

**ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΜΟΝΤΕΛΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΙΗΝΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ DEREΕ**

Μαντζώρου Ελένη

**Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία που υποβάλλεται στο καθηγητικό σώμα
για τη μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων απόκτησης Διπλώματος
Μεταπτυχιακών Σπουδών στην «Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και
επιχειρήσεων» του Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού του
Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στην κατεύθυνση «Μάνατζμεντ Αθλητικών
Οργανισμών και επιχειρήσεων»**

Σπάρτη

(2022)

Εγκεκριμένο από την εξεταστική επιτροπή:

Επιβλέπων: Κριεμάδης Αθανάσιος, Καθηγητής

2^ο μέλος: Δουβής Γιάννης, Καθηγητής

3^ο μέλος: Βρόντου Ουρανία, Αναπληρώτρια καθηγήτρια

Υπεύθυνη Δήλωση

Με ατομική μου ευθύνη και γνωρίζοντας τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 18 (Λόγοι και διαδικασία διαγραφής από το ΠΜΣ) του Κανονισμού Λειτουργίας Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών, δηλώνω υπεύθυνα ότι για τη συγγραφή της Μεταπτυχιακής Διπλωματικής μου Εργασίας (ΜΔΕ) δεν χρησιμοποίησα ολόκληρο ή μέρος έργου άλλου δημιουργού ή τις ιδέες και τις αντιλήψεις άλλου δημιουργού χωρίς να γίνεται αναφορά στην πηγή προέλευσης (βιβλίο, άρθρο από εφημερίδα ή περιοδικό, ιστοσελίδα κλπ.).

Ημερομηνία: 16/04/2022

Η Δηλούσα

Μαντζώρου Ελένη

Copyright © Μαντζώρου Ελένη, 2022

Με επιφύλαξη κάθε δικαιώματος. All rights reserved.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας εργασίας, εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Οι απόψεις και τα συμπεράσματα που περιέχονται σε αυτό το έγγραφο εκφράζουν τον συγγραφέα και δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι αντιπροσωπεύουν τις επίσημες θέσεις του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου του Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Μαντζώρου Ελένη: Συγκριτική μελέτη μοντέλου οργάνωσης και διοίκησης αθλητισμού Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος DEREΕ.

(Υπό την επίβλεψη του Κριεμάδη Αθανάσιου, Καθηγητή)

Ζούμε σε μια εποχή όπου η παγκοσμιοποίηση και οι εξελίξεις στην οικονομία, την κοινωνία και την τεχνολογία είναι ραγδαίες. Δεδομένου ότι ο μικρόκοσμος του Πανεπιστημίου αντανακλά την συνολική εικόνα της χώρας σε μια κοινωνία, η σημασία της ποιότητας στην Πανεπιστημιακή εκπαίδευση θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη ώστε η χώρα να μπορέσει να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες της εποχής και να αποκτήσει συγκριτικό πλεονέκτημα στον ολοένα αυξανόμενο διεθνή ανταγωνισμό. Οι διοικήσεις ορισμένων πανεπιστημίων στην Αμερική και στην Ευρώπη, που διαπίστωσαν την πρόοδο μέσα από τη διοίκηση ολικής ποιότητας στις επιχειρήσεις, εντόπισαν τις αδυναμίες τους και άρχισαν ήδη από το 1990 να ενδιαφέρονται για την εφαρμογή της Ολικής Ποιότητας σε διοικητικό αλλά και σε ακαδημαϊκό και διδακτικό επίπεδο των ιδρυμάτων τους (Ζαβλανός, 2003). Με βάση τη Διοίκηση Ολικής Ποιότητας, οι στόχοι που θέτει ένα πανεπιστήμιο κατά τη διάρκεια του στρατηγικού σχεδιασμού θα πρέπει να περιλαμβάνουν όλες τις παρεχόμενες δραστηριότητές του. Μεταξύ των δραστηριοτήτων αυτών συγκαταλέγεται και ο πανεπιστημιακός αθλητισμός, αφού αποτελεί (και είναι σημαντικό να αποτελεί) αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής των φοιτητών στο πανεπιστήμιο, ενώ μάλιστα αποτελεί τη «γέφυρα» όσον αφορά την ενασχόληση των νέων με τον αθλητισμό στην πορεία της ενήλικης ζωής τους. Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι να μελετήσει και να συγκρίνει το μοντέλο οργάνωσης και διοίκησης του Αθλητικού τμήματος δύο εκ των πιο αναγνωρισμένων Πανεπιστημίων στην Ελλάδα, του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος-DEREΕ.

Λέξεις κλειδιά: Διοίκηση Ολικής Ποιότητας, Τριτοβάθμια εκπαίδευση, πανεπιστημιακός αθλητισμός, συγκριτική αξιολόγηση

ABSTRACT

Mantzorou Eleni: A comparative study, sports management at National and Kapodistrian University of Athens and DERE- The American College of Greece.

(Under the supervision of Athanasios Kriemadis, Professor)

We live in an era where globalization and developments in society, economy and technology are rapid. Given that a university's community reflects the status of the overall society of the country, the value of quality must be taken into account in order for each country to meet the high standards and competitiveness of modern times. The administrations of some universities in America and Europe, which have seen the progress of Total Quality Management in business, have identified their own weaknesses and have been interested since 1990 for the introduction of Total Quality in both the administrative and the academic and teaching level of their institutions (Zavlanos, 2003). Based on Total Quality Management, the goals set by a university during strategic planning should be related to all its activities, including Athletics as it is an integral part of university life. The purpose of this survey is to study and compare the Sports Management model of two of the most well known Universities in Greece, the National and Kapodistrian University of Athens and DERE -The American College of Greece.

Key words: Total Quality Management, Higher education, Athletics in higher education, Comparative study

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η παρούσα μελέτη αποτελεί την ολοκλήρωση ενός όμορφου ταξιδιού που ξεκίνησε με την φοίτησή μου στο Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο «Οργάνωση και Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και Επιχειρήσεων» του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Έχοντας φοιτήσει στο Τμήμα Επιστήμης φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του ΕΚΠΑ και ως εργαζόμενη τα τελευταία 5 χρόνια στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος, αντιλήφθηκα πως οι διαφορές στον αθλητικό τομέα του ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος και του άλλου είναι τεράστιες. Ο προβληματισμός μου αναφορικά με τη μοίρα του πανεπιστημιακού αθλητισμού στην Ελλάδα, καθώς και οι γνώσεις στον κλάδο του μάνατζμεντ των Αθλητικών οργανισμών και επιχειρήσεων που αποκόμισα κατά τη φοίτησή μου στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, μου δημιούργησαν την επιθυμία να συνεισφέρω με μια επιστημονική προσέγγιση επί του θέματος της ανάπτυξης του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού στην Ελλάδα.

Οφείλω να ευχαριστήσω τους ανθρώπους που στήριξαν την προσπάθειά μου να βγάλω εις πέρας την έρευνά μου. Πρωτίστως όμως, θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στον επιβλέποντα καθηγητή μου, κ. Κριεμάδη Θάνο, ο οποίος με την μεταδοτικότητα, τον ενθουσιασμό του και τον τρόπο διδασκαλίας του με έκανε να αγαπήσω κι εγώ το αντικείμενο της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας.

Η ολοκλήρωση της μελέτης μου θα ήταν αδύνατη χωρίς τα πολύτιμα στοιχεία που συλλέχθηκαν από τις συνεντεύξεις που πραγματοποιήθηκαν, για τον λόγο αυτό, οφείλω ένα μεγάλο ευχαριστώ στον υπεύθυνο του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου του ΕΚΠΑ, κ. Χουλιάρα Χρήστο, όπως και στον διευθυντή του αθλητικού τμήματος του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος, κ. Πρισκομάτη Θωδωρή.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συναδέλφους και φίλους μου πια, Τάσο και Γιώργο οι οποίοι ήταν συνοδοιπόροι στο ταξίδι της γνώσης, για την άριστη συνεργασία που είχαμε κατά την διάρκεια των σπουδών μας.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	4
ABSTRACT	5
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	6
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	11
Συνοπτική Παρουσίαση της Διπλωματικής εργασίας	12
Προσδιορισμός και οριοθέτηση του προβλήματος	13
Συμβολή και σημασία της έρευνας	14
Ορισμοί και συντομογραφίες	14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ.....	16
1.1 Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (ΔΟΠ)	16
1.1.1 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας κατά Deming.....	17
1.1.2 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας κατά Juran	19
1.1.3 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας κατά Crosby.....	19
1.2 Αρχές Διοίκησης Ολικής Ποιότητας	20
1.3 Βραβεία Ποιότητας	22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.....	28
2.1 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στην εκπαίδευση	28
2.1.1 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση	30
2.2 Αθλητισμός.....	33
2.2.1 Πανεπιστημιακός Αθλητισμός	34
2.3 Η άθληση στην Ελληνική Τριτοβάθμια εκπαίδευση σε σύγκριση με άλλες χώρες.	37
2.4 Πανεπιστημιακός Αθλητισμός Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ).....	41
2.5 Πανεπιστημιακός Αθλητισμός DEREΕ-ACG	50
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ	58
3.1 Δείγμα	58
3.2 Μέσα συλλογής δεδομένων	58
3.3 Διαδικασία συλλογής δεδομένων.....	59

3.4 Ανάλυση δεδομένων	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	61
4.1. Προφίλ Ιδρυμάτων	62
4.2. Αθλητικές εγκαταστάσεις και Παροχές	62
4.3.Αγωνιστική Δραστηριότητα	64
4.4.Συμμετοχή των φοιτητών στα Αθλητικά προγράμματα	65
4.5. Ανθρώπινο Δυναμικό	66
4.6. Στρατηγικός Σχεδιασμός	67
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΣΥΖΗΤΗΣΗ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	69
<i>Προτάσεις για μελλοντική έρευνα</i>	71
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	72
Ιστοσελίδες.....	80
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	82
I. Ερωτήσεις Συνέντευξης.....	82
II. Συνέντευξη από τον Διευθυντή Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου του ΕΚΠΑ.	83
III. Συνέντευξη από τον Διευθυντή του αθλητικού τμήματος DEREΕ.....	86

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Σχήμα 1: Baldrige Performance Excellence Program (Πηγή: NIST, 2016).....	24
Σχήμα 2: Κριτήρια Ευρωπαϊκού Μοντέλου Διοικητικής Αριστείας (Πηγή: Δερβιτσιώτης, 2005)	26
Σχήμα 3: Επίπεδα Αριστείας Ευρωπαϊκού Βραβείου Ποιότητας (Πηγή: The EFQM Recognition brochure, EFQM 2021)	27
Σχήμα 6 : Οργανόγραμμα Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου ΕΚΠΑ (Πηγή: https://www.uoa.gr/to_panepistimio/ypiresies_panepistimiakes_monades/panepistimiaki_leschi/).....	46
Σχήμα 7: Οργανόγραμμα Αθλητικού τμήματος Deree (Πηγή: https://www.acg.edu/current-students/athletics/staff-directory/).....	56

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 1: Δορυφορική εικόνα εγκαταστάσεων ΕΚΠΑ.....	45
Εικόνα 2: Αθλητικές εγκαταστάσεις ΕΚΠΑ.....	45
Εικόνα 3: Σχέδιο Εγκαταστάσεων DEREΕ.....	54
Εικόνα 4: Εικόνες εγκαταστάσεων DEREΕ.....	54

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«Νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ», ένα απόφθεγμα που λεγόταν από την αρχαιότητα, αλλά συνεχίζει να λέγεται ακόμη και σήμερα καθώς το σώμα επηρεάζει το πνεύμα και αντίστροφα. Συνεπώς, για να έχουμε μια καλή ζωή θα πρέπει να φροντίζουμε την υγεία του πνεύματος αλλά και του σώματος.

Η σημαντικότητα της ύπαρξης προγραμμάτων φυσικής αγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση επιβεβαιώνεται μέσα από πολλές μελέτες που έχουν πραγματοποιηθεί στο παρελθόν, μετά από τη σχετική μελέτη ελληνικής και ξενόγλωσσης βιβλιογραφίας που πραγματοποιήθηκε στην παρούσα έρευνα. Για παράδειγμα, οι Adams και Brynteson (1992) σε έρευνά τους, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι το είδος και η συχνότητα της άθλησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, επηρεάζουν θετικά τον τρόπο ζωής μετά το Πανεπιστήμιο, αφού οι φοιτητές έχουν υιοθετήσει υγιεινές συνήθειες και έναν πιο φυσικά δραστήριο τρόπο ζωής. Επίσης, ο Πανεπιστημιακός αθλητισμός προετοιμάζει υπεύθυνους πολίτες, αφού παίζει σημαντικό ρόλο στην εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη των φοιτητών μετέπειτα (Gallien 2004).

Τα Πανεπιστήμια, ως αυτόνομα, Νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, αξιολογώντας τις ελλείψεις τους αλλά και τις ανάγκες της σύγχρονης εποχής, οφείλουν να διαμορφώνουν και να προγραμματίζουν την ανάπτυξη του αθλητισμού αναλόγως. Παρόλα αυτά, στην Ελλάδα δεν υπάρχει μακροπρόθεσμος εθνικός σχεδιασμός, ή προγραμματισμός, αλλά ούτε και η κατάλληλη διοικητική φιλοσοφία και πολιτική που θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού. Παρόλα αυτά, τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια προσπάθεια από τα ελληνικά πανεπιστήμια σχεδιασμού κατάλληλων αθλητικών προγραμμάτων, έχοντας ως στόχο την ενίσχυση της συμμετοχής των φοιτητών/τριών στην άθληση (Κωνσταντινάκος 2008). Τα προγράμματα αυτά αφορούν αφ' ενός σε συμμετοχή των φοιτητών σε εκδηλώσεις αγωνιστικής μορφής και αφ' ετέρου σε δράσεις αθλητισμού αναψυχής. Η επιτυχία ενός προγράμματος Πανεπιστημιακού Αθλητισμού εξαρτάται βασικά από την κατανόηση των επιθυμιών των φοιτητών αλλά και από τον υπολογισμό των πιθανών εμποδίων που τελικά αναστέλλουν την συμμετοχή των φοιτητών/τριών σε αυτά τα προγράμματα (Alexandris, 1997).

Από την άλλη πλευρά, σε πανεπιστήμια του εξωτερικού ο Πανεπιστημιακός αθλητισμός με το πέρασμα των χρόνων εξελίσσεται και ακμάζει. Για παράδειγμα, στις ΗΠΑ σημαντικό ρόλο στην απόφαση επιλογής Πανεπιστημίου, αποτελεί η ύπαρξη ικανοποιητικού αριθμού αθλητικών εγκαταστάσεων και προγραμμάτων άθλησης που προσφέρονται (Heines, 2001; Lidsey, Sessoms, & Willis, 2009). Για τον λόγο αυτό, το υψηλό επίπεδο σε αθλητικές εγκαταστάσεις και προγράμματα άθλησης στα Πανεπιστήμια των ΗΠΑ αποτελεί συγκριτικό και ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Συνοπτική Παρουσίαση της Διπλωματικής εργασίας

Η παρούσα εργασία χωρίζεται σε 6 κεφάλαια. Το πρώτο κεφάλαιο αποτελεί το θεωρητικό μέρος της εργασίας. Ειδικότερα, στο κεφάλαιο αυτό, αναλύεται η έννοια Διοίκησης Ολικής Ποιότητας, παρουσιάζονται οι πιο σημαντικοί συγγραφείς για την ποιότητα, αναφέρονται οι Αρχές Διοίκησης Ολικής Ποιότητας και τέλος, τα πιο διαδεδομένα βραβεία ποιότητας, ώστε ο αναγνώστης να γνωρίσει την βασική θεωρία για την ποιότητα.

Το δεύτερο κεφάλαιο της εργασίας αφορά σε βιβλιογραφική ανασκόπηση που πραγματοποιήθηκε μέσα από ελληνική και ξενόγλωσση βιβλιογραφία. Στο πλαίσιο αυτό, αρχικά αναλύεται η έννοια της ΔΟΠ στην εκπαίδευση και στην συνέχεια προσδιορίζεται η ΔΟΠ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έπειτα προσδιορίζονται οι έννοιες του αθλητισμού και του πανεπιστημιακού αθλητισμού. Ακολουθεί παρουσίαση της κατάστασης του πανεπιστημιακού Αθλητισμού στην Ελλάδα και επισημαίνονται οι διαφορές με άλλες χώρες. Το κεφάλαιο κλείνει με μια εκτενή ανάλυση του πανεπιστημιακού αθλητισμού στα πανεπιστήμια του ΕΚΠΑ και του Deree-The American College of Greece που αποτελούν τα αντικείμενα της παρούσας μελέτης.

Στα επόμενα κεφάλαια περιγράφονται αναλυτικά η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την εκπόνηση της έρευνας, παρουσιάζονται τα αποτελέσματα που εξήχθησαν από την σύγκριση μεταξύ των δύο Ιδρυμάτων ,σχολιάζονται τα συμπεράσματα που προέκυψαν και αναφέρονται προτάσεις για μελλοντική έρευνα.

Τέλος, παρατίθεται η βιβλιογραφία και το παράρτημα στο οποίο περιλαμβάνονται οι απομαγνητοφωνημένες συνεντεύξεις από τους Διευθυντές των Αθλητικών Τμημάτων του ΕΚΠΑ και του Deree.

Προσδιορισμός και οριοθέτηση του προβλήματος

Το ανταγωνιστικό περιβάλλον της εποχής απαιτεί από το εκπαιδευτικό σύστημα υψηλή ποιότητα παρεχόμενων εκπαιδευτικών υπηρεσιών. Μέρος των παρεχόμενων υπηρεσιών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αποτελεί και ο πανεπιστημιακός αθλητισμός. Στην Ελλάδα όμως, η άθληση στα πανεπιστήμια συνεχίζει να παραμένει υποβαθμισμένη σε σχέση με άλλες Ευρωπαϊκές χώρες και ακόμα περισσότερο σε σχέση με την Αμερική.

Το αντικείμενο της παρούσας μελέτης αποτελούν δύο εκπαιδευτικά Ιδρύματα Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα, των οποίων η επιλογή δεν είναι τυχαία, καθώς και τα δύο είναι από τα πλέον αναγνωρίσιμα στην Ελλάδα και κάνουν λόγο για ποιότητα στην εκπαίδευση που προσφέρουν.

Το πρώτο είναι το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το οποίο αποτελεί το αρχαιότερο εκπαιδευτικό ίδρυμα της σύγχρονης Ελλάδας καθώς επίσης και το πρώτο πανεπιστήμιο ολόκληρης της Βαλκανικής Χερσονήσου και της ευρύτερης περιοχής της Ανατολικής Μεσογείου. Χωρίζεται σε 9 σχολές και 43 ακαδημαϊκά Τμήματα και το σύνολο των φοιτητών του σήμερα ξεπερνά τις 100.000. Σύμφωνα με το Ranking Web of Universities (Webometrics.info), για το 2022, το ΕΚΠΑ κατατάσσεται στην 256^η θέση στην παγκόσμια κατάταξη πανεπιστημίων. Τέλος, κατά την διάρκεια του έτους 2015 το ΕΚΠΑ αξιολογήθηκε από την Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη εκπαίδευση (ΑΔΙΠ) και χαρακτηρίστηκε ως «Worthy of Merit».

Το δεύτερο εκπαιδευτικό ίδρυμα που θα μας απασχολήσει στην παρούσα έρευνα είναι το Deree-The American College of Greece. Το Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος Deree είναι το παλαιότερο διαπιστευμένο από την Αμερική κολλέγιο στην Ευρώπη και το μεγαλύτερο ιδιωτικό κολλέγιο στην Ελλάδα. Διαθέτει 5 διαφορετικές σχολές και 38 προγράμματα σπουδών. Το σύνολο των φοιτητών για το παρόν ακαδημαϊκό έτος είναι πάνω από 4.000. Η θέση του στην παγκόσμια κατάταξη των Πανεπιστημίων στην σελίδα του Webometrics.info είναι στο νούμερο 2966. Τέλος, το Deree έχει βραβευτεί με τρεις αξιολογήσεις STARS Bronze (2015), STRARS Silver (2018) και STARS GOLD (2020) από την «Association for the Advancement of Sustainability in Higher Education» (AASHE) ως αναγνώριση των βέλτιστων

πρακτικών του σε πέντε κατηγορίες: α) στα Ακαδημαϊκά, β)στη δέσμευση, γ) στις Διαδικασίες, δ)στην Οργάνωση και Διοίκηση και ε) στην Ηγεσία.

Συμβολή και σημασία της έρευνας

Η έρευνα συμβάλει στο να γίνει κατανοητή η σημασία της ΔΟΠ στον Πανεπιστημιακό αθλητισμό.

Η σημασία της συνίσταται στο να αναδείξει ποιοτικές διαφορές μεταξύ διαφορετικών προτύπων μανάτζμεντ που χρησιμοποιούνται από διαφορετικούς οργανισμούς και πώς τα διαφορετικά αυτά πρότυπα αποτυπώνονται σε απτά αποτελέσματα κατά την διαδικασία του σχεδιασμού των αθλητικών προγραμμάτων του Οργανισμού.

Με στόχο την ανάδειξη των διαφορετικών αυτών προτύπων μανάτζμεντ, η σύγκριση ανάμεσα στα μοντέλα οργάνωσης και διοίκησης Αθλητικού Τμήματος που εφαρμόζονται σε ένα Ιδιωτικό και σε ένα Δημόσιο Πανεπιστήμιο της Ελλάδος αποδεικνύεται επίκαιρη και πρόσφορη για ενδελεχή διερεύνηση και μελέτη, δεδομένου μάλιστα του γεγονότος ότι δεν υπάρχουν επαρκείς μελέτες σε αυτό το πεδίο.

Ορισμοί και συντομογραφίες

Για την καλύτερη κατανόηση του θεωρητικού υπόβαθρου και των επιστημονικών ευρημάτων, ακολουθούν οι ορισμοί και οι συντομογραφίες όρων που χρησιμοποιούνται στην παρούσα εργασία και ανακτήθηκαν από τις αναφερόμενες ιστοσελίδες της Βιβλιογραφίας.

Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΠΠ): είναι μια ανεξάρτητη διοικητική αρχή, η οποία έχει ως στόχο την επίτευξη υψηλής ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση και την διασφάλισή της σε εθνικό επίπεδο. Λειτουργεί από το 2006 και διοικείται από τον Πρόεδρο και το Συμβούλιο, το οποίο αποτελείται από 10 Καθηγητές Πανεπιστημίων, καθώς και εκπροσώπους των μη ακαδημαϊκών ερευνητικών κέντρων, των Επιμελητηρίων και των φοιτητών και σπουδαστών της χώρας. Η ΑΔΠΠ είναι διοικητικά αυτόνομη, αλλά η νομιμότητα των πράξεών της εποπτεύεται από τον Υπουργό Παιδείας.

Sustainability Tracking Assessment & Rating System (STARS): Το STARS είναι ένα πλαίσιο αυτοαξιολόγησης σχεδιασμένο με απόλυτη διαφάνεια, για κολέγια και πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο προκειμένου να μετρούν τις επιδόσεις τους στη βιωσιμότητα.

National Collegiate Athletic Association (NCAA): Μη κερδοσκοπικός οργανισμός, ο οποίος διοργανώνει τα κολεγιακά πρωταθλήματα σε όλα τα αθλήματα, στα οποία συμμετέχουν 1268 πανεπιστημιακά ιδρύματα των ΗΠΑ και βοηθάει στην ανέλιξη μαθητών-αθλητών που φοιτούν σε αυτά.

Fédération Internationale du Sport Universitaire (FISU): Παγκόσμια ομοσπονδία Φοιτητικού Αθλητισμού, η οποία διοργανώνει τις Παγκόσμιες αθλητικές Πανεπιστημιάδες. Περιλαμβάνει χειμερινούς και καλοκαιρινούς αγώνες που πραγματοποιούνται κάθε διετία σε διαφορετικές πόλεις ανά τον κόσμο, όπου συμμετέχουν αθλητές πάνω από 150 χώρες, ενώ το πρόγραμμα περιλαμβάνει πάνω από 60 αθλήματα. Η FISU αποτελεί την βασική κινητήρια δύναμη για την επέκταση της σημασίας του πανεπιστημιακού αθλητισμού σε ολόκληρο τον κόσμο, καθώς πιστεύει πως οι αξίες του αθλητισμού και η άσκηση συμβάλλουν θετικά στην απόδοση των σπουδών.

European University Sports Association (EUSA): Μη κυβερνητική οργάνωση που λειτουργεί υπό την επίβλεψη της FISU. Ιδρύθηκε το 1999 στην Βιέννη και σήμερα απαρτίζεται από 45 μέλη. Ασχολείται με τον Πανεπιστημιακό αθλητισμό στην Ευρώπη και είναι υπεύθυνη για την διοργάνωση και διεξαγωγή των Ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων σε διάφορα αθλήματα.

Επιτροπή Αθλητισμού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (E.A.T.E): είναι αρμόδια για την διοργάνωση των πανελλήνιων φοιτητικών πρωταθλημάτων και την εκπροσώπηση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή (EUSA) και την Παγκόσμια (FISU) Ομοσπονδία Πανεπιστημιακού Αθλητισμού.

Ελληνική Εταιρεία Διοικήσεως Επιχειρήσεων (ΕΕΔΕ): Είναι ένα μη κερδοσκοπικό σωματείο, το οποίο ιδρύθηκε το 1962 έχοντας ως σκοπό τη διάδοση, την ανάπτυξη και προβολή των αρχών, των μεθόδων και της πρακτικής εφαρμογής του σύγχρονου μάνατζμεντ. Απαρτίζεται από πρόσωπα νομικού δικαίου, δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις και οργανισμούς, καθώς και φυσικά πρόσωπα, ανώτατα και ανώτερα

διευθυντικά στελέχη, επιχειρηματίες, καθηγητές Πανεπιστημίων και φοιτητές. Η ΕΕΔΕ κατέχει τον ρόλο του Εθνικού Εταίρου National Partner Organization (NPO), για το EFQM, στην Ελλάδα και την Κύπρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ

1.1 Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (ΔΟΠ)

«Η ποιότητα είναι ευθύνη όλων μας και δεν πρέπει ποτέ να σταματήσουμε να γινόμαστε καλύτεροι» W.E. Deming.

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας, ή αλλιώς Total Quality Management (TQM), είναι μια διαφορετική φιλοσοφία, ένας εναλλακτικός τρόπος διοίκησης, ο οποίος έχει ως στόχο την αύξηση της ανταγωνιστικότητας μιας επιχείρησης και ταυτόχρονα την αποτελεσματική ανάπτυξή της. Εφαρμόζεται σε ιδιωτικές επιχειρήσεις καθώς και σε δημόσιους φορείς και οργανισμούς. Βασικός στόχος της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας είναι η βέλτιστη ικανοποίηση των απαιτήσεων του πελάτη. Η έννοια του πελάτη όμως στην ΔΟΠ είναι διττής σημασίας, και περιλαμβάνει τους εξωτερικούς αλλά και τους εσωτερικούς πελάτες μιας επιχείρησης. Ως «εξωτερικοί πελάτες» χαρακτηρίζονται οι τελικοί καταναλωτές και γενικά οι χρήστες των προϊόντων και υπηρεσιών, ενώ ως «εσωτερικοί πελάτες» χαρακτηρίζονται όσοι συμβάλλουν άμεσα ή έμμεσα στη δημιουργία των προϊόντων/ υπηρεσιών και επηρεάζουν την προσφερόμενη ποιότητα μέσα στον οργανισμό δηλαδή τα διοικητικά στελέχη και οι εργαζόμενοι (Δερβιτσιώτης, 2005). Η έννοια της Ποιότητας, στην Διοίκηση Ολικής Ποιότητας, είναι διευρυμένη συνεπώς δεν αναφέρεται μόνο στην ποιότητα του προϊόντος/υπηρεσίας. Η ποιότητα αφορά όλα τα στάδια λειτουργίας μιας επιχείρησης, από την διαδικασία της έρευνας και ανάπτυξης νέων προϊόντων και υπηρεσιών, τον τρόπο άσκησης της ηγεσίας μέσα στην επιχείρηση, το μάρκετινγκ και τις πωλήσεις προϊόντων και υπηρεσιών, τη διαμόρφωση και κοινοποίηση της στρατηγικής προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, την ενδυνάμωση του ανθρώπινου δυναμικού, την τεχνολογία και τις εγκαταστάσεις, μέχρι την εταιρική κοινωνική ευθύνη (Shashkin & Kizer, 1993; Walton, 1986; Scholtes, 1998; Georgiev & Ohtaki, 2019; Sharma & Modgill, 2019).

Σύμφωνα με τον Δερβιτσιώτη (2005), η διοίκηση ενός οργανισμού ή μιας επιχείρησης μπορεί να υιοθετήσει την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας σε περίπτωση που συντρέχει κάποιος λόγος από τους παρακάτω:

1. Ανάγκη για επιβίωση και εξέλιξη σε ένα έντονα ανταγωνιστικό και κορεσμένο περιβάλλον δραστηριοποίησης.
2. Ανεπάρκεια συνηθισμένων προσεγγίσεων για την διασφάλιση της ποιότητας.
3. Αναποτελεσματικότητα «μηχανιστικών διαδικασιών»

Η δυνατότητα επιβίωσης και εξέλιξης των οργανισμών ,παρά τις εξωτερικές πιέσεις και τον ανταγωνισμό, έχει αποδειχθεί ότι μπορεί να βελτιωθεί με τη χρήση Διοίκησης Ολικής Ποιότητας (Soltaniatal, 2004). Η εφαρμογή της ΔΟΠ μπορεί να συμβάλλει στα παρακάτω (Δερβιτσιώτης, 2005):

1. Αύξηση ικανοποίησης των πελατών.
2. Μείωση λειτουργικού κόστους της επιχείρησης.
3. Καινοτομία και ευελιξία της επιχείρησης.
4. Μείωση του χρόνου εκτέλεσης παραγγελιών.
5. Ανάπτυξη ανθρώπινου δυναμικού.
6. Αξιοποίηση της τεχνολογίας.

1.1.1 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας κατά Deming

Ο αμερικανός W.Edward Deming θεωρείται από τους κορυφαίους, αν όχι ο κορυφαίος ειδικός στη Διοίκηση Ολικής Ποιότητας. Έμεινε στην ιστορία με την προσέγγισή του για την έμφαση στην ανάγκη αλλαγής του τρόπου διοίκησης των επιχειρήσεων.

Σύμφωνα με τον Deming η συνεχής βελτίωση ενός παραγωγικού συστήματος που είναι σε διαρκή λειτουργία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ποιότητα. Σε αυτή την αντίληψη ο Deming δίνει έμφαση σε δύο χαρακτηριστικά. Το πρώτο εξ αυτών αναφέρεται στη λειτουργία τόσο του συστήματος παραγωγής όσο και των άλλων συστημάτων που το υποστηρίζουν που θα πρέπει να λειτουργούν διαχρονικά με μια σταθερότητα, με την στατιστική έννοια του όρου, δηλαδή τα κρίσιμα χαρακτηριστικά να εμφανίζουν διακυμάνσεις μέσα στα προβλεπόμενα όρια. Το δεύτερο

χαρακτηριστικό αναφέρεται στην βέλτιστη ικανοποίηση των πελατών, μέσω βελτίωσης των συστημάτων της επιχείρησης (Δερβιτσιώτης 2005).

Η φιλοσοφία του Deming για συνεχή βελτίωση της ποιότητας με στόχο της αύξησης της ανταγωνιστικότητας συνοψίζεται σε 14 σημεία (Deming W. Edward, Out of the Crisis, MIT, 1986), τα οποία αναφέρει ο Δερβιτσιώτης (2005) στο βιβλίο του «Διοίκηση Ολικής Ποιότητας» και παρουσιάζονται παρακάτω:

1. Καθορισμός σταθερών στόχων, ανάπτυξη ανταγωνιστικότητας και μακροχρόνια παραμονή στον κλάδο μέσω της βελτιστοποίησης των προϊόντων/ υπηρεσιών και όχι εστίαση σε βραχυπρόθεσμα κέρδη.
2. Αποδοχή της ανάγκης για αλλαγή. Υιοθέτηση της νέας φιλοσοφίας στην οποία δεν θα επιτρέπονται σφάλματα, ελαττώματα σε προϊόντα, λάθη και καθυστερήσεις.
3. Απεξάρτηση από παραδοσιακές μεθόδους μαζικού έλεγχου της ποιότητας των παραγόμενων προϊόντων εκ των υστέρων και υιοθέτηση της ποιότητας κατά την σχεδίαση του προϊόντος.
4. Επιλογή κατάλληλων προμηθευτών. Απόρριψη προμηθευτών οι οποίοι δεν τεκμηριώνουν ικανοποιητικά και με στατιστικό τρόπο τον έλεγχο των διαδικασιών τους. Και όχι επιλογές προμηθευτών λόγω χαμηλής τιμής, είναι προτιμότερο να μειωθεί το συνολικό κόστος του προϊόντος σε όλη την διάρκεια του κύκλου ζωής του.
5. Συνεχής μείωση του κόστους μέσω σταθερής και συνεχούς βελτίωσης των συστημάτων παραγωγής για την βελτίωση της ποιότητας και της παραγωγικότητας.
6. Εκπαίδευση ανθρώπινου δυναμικού.
7. Υιοθέτηση μεθόδων αποτελεσματικής ηγεσίας από διοικητικά στελέχη προς εργαζομένους με στόχο τη βελτίωση της εργασίας τους.
8. Ενίσχυση ανθρώπινου δυναμικού και εμπιστοσύνη στους εργαζομένους. Δημιουργία καλού κλίματος μεταξύ των ομάδων αλλά και μεταξύ της ηγεσίας και καταπολέμηση αισθήματος φόβου για πιθανά λάθη.
9. Ενθάρρυνση της ομαδικής συνεργασίας και ανάπτυξη ομάδων από διαφορετικούς τομείς της επιχείρησης, για παράδειγμα συνεργασία τμήματος έρευνας και ανάπτυξης με το τμήμα παραγωγής και το τμήμα πωλήσεων.

10. Κατάργηση προγραμμάτων, επαίνων και συναισθημάτων που ζητούν νέα επίπεδα παραγωγικότητας χωρίς να παρέχουν καλύτερες μεθόδους.
11. Προσπάθεια για συνέπεια σκοπού με συνεχή βελτίωση των διαδικασιών και εμπνευσμένη ηγεσία, παρά ποσοτικοί στόχοι παραγωγής και πρότυπα χρόνου εργασίας που κάνουν δυσκολότερη την ποιότητα.
12. Δημιουργία καλού κλίματος για τους εργαζόμενους, ώστε να νιώθουν άνετα και να τους διακατέχει αίσθημα υπηρηφάνειας για την δουλειά τους.
13. Εξέλιξη των εργαζομένων και όχι αντικατάστασή τους. Ενθάρρυνση των εργαζομένων για συνεχή εκπαίδευση και αυτό-βελτίωση.
14. Προκειμένου να υλοποιηθούν όσα αναφέρθηκαν, είναι απαραίτητη η συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών.

Τέλος, από το 1952, έχει καθιερωθεί το βραβείο Deming που αποδίδεται σε επιχειρήσεις με εξαιρετικές ποιοτικές επιδόσεις στα προϊόντα τους. Το βραβείο θα αναλυθεί και εκτενέστερα σε παρακάτω παράγραφο.

1.1.2 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας κατά Juran

Η συμβολή του Joseph Juran στη θεμελίωση και ανάπτυξη της ΔΟΠ ήταν σημαντική και εκτενής. Σύμφωνα με τον ίδιο, η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας αφορά το σύνολο των βασικών λειτουργιών μιας επιχείρησης και έτσι θα πρέπει να εξετάζεται συνολικά σε σχέση με αυτές, όπως τα οικονομικά, η παραγωγικότητα και άλλα (Juran, 1998). Υποστηρίζει πως πάνω στο τρίπτυχο: σχεδιασμός, έλεγχος και βελτίωση της ποιότητας πρέπει να βασίζεται ο μηχανισμός ώστε να ικανοποιεί τις απαιτήσεις των πελατών. Επιπλέον, θέσπισε ως βασικό δείκτη επιπέδου ποιότητας μιας επιχείρησης το κόστος ποιότητας και το συσχέτισε με την βελτίωση που επιτυγχάνεται με την ελάττωση του. Τέλος ο Juran, όπως και ο Deming, θεωρεί πως για την ανάπτυξη της ΔΟΠ βασική προϋπόθεση είναι η ενεργός συμμετοχή, η υποστήριξη και η ορατή παρουσία της ανώτατης διοίκησης (Δερβιτσιώτης 2005).

1.1.3 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας κατά Crosby

Ο Αμερικανός Philip Crosby ήταν ακόμη ένας σημαντικός θεμελιωτής της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας. Η φιλοσοφία του Crosby (Crosby 1989) για την ΔΟΠ εκφράζεται με «Τέσσερις Απόλυτες Θέσεις», αυτές είναι:

1. Η ποιότητα δεν έχει να κάνει με το πόσο καλό είναι κάτι αλλά με το πόσο καλά το προϊόν ικανοποιεί τις απαιτήσεις του πελάτη.
2. Ο έλεγχος και η αξιολόγηση μετά την παραγωγή δεν επιφέρει ποιότητα, ποιότητα φέρνει η πρόληψη ελαττωματικών προϊόντων.
3. Ένα αποδεκτό επίπεδο ποιότητας των παραγόμενων προϊόντων δεν ορίζεται ως ποιότητα, ποιότητα είναι ο μηδενισμός ελαττωματικών προϊόντων.
4. Η μέτρηση και αξιολόγηση της ποιότητας δεν θα πρέπει να βασίζεται σε δείκτες αλλά να πραγματοποιείται βάση κόστους απόκλισης από τις απαιτήσεις του πελάτη.

Για να μπορέσουν να υλοποιηθούν τα παραπάνω, προτείνονται από τον Crosby 14 σημεία που έχουν ως σκοπό: α) τη δέσμευση της διοίκησης για ποιότητα, β) την συμμετοχή των εργαζομένων στη μέτρηση ποιότητας, γ) τη βελτίωση της ποιότητας και δ) τη μείωση του κόστους κακής ποιότητας.

Συμπερασματικά ο Crosby με την φιλοσοφία του για την ποιότητα, στοχεύει στον σχεδιασμό ενός προγράμματος με εκπαιδευτικό χαρακτήρα που θα αφορά συνολικά όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και θα συμβάλλει στην υιοθέτηση και εφαρμογή «επιχειρησιακής κουλτούρας» εστιασμένη στην ποιότητα και όχι σε παροδικά αποτελέσματα (Δερβιτσιώτης 2005).

1.2 Αρχές Διοίκησης Ολικής Ποιότητας

Προκειμένου η εφαρμογή της διοίκησης ολικής ποιότητας σε μια επιχείρηση/ έναν οργανισμό να είναι αποτελεσματική, θα πρέπει να στηρίζεται στην αποδοχή και εφαρμογή συγκεκριμένων αρχών στη διοίκηση των λειτουργιών της. Έτσι αρχικά η ηγεσία, και στην συνέχεια όλοι οι εργαζόμενοι οφείλουν να εμπεδώσουν και να εφαρμόζουν τις αρχές Διοίκησης Ολικής Ποιότητας, για την επίτευξη της ποιότητας. Οι αρχές αυτές σύμφωνα με τον Κ. Δερβιτσιώτη (2005) είναι οι παρακάτω:

1. *Υποστήριξη και ενεργός συμμετοχή της ηγεσίας, με πρωταρχικό στόχο την ποιότητα και την συνεχή βελτίωση.* Δυστυχώς στις περισσότερες επιχειρήσεις πρώτη προτεραιότητα είναι το κόστος, στην συνέχεια σκοπός είναι η έγκαιρη διεκπεραίωση των παραγγελιών και στο τέλος έρχεται η ποιότητα των παρεχόμενων προϊόντων και υπηρεσιών. Όμως η ιεράρχηση αυτή χαρακτηρίζονται από χαμηλής ποιότητας προϊόντα και υπηρεσίες, μη

ικανοποίηση των αναγκών του πελάτη και την μείωση του μεριδίου στην αγορά. Εφαρμόζοντας την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας οι προτεραιότητες ακολουθούν την εξής σειρά: ποιότητα, ελαχιστοποίηση χρόνου παράδοσης και τέλος κόστος. Η διοίκηση με αυτό τον τρόπο, μπορεί να εστιάσει πιο εύκολα στην εξάλειψη των προβλημάτων που εμποδίζουν τη βελτίωση ποιότητας.

2. *Έμφαση στις ανάγκες και τις προσδοκίες πελατών και εργαζομένων.* Είναι σύνηθες φαινόμενο η άγνοια και η περιφρόνηση των αναγκών των πελατών και η αντιμετώπιση τους ως αναγκαίο κακό. Η διοίκηση ολικής ποιότητας όμως στηρίζεται στην καλύτερη δυνατή ικανοποίηση των αναγκών των πελατών, εξωτερικών αλλά και εσωτερικών. Όταν αυτό γίνει κατανοητό, τότε θα επέλθει η ποιότητα αφενός μεν στα παραγόμενα προϊόντα και τις υπηρεσίες, αφετέρου δε στις διαδικασίες παραγωγής.
3. *Εστίαση σε συνεχείς βελτιώσεις.* Σε περίπτωση που προκύψει πρόβλημα κατά την παραγωγική διαδικασία, ο σύνηθες τρόπος αντιμετώπισης του είναι η εξέταση από ειδική ομάδα σε διαδοχικές φάσεις. Ο τρόπος αυτός όμως συχνά καταλήγει σε επικοινωνιακά προβλήματα και προβλήματα συντονισμού των διαφορετικών λειτουργιών μιας επιχείρησης, έτσι επιφέρουν μεγαλύτερο κόστος, επεκτείνουν την διαδικασία εισαγωγής νέων προϊόντων και είναι εύκολο να δημιουργηθούν προβλήματα σχετικά με την ποιότητα. Με την δημιουργία όμως μεικτών ομάδων στις οποίες θα εκπροσωπούνται όλες οι σχετικές λειτουργίες μιας επιχείρησης, ακόμη και οι προμηθευτές της, είναι πιο εύκολη η αντιμετώπιση των δυσκολιών που μπορεί να προκύψουν από την εισαγωγή ενός νέου προϊόντος ή μιας νέας τεχνολογίας. Ο τρόπος αυτός περιορίζει σημαντικά το κόστος και τον χρόνο από την σύλληψη της ιδέας μέχρι την υλοποίηση της.
4. *Ενεργός συμμετοχή όλων των εργαζομένων.* Συνήθως η συμμετοχή των εργαζομένων στην αξιολόγηση της ποιότητας είναι είτε περιορισμένη είτε ανύπαρκτη και αυτό έχει ως αποτέλεσμα η ευθύνη να μετακινείται οργανωτικά σε ένα εξειδικευμένο τμήμα ελέγχου ποιότητας και σε διαφορετική χρονική περίοδο από αυτή της παραγωγής. Με αυτόν τον τρόπο αντιμετώπισης: α)οι εργαζόμενοι εφησυχάζονται πως οι υπεύθυνοι θα εντοπίσουν τα όποια προβλήματα μπορεί να προκύψουν σχετικά με την ποιότητα και β)το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την παραγωγή

ελαττωματικών προϊόντων μέχρι τον εντοπισμό τους από τους αρμόδιους υπευθύνους καθιστά δύσκολή την διάγνωση της αιτίας που προκάλεσε το πρόβλημα. Τα παραπάνω προβλήματα μπορούν να περιοριστούν σημαντικά αν οι εργαζόμενοι είναι συνυπεύθυνοι για την ποιότητα και έχουν το δικαίωμα να μπορούν να επέμβουν στην παραγωγική διαδικασία προκειμένου να αποφευχθούν ελαττωματικά προϊόντα.

5. *Χρήση αντικειμενικών στοιχείων κατά την λήψη αποφάσεων.* Η αρχή αυτή οδηγεί στον εντοπισμό του προβλήματος, την σωστή ανάλυση των αιτιών που το προκάλεσαν και τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις κατάλληλες ενέργειες για την επίλυσή του.

1.3 Βραβεία Ποιότητας

Υπάρχουν τυποποιημένα πρότυπα ποιότητας τα οποία χρησιμοποιούνται ευρέως από τις επιχειρήσεις για την βελτίωση όλων των επιμέρους τομέων τους, αλλά και για την αυτοαξιολόγηση των πρακτικών ποιότητας. Σύμφωνα με τον Δερβιτσιώτη (2005), τα πιο διαδεδομένα μοντέλα σε εθνικό αλλά και διεθνές επίπεδο είναι τα εξής:

1. ***Το βραβείο ποιότητας Deming (Deming Application Prize)*** είναι γνωστό στην Ιαπωνία από το 1951. Ο Deming μετά το τέλος του 2^{ου} Παγκοσμίου πολέμου συνεργάστηκε με την Ιαπωνική Ένωση Επιστημόνων και Μηχανικών για την ανάπτυξη της Ιαπωνικής Βιομηχανίας. Με την προσέγγισή του έδινε πολύ μεγάλη έμφαση σε θέματα ποιότητας και παραγωγικότητας και για τον λόγο αυτό προσπάθησε να μεταλαμπαδεύσει στα ανώτερα και ανώτατα στελέχη των ιαπωνικών επιχειρήσεων τη στρατηγική σημασία της συνεχούς βελτίωσης και της καινοτομίας, τις στατιστικές μεθόδους λήψης αποφάσεων, τη σημασία των προμηθευτών και των πελατών στην παραγωγή νέων προϊόντων και υπηρεσιών και την αξιοποίηση και συμμετοχή όλου του ανθρώπινου δυναμικού στην υλοποίηση της μακροπρόθεσμης στρατηγικής κατεύθυνσης που πρέπει να έχει μια επιχείρηση. Ο Deming παρέδωσε στην παγκόσμια κοινότητα ένα Σύστημα Διοίκησης 14 σημείων και προς τιμήν του δημιουργήθηκε και καθιερώθηκε το Διεθνές Βραβείο Ποιότητας (Deming Prize). Το συγκεκριμένο βραβείο δίνει έμφαση στον στατιστικό έλεγχο της ποιότητας και πιο συγκεκριμένα στην επίδοση των επιχειρήσεων/οργανισμών σε διάφορους δείκτες ανταγωνιστικότητας. Οι δείκτες αυτοί έχουν να κάνουν με τα παρακάτω:

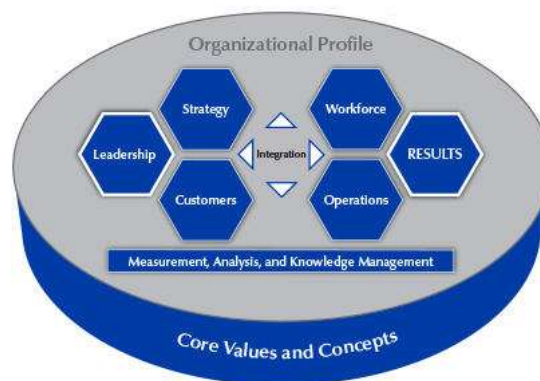
- Πολιτικές
- Οργάνωση
- Πληροφόρηση
- Τυποποίηση
- Ανάπτυξη και αξιοποίηση ανθρώπινου δυναμικού
- Διασφάλιση ποιότητας
- Διαδικασίες συντήρησης και ελέγχου
- Δραστηριότητες βελτίωσης
- Αποτελέσματα
- Μελλοντικό Σχεδιασμό

Οι παραπάνω δείκτες αξιολόγησης αποτελούνται από επιμέρους σημεία/ κριτήρια αξιολόγησης. Ο συντελεστής βαρύτητας κάθε κριτηρίου είναι ίδιος ενώ η βαθμολόγηση τους πραγματοποιείται από κριτές. Το βραβείο Deming απονέμεται ετησίως σε οργανισμούς και επιχειρήσεις που εφαρμόζουν την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας επιτυχώς, ανάλογα με την φιλοσοφία διοίκησης που τους διέπει, το σκοπό, τον τύπο και την επιχειρηματική τους ικανότητα. Τέλος το βραβείο δεν απευθύνεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις που βρίσκονται στην Ιαπωνία, επιχειρήσεις και οργανισμοί από άλλες χώρες έχουν το δικαίωμα να θέσουν υποψηφιότητα.

2. ***Το βραβείο ποιότητας Baldrige (National Malcolm Baldrige Award)***. Είναι το δημοφιλέστερο βραβείο διοικητικής αριστείας των ΗΠΑ. Συστάθηκε από το Κογκρέσο το 1987 με στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των αμερικανικών οργανισμών. Το βραβείο πήρε το όνομα του από τον Malcolm Baldrige, ο οποίος διακρίθηκε για την καθοριστική συνεισφορά του στην μακροπρόθεσμη βελτίωση της κυβερνητικής αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας, λόγω των ξεχωριστών διοικητικών ικανοτήτων του. Με το βραβείο αυτό τονίζεται η αναγκαιότητα για αναβάθμιση της ποιότητας, αναγνωρίζονται τα επιτεύγματα των οργανισμών σε θέματα ποιότητας και γίνονται γνωστές οι πλέον επιτυχείς στρατηγικές οι οποίες οδηγούν σε διοικητική αριστεία. Το βραβείο εφαρμόζεται σε πέντε διαφορετικούς τομείς: βιομηχανία, υπηρεσίες, μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εκπαίδευση και υγεία (Main, 1991). Το βραβείο αυτό μπορούν να κατακτήσουν αμερικανικοί οργανισμοί, οι οποίοι θα

επιτύχουν υψηλές επιδόσεις σε επτά πεδία, τα οποία σύμφωνα με τους Κριεμάδη και Χρηστάκη (2009) είναι:

- Ηγεσία
- Στρατηγικός σχεδιασμός Ποιότητας
- Εστίαση στον πελάτη και στις ανάγκες του πελάτη
- Μέτρηση, ανάλυση και διαχείριση της γνώσης
- Ανθρώπινο Δυναμικό
- Διοίκηση Διεργασιών
- Επιχειρησιακά Αποτελέσματα

Σχήμα1: Baldrige Performance Excellence Program (Πηγή: NIST, 2016)

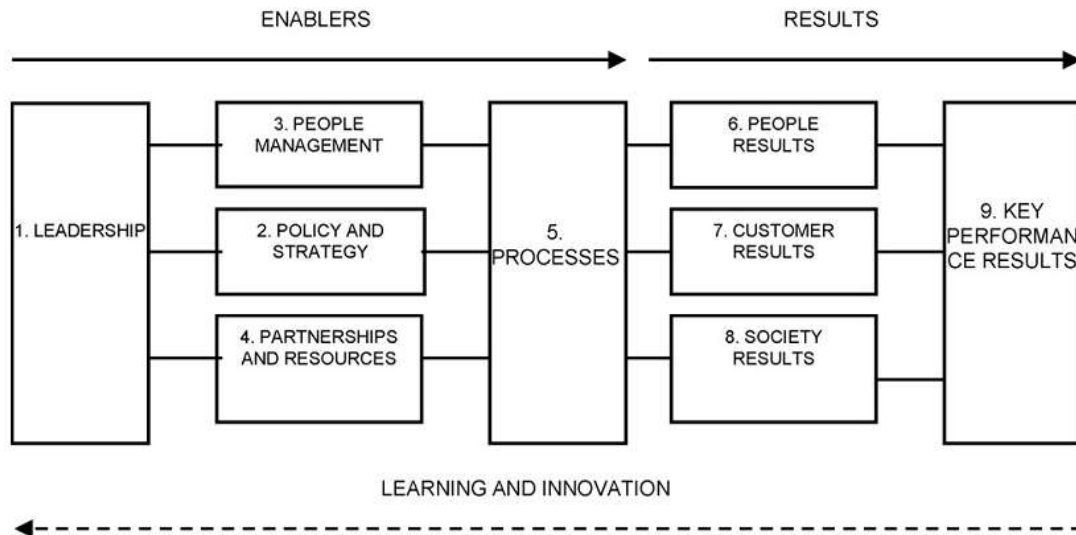
Οι οργανισμοί που θέτουν υποψηφιότητα για το βραβείο Baldrige περνούν από μια πολύ λεπτομερή εξεταστική διαδικασία, την οποία πραγματοποιεί μια εξωτερική ομάδα επιθεώρησης. Όσοι υποψήφιοι καταφέρουν να φτάσουν στο τελικό στάδιο αξιολόγησης έρχονται σε συνάντηση με τις ομάδες των εξεταστών προκειμένου να δώσουν επεξηγήσεις σε διάφορα ερωτήματα και να επαληθεύσουν τις πληροφορίες. Οι αιτήσεις αξιολογούνται από ανεξάρτητο σώμα εξεταστών, κυρίως αποτελούμενο από οργανισμούς ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Τέλος οι υποψήφιοι οργανισμοί λαμβάνουν σχετικό ενημερωτικό δελτίο όπου αναφέρονται τόσο τα δυνατά τους σημεία όσο και οι ευκαιρίες βελτίωσης του οργανωσιακού περιβάλλοντός τους.

3. **Το Ευρωπαϊκό ποιότητας (European Quality Award).** Σχεδιάστηκε στην Ευρώπη το 1992, αξιοποιώντας στοιχεία από τα προηγθέντα χρονικά βραβεία, αυτά της Ιαπωνίας και των ΗΠΑ, αλλά διαφοροποιήθηκε σημαντικά και

προσαρμόστηκε κατάλληλα στα Ευρωπαϊκά δεδομένα σε θέματα ποιότητας. Κατά τα δύο πρώτα έτη 1992-1994, απευθυνόταν μόνο σε επιχειρήσεις ιδιωτικού τομέα, κυρίως μεγάλες αλλά έπειτα και σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Από το 1996 όμως, καθιερώθηκε σε οργανισμούς και επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα. Απαρτίζεται από 9 κριτήρια και κάθε ένα από αυτά προσδιορίζεται λεπτομερώς από ένα σύνολο υποκριτηρίων. Τα κριτήρια χωρίζονται σε δύο κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία ονομάζεται «Προϋποθέσεις» και αναλύουν πώς η επιχείρηση/ ο οργανισμός προσεγγίζει την αριστεία και τι ενέργειες πραγματοποιεί για άριστα αποτελέσματα. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει τα πέντε πρώτα κριτήρια (νούμερο 1 έως 5) που αναφέρονται παρακάτω. Η δεύτερη κατηγορία ονομάζεται «Αποτελέσματα» και αναφέρεται στα αποτελέσματα που προκύπτουν από τον τρόπο λειτουργίας της επιχείρησης και τι αντίκτυπο έχουν αυτά στα ενδιαφερόμενα μέρη, μέσα και έξω από την επιχείρηση. Η δεύτερη κατηγορία, περιλαμβάνει τα επόμενα τέσσερα κριτήρια (νούμερο 6 έως 9). Συμπερασματικά τα «Αποτελέσματα» προκύπτουν από τις «Προϋποθέσεις» ενώ οι «Προϋποθέσεις» βελτιώνονται μέσα από την ανατροφοδότηση των «Αποτελεσμάτων».

Πιο αναλυτικά, τα κριτήρια είναι:

1. Ηγεσία-Διοίκηση της Αθλητικής επιχείρησης
2. Πολιτική και Στρατηγική της αθλητικής επιχείρησης
3. Διαχείριση Ανθρώπινο Δυναμικό
4. Συνεργασίες και Πόροι της Αθλητικής επιχείρησης
5. Διαδικασίες, Προϊόντα και Υπηρεσίες
6. Ικανοποίηση Ανθρώπινου δυναμικό
7. Ικανοποίηση πελατών
8. Επιπτώσεις στην κοινωνία
9. Επιχειρηματικά αποτελέσματα

Σχήμα 2: Κριτήρια Ευρωπαϊκού Μοντέλου Διοικητικής Αριστείας (Πηγή: Δερβιτσιώτης, 2005)

Στόχος του βραβείου EFQM είναι να αναγνωρίσει τους εξαιρετικούς οργανισμούς παγκοσμίως, είτε αυτοί είναι ιδιωτικοί, δημόσιοι ή και μη κερδοσκοπικοί, οι οποίοι έχουν αποδείξει πως έχουν καταφέρει να μετατρέψουν με επιτυχία την στρατηγική τους σε πράξη και να εντάξουν την συνεχή βελτίωση στην απόδοσή τους. Η διαδικασία αξιολόγησης του βραβείου αυτού είναι από τις πιο απαιτητικές αξιολογήσεις. Η ομάδα αξιολόγησης απαρτίζεται από 4 έως 8 έμπειρους επαγγελματίες με μεγάλη εμπειρία και γνώση στη διαδικασία της αξιολόγησης. Οι αξιολογητές προέρχονται από διάφορους κλάδους βιομηχανίας, και έχουν εκπαιδευτεί από την αυστηρή διαδικασία αξιολόγησης του EFQM. Περνούν μια εβδομάδα στο χώρο της επιχείρησης, εξετάζοντας έγγραφα και πραγματοποιώντας ατομικές και ομαδικές συνεντεύξεις για να αναλύσουν πόσο αποτελεσματικά αποδίδει ο οργανισμός στην επίτευξη των στρατηγικών του στόχων. Η αναφορά σχολίων των αξιολογητών παρέχει μια πληθώρα στοιχείων προστιθέμενης αξίας ώστε να βοηθήσει τον οργανισμό να βελτιωθεί σε στρατηγικό επίπεδο. Στη συνέχεια, η έκθεση παρουσιάζεται σε μια ανεξάρτητη κριτική επιτροπή, η οποία αποφασίζει το επίπεδο αναγνώρισης για κάθε υποψήφιο οργανισμό. Σε όλη τη διαδικασία, η αλληλεπίδραση με την ομάδα αξιολόγησης επιτρέπει σε έναν οργανισμό να αποκτήσει γνώσεις από ειδικούς για να αντιμετωπίσει τις μελλοντικές του προκλήσεις. Αναλόγως την επίδοση της επιχείρησης-του οργανισμού στην αξιολόγηση, υπάρχουν κάποια επίπεδα διάκρισης τα οποία παρουσιάζονται στο ακόλουθο σχήμα:

Σχήμα 3: Επίπεδα Αριστείας Ευρωπαϊκού Βραβείου Ποιότητας (Πηγή: The EFQM Recognition brochure, EFQM 2021)

Στο παρακάτω σχήμα νούμερο 3, παρουσιάζεται η βαθμολογία που θα πρέπει να συγκεντρώσει η επιχείρηση /ο οργανισμός κατά την αξιολόγηση, για να αναγνωριστεί στο ανάλογο επίπεδο του βραβείου EFQM.

Σχήμα4: Βαθμολογία επιπέδων Ευρωπαϊκού Βραβείου Ποιότητας (Πηγή: The EFQM Recognition brochure, EFQM 2021)

Βάσει των ερευνητών Shashkin & Kizer (1993), Georgiev & Ohtaki (2019), Sharma & Modgill (2019) η εφαρμογή των Αρχών Διοίκησης Ολικής Ποιότητας, των 14 σημείων του συστήματος Διοίκησης του Deming, του Ευρωπαϊκού Μοντέλου Διοικητικής Αριστείας και του Συστήματος Διαχείρισης Ποιότητας σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο ISO 9001:2015, βελτιώνουν την παραγωγικότητα αλλά και την ποιότητα των επιχειρήσεων και δημιουργούν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

2.1 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στην εκπαίδευση

Όπως αναφέρθηκε και στο προηγούμενο κεφάλαιο, η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας αποτελεί μια νέα φιλοσοφία διοίκησης, μια σύγχρονη μέθοδο στην επιστημονική σκέψη και πρακτική του management, η οποία τις τελευταίες δεκαετίες έχει επεκταθεί και στον τομέα της εκπαίδευσης, εκτός από τον τομέα της παραγωγής (Sallis, 1993).

Τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται έντονος προβληματισμός για τον προσδιορισμό της έννοιας της ποιότητας και τους τρόπους διασφάλισής της στην εκπαίδευση, γεγονός που αποδεικνύει το έντονο ενδιαφέρον τόσο της εκπαιδευτικής και ακαδημαϊκής κοινότητας όσο και του συνόλου της κοινωνίας για την επίτευξη της ποιότητας στο εκπαιδευτικό σύστημα (Δαγκλής, 2008). Η ποιότητα στην εκπαίδευση αποτελεί μια πολυδιάστατη έννοια, για τον λόγο αυτό υπάρχουν διάφορες απόψεις για τον ορισμό της ποιότητας στην εκπαίδευση. Σύμφωνα με τον Ζαβλανό Μ. (2003) *«η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στην εκπαίδευση, είναι μια φιλοσοφία η οποία ορίζεται από ένα σύνολο Αρχών που αποτελούν τη βάση για συνεχή βελτίωση περιλαμβάνοντας την εφαρμογή ποιοτικών μεθόδων και αξιοποιώντας κατάλληλα το ανθρώπινο δυναμικό, με στόχο τις αποτελεσματικότερες και περισσότερο ποιοτικές παρεχόμενες υπηρεσίες»*. Η ΔΟΠ στην εκπαίδευση μπορεί να εφαρμοστεί σε τρία επίπεδα: α) σε διοικητικό επίπεδο για την βελτίωση των διοικητικών διαδικασιών, β) σε επίπεδο διδασκαλίας για την υιοθέτηση των αρχών της από τους μαθητές με στόχο την αυτοβελτίωσή τους και γ) σε εκπαιδευτικό επίπεδο, στο οποίο ενεργοποιούνται όλοι οι συμμετέχοντες στην εκπαιδευτική διαδικασία (Everard & Morris, 1996)

Η λογική της επέκτασης της ΔΟΠ στην εκπαίδευση βασίζεται στο γεγονός ότι το σχολείο και το πανεπιστήμιο λειτουργούν ως ένα βαθμό σαν επιχείρηση αφού αποτελούν οργανισμούς παροχής υπηρεσιών, και μέσα στα πλαίσια της λειτουργίας τους είναι η διοίκηση ανθρώπινου δυναμικού αλλά και η διαχείριση οικονομικών πόρων. Συνεπώς, με την εφαρμογή της ΔΟΠ μπορούν να επιτευχθούν υψηλότερα επίπεδα ποιότητας στην εκπαίδευση, τα οποία θα ανταποκρίνονται στις αυξανόμενες απαιτήσεις της κοινωνίας (Δερβιτσιώτης 2005). Η εφαρμογή της Ολικής Ποιότητας στην εκπαίδευση, όπως και γενικά άλλωστε, δεν αφορά αποκλειστικά το αποτέλεσμα αλλά αναφέρεται στην ποιότητα του ανθρώπινου δυναμικού και στην ποιότητα των

διαδικασιών. Έτσι, για την βελτίωση της αποτελεσματικότητας στην παρεχόμενη εκπαίδευση απαιτείται η ενεργός συμμετοχή όλου του ανθρώπινου δυναμικού σε έναν οργανισμό. Ο Φασουλής (2001) παρομοιάζει την εκπαίδευση με μια αλυσίδα, όπου ο κάθε εκπαιδευτικός ή η κάθε εκπαιδευτική βαθμίδα παραλαμβάνει ένα έργο και με τη δική του προσθετική αξία το παραδίδει σε κάποιον άλλο ή στην επόμενη βαθμίδα εκπαίδευσης». Τέλος, πολύ σημαντικός παράγοντας αποτελεσματικής εφαρμογής της ΔΟΠ στην εκπαίδευση είναι ο ρόλος της ηγεσίας. Η σωστή ηγεσία οφείλει να επηρεάζει προς τη σωστή κατεύθυνση, να μεταδίδει το όραμα του σχολείου, να ενθαρρύνει τη συμμετοχή και την λήψη αποφάσεων και να απομακρύνει τα όποια εμπόδια προκύπτουν και να συμβάλει στην πρόοδο της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Η ΔΟΠ έχει ως στόχο την καλύτερη δυνατή ικανοποίηση του πελάτη, έτσι στο σημείο αυτό θα πρέπει να ερμηνευτεί ο όρος «πελάτης» στην εκπαίδευση. Η εκπαίδευση έχει πολλά ενδιαφερόμενα μέρη, συνεπώς ο καθορισμός της έννοιας του πελάτη δεν είναι εύκολη διαδικασία. Σύμφωνα όμως με τον Φασούλη (2011) οι μαθητές, οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς καθώς και η ευρύτερη κοινωνία αποτελούν τον «πελάτη» στην εκπαίδευση. Όπως στον τομέα των επιχειρήσεων, έτσι και στον τομέα της εκπαίδευσης, υπάρχουν οι εσωτερικοί και οι εξωτερικοί πελάτες (Ζαβλανός, 2003). Για τα σχολεία, εξωτερικοί πελάτες είναι τα πανεπιστήμια, ενώ το δημόσιο, οι διάφορες επιχειρήσεις και οι εταιρείες είναι οι εξωτερικοί πελάτες για τους αποφοίτους του πανεπιστημίου. Στους εξωτερικούς πελάτες, λοιπόν, περιλαμβάνονται οι εκπαιδευτικοί φορείς, οι εργοδότες, οι γονείς και γενικότερα το κοινωνικό σύνολο (Ζαβλανός, 2003). Στους εσωτερικούς πελάτες ανήκουν όλα τα άτομα που υπάρχουν στο σχολείο, δηλαδή οι μαθητές αλλά και οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων και των ειδικοτήτων, τα οποία όλα μαζί επιδιώκουν να αυξήσουν την απόδοση των μαθητών. Οι μαθητές είναι εξωτερικοί πελάτες, όμως ταυτόχρονα είναι και εσωτερικοί, γιατί συμμετέχουν ενεργά στην μαθησιακή διαδικασία καθώς είναι γνωστό πως η διαδικασία αυτή είναι διπολική. Η συνεργασία αυτή των εσωτερικών πελατών μάλιστα ικανοποιεί τελικά τις απαιτήσεις του εξωτερικού πελάτη (Ζαβλανός, 2003).

Μέσα σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο και ανταγωνιστικό περιβάλλον, υποστηρίζεται ότι, η εφαρμογή της ΔΟΠ αποτελεί συγκριτικό πλεονέκτημα σε σχέση με άλλες προσεγγίσεις και θεωρείται μονόδρομος για την βιωσιμότητα των εκπαιδευτικών οργανισμών (Δερβιτσιώτης, 2005). Ωστόσο, το να επιτευχθεί η ΔΟΠ σε

εκπαιδευτικούς οργανισμούς προϋποθέτει την συμμετοχή και την επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών, το ομαδικό πνεύμα συνεργασίας, την επιμόρφωση και την συνεχή βελτίωση καθώς και την ενεργό συμμετοχή γονέων και εκπαιδευτικών στις παιδαγωγικές διαδικασίες (Μακρή κ.α, 2009).

Όταν ένας εκπαιδευτικός οργανισμός μεταβαίνει σε μια κουλτούρα ποιότητας, τότε οι πιο σημαντικές αλλαγές που συμβαίνουν είναι οι εξής (West-Burnham 1992):

1. Εκπαιδευτική αλλαγή: αυξημένη συμμετοχή και ενημέρωση εκπαιδευτικών και μαθητών.
2. Καινοτομία: ενίσχυση της προσωπικής ευθύνης του ανθρώπινου δυναμικού.
3. Μεταρρύθμιση: εστίαση στη διαδικασία εξίσου με την υπηρεσία- μάθηση.
4. Αποτελεσματικότητα: πορεία συνεχούς βελτίωσης.

Τις τελευταίες δεκαετίες έχει καταστεί ζήτημα πρωτίστης σημασίας η βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών συστημάτων τόσο στο ευρωπαϊκό περιβάλλον καθώς και σε διεθνές επίπεδο (U.N.E.S.C.O., Διεθνής Τράπεζα, Ο.Ο.Σ.Α) και ως ένας από τους κυρίαρχους στρατηγικούς στόχους. Σε αρκετές χώρες έχει οργανωθεί ήδη ένα ευρύ δίκτυο οργανισμών, όπως για παράδειγμα οι Office for Standards in Education (OF.ST.ED.), Quality Assurance Agency (Q.A.A.), Training and Development Agency for Schools (T.D.A.), Qualifications and Curriculum Authority (Q.C.A.), Quality Improvement Agency (Q.I.A.), οι οποίοι έχουν ως αποστολή την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την προώθηση της ποιότητας σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες (Δαγκλής, 2008).

2.1.1 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Ολοένα και περισσότερο στις μέρες μας η Τριτοβάθμια εκπαίδευση αναγνωρίζεται ως κλάδος υπηρεσιών ο οποίος θα πρέπει να κατανοήσει και να προσδιορίσει τις ανάγκες και τις προσδοκίες των «πελατών» της, δηλαδή των φοιτητών της (Mello, Dutra & Oliviera, 2001).

Οι προσπάθειες των Πανεπιστημίων να εντάξουν την ΔΟΠ στην εκπαίδευση ξεκίνησαν από την δεκαετία του 1990, όπου οι διοικήσεις ορισμένων ευρωπαϊκών και αμερικανικών πανεπιστημίων, αφού διαπίστωσαν την πρόοδο στον τομέα των επιχειρήσεων, εντόπισαν τις δικές τους αδυναμίες και άρχισαν να ενδιαφέρονται για

την υιοθέτηση των Αρχών Ολικής Ποιότητας σε διοικητικό καθώς και σε διδακτικό και ακαδημαϊκό επίπεδο στα ιδρύματά τους (Ζαβλανός, 2003).

Η έννοια της ποιότητας στον τομέα της εκπαίδευσης χαρακτηρίζεται ως πολυδιάστατη. Για τον λόγο αυτό, η ποιότητα ενός εκπαιδευτικού οργανισμού εξαρτάται πρωτίστως από την ποιότητα των καθηγητών που διαθέτει, η οποία επηρεάζει την ποιότητα των αποφοίτων του, η οποία και αυτή με τη σειρά της επηρεάζεται από τις μεθόδους που μεταδίδεται η γνώση σχετικά με τις υποστηρικτικές υπηρεσίες και τον ποιοτικά διαθέσιμο εξοπλισμό, τα οποία βρίσκονται σε άμεση σύνδεση με την οικονομική ευρωστία του εκπαιδευτικού οργανισμού (Motwani J.,Kumar A.,1997). Το επίπεδο της ποιότητας των παρεχόμενων εκπαιδευτικών προγραμμάτων εξαρτάται επιπλέον από το επίπεδο και το περιεχόμενο του αντικειμένου που διδάσκεται, ενώ περαιτέρω καθορίζεται και από την αλληλεπίδραση μεταξύ των σπουδαστών και του προσωπικού του οργανισμού. Επιπροσθέτως, η βάση της ανάπτυξης κουλτούρας ποιότητας στον οργανισμό εδράζεται στο ανώτερο επίπεδο της διοικητικής ηγεσίας, στην διαρκή βελτίωση των πρακτικών με συστηματικό τρόπο, καθώς και στην λήψη αποφάσεων και στα συστήματα μέτρησης.

Ο όρος Ποιότητα στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση αφορά τον βαθμό κάλυψης των αναγκών που έχουν οι ίδιοι οι φοιτητές, αλλά και τον βαθμό ικανοποίησης των προσδοκιών που έχουν όλα τα μέλη που απαρτίζουν την Ανώτατη Εκπαίδευση (Sims & Sims 1995). Επιπλέον η ποιότητα αναφέρεται και στην επιτυχία των Πανεπιστημίων να προσφέρουν στους φοιτητές το κατάλληλο εκπαιδευτικό περιβάλλον ώστε αυτοί να επιφέρουν σπουδαία μαθησιακά αποτελέσματα (Gordon & Prington, 1993).

Τα πανεπιστημιακά ιδρύματα ως σύνθετες οντότητες σε επίπεδο στόχων αλλά και δομής τους, κατέχουν διαφορετικά είδη και επίπεδα ποιότητας. Για τον λόγο αυτό, το κάθε ίδρυμα αναπτύσσει τις δικές του διαφορετικές εκφάνσεις για την έννοιας της ποιότητας, υιοθετεί διαφορετικές στρατηγικές για την επίτευξη της και χρησιμοποιεί διαφορετικούς δείκτες απόδοσης για την αξιολόγησή της (Cheng, 1997).

Η εφαρμογή της ΔΟΠ στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι δυνατό να υλοποιηθεί, όμως πρώτα θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι σε αντίθεση με άλλες παραγωγικές διαδικασίες αφενός εξυπηρετεί πολλαπλούς αποδέκτες, αφετέρου το παραγόμενο

προϊόν δεν είναι ορατό και απτό, αλλά το προϊόν της εκπαίδευσης αφορά σε άυλη και όχι τόσο απτή παροχή υπηρεσιών, γεγονός που αποτελεί ένα από τα μοναδικά χαρακτηριστικά της (Michael R. K. et al 1997). Επίσης, για την επίτευξη της ΔΟΠ στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση, είναι αναγκαίο να τεθούν κάποιιοι στόχοι τους οποίου θα πρέπει να συμερίζονται όλοι, καθηγητές, φοιτητές, διοικητικό προσωπικό. Σημαντικός παράγοντας για την επιτυχή εφαρμογή της ΔΟΠ, αποτελεί η διαχείριση του Ανθρώπινου Δυναμικού, δεδομένου ότι η διαδικασία βελτίωσης της Ποιότητας σε κάποιον οργανισμό βασίζεται κατά κύριο λόγο στους ανθρώπους του (Ahmad & Schrodeder, 2002). Τελευταίο αλλά πολύ σημαντικό, κατά τον στρατηγικό σχεδιασμό θα πρέπει να θέτονται στόχοι που να αφορούν όλες τις δραστηριότητες του Πανεπιστημίου (Zink. 2010).

Την επιτυχή εφαρμογή της ΔΟΠ στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση επιβεβαιώνουν πολλοί ερευνητές σε διάφορες μελέτες τους. Οι αρχές και οι αξίες της ΔΟΠ είναι εξίσου συμβατές με την Τριτοβάθμια εκπαίδευση (Helms, S. & Key C.H., 1994, Venkatraman 2007, Srivanci 2004). Επίσης σύμφωνα με τον Deming η υιοθέτηση της ΔΟΠ θα ωφελήσει τα ιδρύματα Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην διατήρηση του ανταγωνιστικού τους πλεονεκτήματος, στην εξάλειψη της αναποτελεσματικότητας του οργανισμού, και θα μπορέσουν να κατανοήσουν τις ανάγκες της αγοράς ώστε να επικεντρωθούν σε αυτές, επιτυγχάνοντας εξαιρετικές επιδόσεις σε όλους τους τομείς και εκπληρώνοντας τις ανάγκες όλων των ενδιαφερομένων μερών (Deming 1993). Τέλος σύμφωνα με τον Eriksen, η ΔΟΠ είναι ένας τρόπος επίτευξης και διατήρησης της αριστείας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (Eriksen, S.D, 1995).

Αν και οι Αρχές της ΔΟΠ μπορούν αν υιοθετηθούν από την Ανώτατη εκπαίδευση, είναι αναμενόμενο να προκύψουν κάποια προβλήματα ως προς την εφαρμογή της, από την στιγμή που πρόκειται για έναν τελείως διαφορετικό χώρο εφαρμογής, με τις δικές του ιδιαιτερότητες όσο αφορά το οργανωτικό και λειτουργικό επίπεδο σε σύγκριση με τις επιχειρήσεις. Τα βασικά εμπόδια που ενδέχεται να προκύψουν συνήθως σχετίζονται με το όραμα των Ιδρυμάτων, την έννοια και τα πεδία εφαρμογής της ποιότητας αλλά και την ακαδημαϊκή ελευθερία και μονιμότητα η οποίες συγκλίνουν σε μια διοίκηση η οποία έχει περιορισμένο έλεγχο έναντι του προσωπικού της (Owlia M.S.& Aspinwall E.M, 1997).

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι με την υιοθέτηση ενός συστήματος ΔΟΠ σε ένα Πανεπιστήμιο, δεν είναι εφικτό όλες οι υπηρεσίες που παρέχει να γίνουν αυτομάτως ποιοτικότερες, αλλά με τον τρόπο αυτό, θα μπορεί ο οργανισμός να θέτει στόχους ποιότητας, να παρακολουθεί τις ανάγκες και τον βαθμό ικανοποίησης των πελατών και τέλος να πραγματοποιεί κύκλους συνεχούς βελτίωσης. Επομένως, με την πάροδο του χρόνου θα βελτιώνονται συνεχώς οι υπηρεσίες του οργανισμού.

2.2 Αθλητισμός

Ως αθλητισμός ορίζεται *«ένας συγκεκριμένος τρόπος συστηματικής σωματικής καλλιέργειας και δράσης, βασισμένος σε ειδική μεθοδολογία και παιδαγωγική με απώτερο στόχο τη μέγιστη δυνατή σωματική απόδοση»* (Ζέρβας 1993).

Στην Λευκή Βίβλο του Αθλητισμού (2007), αναφέρεται πως «ο αθλητισμός είναι μια ανθρώπινη δραστηριότητα που απευθύνεται σε όλους τους πολίτες, ανεξαρτήτως ηλικίας ή κοινωνικής προέλευσης και έχει τεράστιες δυνατότητες να τους φέρει όλους σε επαφή. Το μεγαλύτερο μέρος των αθλητικών δραστηριοτήτων πραγματοποιείται σε ερασιτεχνικές εγκαταστάσεις αλλά η επίδραση του επαγγελματικού αθλητισμού καθίσταται ολοένα και πιο σημαντική και συμβάλλει εξίσου στον κοινωνικό ρόλο του αθλητισμού. Ο αθλητισμός, αφενός μεν βελτιώνει την υγεία των ευρωπαϊών πολιτών, αφετέρου δε, έχει εκπαιδευτικό χαρακτήρα και επιτελεί κοινωνικό, πολιτισμικό και ψυχαγωγικό έργο».

Τα οφέλη που μπορεί να έχει ο αθλητισμός είναι πολλαπλά. Καταρχάς, η τακτική συμμετοχή σε μέτριας έως υψηλής έντασης αθλητικά προγράμματα, βελτιώνει το καρδιοαναπνευστικό σύστημα, την αρτηριακή πίεση, τα επίπεδα γλυκόζης του αίματος και επιφέρει βελτίωση του λιπιδαιμιού προφίλ (Eriksson, 1999; Garberetal., 2011). Επιπρόσθετα, η συχνή και τακτική συμμετοχή σε προγράμματα άσκησης συμβάλλει στη μεταβολή της σύστασης της μάζας του σώματος (αυξάνει την μυϊκή μάζα και μειώνει το σωματικό λίπος) (Donellyetal., 2009; Kraemeretal., 2001), στη μείωση του άγχους και του στρες, στην πρόληψη και στη μείωση των συμπτωμάτων κατάθλιψης, καθώς και στη βελτίωση της αυτό-εκτίμησης και της αυτό-εικόνας (Bodin & Martinsen, 2004; Wipfli, Landers, Nagoshi & Ringenbach, 2011). Τέλος, είναι ευρέως γνωστό πια, ότι οι άνθρωποι που είναι σωματικά δραστήριοι έχουν μεγαλύτερο μέσο όρο ζωής σε σχέση με αυτούς που ακολουθούν έναν πιο καθιστικό

τρόπο ζωής, και επιπροσθέτως έχουν μια καλύτερης ποιότητα ζωή και μπορούν να εκτελούν με μεγαλύτερη ευκολία τις καθημερινές τους δραστηριότητες (Kaplan, 2000).

2.2.1 Πανεπιστημιακός Αθλητισμός

Παρόλο που τα οφέλη της αθλητικής δραστηριότητας, όπως αναφέρθηκαν και παραπάνω, είναι πολλά και έχουν θετική επίδραση σε διάφορους τομείς της ζωής μας, η σωματική άσκηση στους νέους παρουσιάζει καθοδική πορεία, κυρίως μετά την αποφοίτηση από το σχολείο (Bray & Born, 2004). Η αλλαγή περιβάλλοντος και η μετάβαση από το Λύκειο στο Πανεπιστήμιο πολλές φορές προκαλεί αβεβαιότητα, άγχος και αμφιβολία στους νέους (Dyson & Renk, 2006). Αυτό τις περισσότερες φορές οδηγεί τους νέους στην υιοθέτηση ανθυγιεινών συμπεριφορών και τη μείωση της φυσικής δραστηριότητας με αποτέλεσμα την αύξηση του σωματικού βάρους (Anderson, Shapiro & Lundgren, 2003; Racette, Deusinger, Strube, Highstein & Deusinger, 2005). Σύμφωνα με μελέτες για τον προσδιορισμό του επιπέδου φυσικής δραστηριότητας των φοιτητών, βρέθηκε ότι κατά μέσο όρο το 35% έως 42% πραγματοποιούν λιγότερη διάρκεια άσκησης από τα 150 λεπτά φυσικής δραστηριότητας την εβδομάδα που είναι συνιστώμενη για την διατήρηση της υγείας (Miller, Staten, Rayens & Noland, 2005; Racette, et al., 2005).

Ο αθλητισμός θα πρέπει να είναι απαραίτητο κομμάτι της ζωής των φοιτητών στο Πανεπιστήμιο, καθώς η ύπαρξη και η ανάπτυξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού συμβάλει στην βελτίωση της ποιότητας ζωής των φοιτητών (Danylchuk & Maclean, 2001; Weese, 1997), στην βελτίωση της συναισθηματικής υγείας και την αύξηση της αυτοπεποίθησής τους (Downs, 2003; Haines, 2001). Εκτός από τη μετάδοση επιστημονικών γνώσεων, τα πανεπιστήμια οφείλουν προάγουν τον αθλητισμό και να συμβάλλουν στην βελτίωση της ποιότητας ζωής των φοιτητών, στην κοινωνικότητα και την ευγενή άμιλλα μεταξύ τους μέσω των προγραμμάτων άθλησης που διαθέτουν (Ζαχαριουδάκης, Σ. & Πυνηρτζής, Γ, 2007).

Επιπλέον, μέσω του πανεπιστημιακού αθλητισμού οι φοιτητές υιοθετούν έναν καλύτερο και φυσικά δραστήριο τρόπο ζωής (Μπίτσικας 1996), ο οποίος πολλές φορές μπορεί να αποτελέσει μια καλή διέξοδο για την αντιμετώπιση της πίεσης των σπουδών (Downs, 2003). Σύμφωνα με τους Adams και Brynteson (1992) οι υγιεινές

συνήθειες και ένας φυσικά δραστήριος τρόπος ζωής και μετά τη λήξη των σπουδών είναι αποτέλεσμα της συχνότητας και του περιεχομένου της Φυσικής Αγωγής στο Πανεπιστήμιο.

Σύμφωνα με την Λευκή Βίβλο του Αθλητισμού: «το ανθρώπινο δυναμικό της Ευρώπης ενισχύεται μέσω του ρόλου του αθλητισμού στην τυπικής και μη τυπική εκπαίδευση . Ο αθλητισμός προσβύει αξίες και αρχές, δίνει γνώσεις και ερεθίσματα, δεξιότητες και επιμονή για την καταβολή της μέγιστης δυνατής προσπάθειας. Τα οφέλη που προσφέρει ο αθλητισμός στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο είναι πολλαπλά, για τον λόγο αυτό θα πρέπει ο χρόνος που αναλώνεται σε αθλητικές δραστηριότητες να αξιοποιείται κατάλληλα ».

Επίσης, ο Downs (2003) υποστηρίζει ότι η άθληση των φοιτητών κατά την διάρκεια του Πανεπιστημίου, συμβάλλει στην ενίσχυση του ακαδημαϊκού πνεύματος και στην ισχυρότερη αίσθηση ανάπτυξης δεσμού με άλλους φοιτητές. Σύμφωνα με τον Parente (2004), δεν υπάρχει ένα πνεύμα ενότητας μεταξύ των ανθρώπων και των πολιτισμών και αυτό διότι η κοινωνία αναπτύσσεται με διαφορετικούς ρυθμούς, οι οποίοι προάγουν την ετερογένεια και την ανισοκατανομή του πλούτου. Η άθληση όμως έχει την ικανότητα να χρησιμοποιεί έναν κοινό κώδικα σε όλες τις χώρες, ο οποίος είναι γνωστός και αποδεκτός από όλους, και έχει ως απώτερο στόχο την προώθηση των βασικών παγκόσμιων πολιτιστικών αξιών όπως είναι η ειρήνη, η υγεία και η φιλία. Επιπροσθέτως με την δημιουργία αθλητικών ομάδων παρέχεται η δυνατότητα αθλητικού ανταγωνισμού κάτω από τις αρχές ίσων ευκαιριών και αντιμετώπισης, στην βάση της συνεργασίας ή του δίκαιου ανταγωνισμού, προσφέροντας στους αθλούμενους την αίσθηση της δικαιοσύνης (Marivoet, 2004).

Η απόκτηση ή η διατήρηση της συνήθειας της άθλησης στο Πανεπιστήμιο είναι πολύ σημαντική, καθώς σε αυτή την ηλικία οι άνθρωποι είτε διακόπτουν είτε υιοθετούν τη συνήθεια της δια βίου άθλησης (Watsonetal 2006). Εάν οι φοιτητές καταλάβουν τα πλεονεκτήματα της άθλησης κατά τη συμμετοχή τους στα προγράμματα του Πανεπιστημιακού αθλητισμού, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να συνεχίσουν την αθλητική τους δραστηριότητα και μετά την αποφοίτησή τους (Lindsey&Sessoms 2006; Collinsetal., 2001; Forrester, Arterberry , &Barcelona 2006). Αντιθέτως, εάν οι φοιτητές αποκτήσουν αρνητικά βιώματα από τη συμμετοχή τους στην άθληση, τότε

είναι αρκετά πιθανό να παραμείνουν αθλητικά ανενεργοί (Sullum, Clark, & King, 2000).

Ο πανεπιστημιακός αθλητισμός χωρίζεται σε δύο μορφές :

A) *Ψυχαγωγικό Αθλητισμό*: όπου οι φοιτητές μπορούν να συμμετέχουν στα προγράμματα ομαδικής ή ατομικής άσκησης που προσφέρονται στο Πανεπιστήμιο τους αλλά και να συμμετέχουν στα εσωτερικά πρωταθλήματα που διοργανώνονται σε αυτό.

B) *Αγωνιστικό Αθλητισμό*: όπως λέει και το όνομα της, η μορφή αυτή του Πανεπιστημιακού αθλητισμού έχει πιο αγωνιστικό χαρακτήρα. Μέσω του αγωνιστικού αθλητισμού παρέχεται η δυνατότητα στους ταλαντούχους φοιτητές να εκπροσωπήσουν τα Ιδρύματά τους, λαμβάνοντας μέρος στα Πανελλήνια, τα Πανευρωπαϊκά και την Πανεπιστημιάδα. Επίσης, οι επίλεκτοι αθλητές, συγκροτούν τις εθνικές αποστολές, οι οποίες λαμβάνουν μέρος σε πρωταθλήματα της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Πανεπιστημιακού αθλητισμού (FISU).

Συνεπώς, ο πανεπιστημιακός αθλητισμός δεν αφορά μόνο το αγωνιστικό κομμάτι αλλά και γενικότερες δράσεις που αφορούν την μαζικότερη συμμετοχή σε προγράμματα πανεπιστημιακού αθλητισμού Αναψυχής. Σκοπός του πανεπιστημιακού αθλητισμού είναι η συνεχής επαφή των φοιτητών με την κίνηση, την άσκηση, την άθληση και την αναψυχή. Μορφές εκδηλώσεων αυτού του τομέα είναι η εισαγωγική επαφή του φοιτητή με κάποιο άθλημα ή δραστηριότητα αναψυχής. Επίσης, η συμμετοχή σε εκδρομές και εξορμήσεις σε φυσικό περιβάλλον και η ενασχόληση με υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής όπως : χιονοδρομία, ορειβασία και άλλα, αποτελούν προσπάθεια υιοθέτησης ενός ενεργητικού δια βίου τρόπου ζωής των φοιτητών (Κουθούρης, 2009).

Τέλος σύμφωνα με τον Κριεμάδη (1997), το μέλλον του πανεπιστημιακού αθλητισμού εξαρτάται από την ικανότητα του Αθλητικού Τμήματος του κάθε πανεπιστημίου, να ανταποκρίνεται αποτελεσματικά στις νέες καταστάσεις που προκύπτουν και να διαμορφώνει τις κατάλληλες στρατηγικές ώστε να μπορεί να υλοποιήσει την αποστολή και τους στόχους του.

2.3 Η άθληση στην Ελληνική Τριτοβάθμια εκπαίδευση σε σύγκριση με άλλες χώρες.

Αν ανατρέξει κανείς στο παρελθόν θα διαπιστώσει την σημαντικότητα της άθλησης στην ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση από την δεκαετία του '20. Ωστόσο, είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι πολλά πρόσφατα πανεπιστήμια της χώρα μας, όπως για παράδειγμα το Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο (που ιδρύθηκε το 1990), δεν διαθέτουν γραφεία φυσικής αγωγής αλλά ούτε και αθλητικές εγκαταστάσεις. Το Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε με τον Ιδρυτικό Νόμο 3341/14-22/6.1925 του Πανεπιστημίου. Στην σύνθεση του προσωπικού υπήρχαν τέσσερις καθηγητές Φυσικής Αγωγής, δύο κλητήρες, ένας γιατρός και καθαριστές. Η άθληση ήταν υποχρεωτική για όλους τους φοιτητές. Συγκεκριμένα, μέχρι και το 1983 - 84, οι φοιτητές ήταν υποχρεωμένοι να πραγματοποιήσουν έναν συγκεκριμένο αριθμό παρουσιών (αρχικά 45, αργότερα μόνο 5). Επίσης το 1837 από το χρόνο έναρξης λειτουργίας του ΕΚΠΑ, οι πρωτοετείς και δευτεροετείς φοιτητές και φοιτήτριες υποχρεώνονταν από τον πανεπιστημιακό κανονισμό να μετέχουν στο καθιερωμένο σύστημα σουηδικής γυμναστικής στο χώρο του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου και αυτή η συμμετοχή αποτελούσε συστατικό μέρος του προγράμματος σπουδών τους. Η υποχρέωση που προαναφέρθηκε ίσχυε για τους φοιτητές και φοιτήτριες όλων ανεξαιρέτως των Σχολών του Ιδρύματος. Τα δεδομένα όμως άλλαξαν με τον νόμο 1268/1982 (ΦΕΚ Α' 87/16.07.1982), με τον οποίο καθιερώθηκε η αρχή της προαιρετικής συμμετοχής των πανεπιστημιακών φοιτητών και φοιτητριών στις αθλητικές και άλλες σχετικές δραστηριότητες του Πανεπιστημίου στο οποίο φοιτούν. Έτσι, στις μέρες μας η συμμετοχή των φοιτητών στα προγράμματα φυσικής αγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι υποχρεωτική, όπως συμβαίνει στις άλλες βαθμίδες της εκπαίδευσης. Η μοναδική περίπτωση που η άθληση αποτελεί υποχρεωτικό μέρος της φοίτησης στο Πανεπιστήμιο, είναι στα Τμήματα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού.

Ο Πανεπιστημιακός αθλητισμός στην Ελλάδα, εκπροσωπείται από την Επιτροπή Αθλητισμού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Ε.Α.Τ.Ε), η οποία υπάγεται στη Διεύθυνση Φυσικής Αγωγής του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων (Πρ. Διατ. 18, 23/2/18, άρθρο 35). Η Ε.Α.Τ.Ε. είναι υπεύθυνη για την ανάπτυξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού, τη διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων, την στελέχωση των αντιπροσωπευτικών ομάδων για τη συμμετοχή σε διεθνείς αθλητικές

οργανώσεις και την σύνταξη του σχετικού ετήσιου προϋπολογισμού. Τέλος αξίζει να αναφερθεί πως η Ε.Α.Τ.Ε. είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Αθλητισμού (EUSA) αλλά και της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Πανεπιστημιακού Αθλητισμού (FISU).

Για την ομαλή λειτουργία των γυμναστηρίων στα Πανεπιστήμια, την εφαρμογή αθλητικών προγραμμάτων, την ανάπτυξη πολιτιστικών δράσεων και αθλητικής αναψυχής είναι υπεύθυνα τα Γραφεία Φυσικής Αγωγής και τα Πανεπιστημιακά Γυμναστήρια. Στόχος των προγραμμάτων Φυσικής Αγωγής είναι η δημιουργία δυνατών χαρακτήρων των φοιτητών ώστε να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στα κοινωνικά προβλήματα της εποχής. Αυτό πραγματοποιείται μέσω της βελτίωσης και διατήρησης της καλής υγείας των φοιτητών, αλλά και όλων των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας σε συνδυασμό με την υιοθέτηση υγιεινών τρόπων ζωής και την απομάκρυνση από κακές πρακτικές (Κωνσταντίνος, 2009).

Η υλοποίηση των αθλητικών προγραμμάτων στα Πανεπιστήμια πραγματοποιείται από γυμναστές που ανήκουν στην βαθμίδα του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού (ΕΕΠ), ΕΔΠ, από γυμναστές με σύμβαση Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου, (Π.Δ. 164/2004), από αποσπασμένους από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και με πρόσληψη συμβασιούχων γυμναστών ορισμένου χρόνου.

Όσοι από τους φοιτητές συμμετέχουν σε προγράμματα Πανεπιστημιακού Αθλητισμού μπορούν να ασκούνται ελεύθερα ή να στελεχώνουν τις πανεπιστημιακές ομάδες, συμμετέχοντας σε αγώνες που διοργανώνουν τα αντίστοιχα τμήματα κάθε Πανεπιστημίου μεταξύ τους. Οι φοιτητές λαμβάνουν μέρος στα εσωτερικά πρωταθλήματα των ιδρυμάτων τους, οι καλύτεροι αθλητές από αυτούς είναι αυτοί που στελεχώνουν τις αγωνιστικές ομάδες και εκπροσωπούν το ίδρυμα στα πανελλήνια φοιτητικά πρωταθλήματα και στις Πανεπιστημιακές ή άλλες διαπανεπιστημιακές αθλητικές διοργανώσεις που γίνονται σε Ελλάδα και εξωτερικό.

Πολλά πανεπιστήμια διαθέτουν τους δικούς τους χώρους άθλησης για την εφαρμογή των παρεχόμενων αθλητικών προγραμμάτων, αλλά υπάρχουν και περιπτώσεις που μπορεί να χρησιμοποιηθούν χώροι που ανήκουν στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, στην τοπική αυτοδιοίκηση ή ακόμη και σε συλλόγους. Επίσης, υπάρχουν και οι εξωτερικές δραστηριότητες που διεξάγονται στο φυσικό περιβάλλον (θάλασσα, λίμνες, ποτάμια, βουνά).

Σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε από τους Παπαχαρίση και συν. (2006), όπου εκτιμήθηκε με την τροποποίηση της κλίμακας Service Quality Scale των Alexandris και συν. (2004a) η αντιλαμβανόμενη ποιότητα των υπηρεσιών της 5ης Πανεπιστημιάδας από τους φοιτητές, φάνηκε ότι ενώ στην μέτρηση πριν τους αγώνες είχαν υψηλές προσδοκίες σχετικά με το επίπεδο των υπηρεσιών της διοργάνωσης, στη μέτρηση που έγινε μετά την λήξη τους φάνηκε ότι δεν έμειναν ικανοποιημένοι.

Δυστυχώς ο Πανεπιστημιακός αθλητισμός στην Ελλάδα είναι αρκετά υποβαθμισμένος σε σύγκριση με άλλες χώρες. Μετά από ανασκόπηση της βιβλιογραφίας, βρέθηκε πως τα περισσότερα Ελληνικά Πανεπιστήμια διαθέτουν υποτυπώδεις αθλητικές εγκαταστάσεις ενώ κάποια άλλα όπως το Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο και το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών δεν διαθέτουν καθόλου χώρους άθλησης. Ελάχιστα, όπως το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Πανεπιστήμιο Πατρών, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης διαθέτουν ορισμένες εγκαταστάσεις, οι οποίες όμως δεν συντηρούνται κατάλληλα και χρηματοδοτούνται πενιχρά, έχοντας ως αποτέλεσμα, να μην μπορούν να αποδώσουν ούτε ποσοτικά αλλά ούτε και ποιοτικά. Όμως ο βασικότερος παράγοντας ανάπτυξης του αθλητισμού στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι οι αθλητικές εγκαταστάσεις (Tancred, 1995). Είναι σαφές πως οι ελλειπείς έως και ανύπαρκτες αθλητικές εγκαταστάσεις των ελληνικών πανεπιστημίων δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των χιλιάδων φοιτητών. Για τον λόγο αυτό, η συμμετοχή των ελλήνων φοιτητών σε προγράμματα άσκησης είναι χαμηλή εν συγκρίσει με άλλες χώρες, όπως η Αγγλία, η Γερμανία και οι Η.Π.Α. (Alexandris et al., 2001).

Οι αθλητικές εγκαταστάσεις και το καταρτισμένο εκπαιδευτικό προσωπικό θεωρούνται ως οι βασικότεροι παράγοντες που σχετίζονται με την ανάπτυξη του αθλητισμού στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση (Tancred, 1995). Έχει επισημανθεί ότι όταν υπάρχει επαρκής υλικοτεχνική υποδομή στον αθλητισμό της Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία να συνδυάζεται με τη λειτουργικότητα, καθώς και επάρκεια καταρτισμένου εκπαιδευτικού προσωπικού, τότε θα παρατηρηθεί μεγαλύτερη συμμετοχή στα προγράμματα άθλησης (Χαραχούσου - Καμπίτση, 1988). Όμως ο Μασμανίδης και οι συνεργάτες του (2002) αναφέρουν ότι στην πλειονότητα των ελληνικών πανεπιστημίων εκτός από την έλλειψη αθλητικών εγκαταστάσεων, δεν υπάρχει επαρκής στελέχωση των γραφείων φυσικής αγωγής με το απαραίτητο διδακτικό προσωπικό, υπάρχει έλλειψη κατάλληλων αθλητικών προγραμμάτων και

δεν υπάρχει σωστή και αποτελεσματική πολιτική προώθησης των προγραμμάτων άθλησης, συνεπώς η ανάπτυξη του Πανεπιστημιακού αθλητισμού στην Ελλάδα γίνεται ακόμη πιο δύσκολη.

Ο αριθμός των παρεχόμενων αθλητικών δραστηριοτήτων που διδάσκονται στα Ελληνικά πανεπιστήμια είναι περιορισμένος και κατά βάση, τα περισσότερα είναι βασικά ή κοινότυπα αθλήματα, με τα οποία οι φοιτητές είχαν ασχοληθεί και στο παρελθόν σαν μαθητές, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ιδιαίτερο κίνητρο για ενεργό συμμετοχή στη άθληση. Αποτελέσματα έρευνας έδειξαν, πως το ποσοστό συμμετοχής των φοιτητών σε προγράμματα άθλησης και αναψυχής στα Ελληνικά πανεπιστήμια ανέρχονταν σε 9,11% ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στα Ευρωπαϊκά πανεπιστήμια ξεπερνά το 50% (Aman, 1995; Fisheretal., 2001). Αυτό συμβαίνει γιατί τα Ευρωπαϊκά πανεπιστήμια προσφέρουν μια μεγάλη ποικιλία αντικειμένων άθλησης και είναι πρωτοπόρα στην υιοθέτηση νέων μορφών άθλησης (Aman, 1995; Fisheretal., 2001; Hachmeister, 2001). Σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε στις ιστοσελίδες 6 Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων αναφορικά με τα προγράμματα άθλησης που παρέχονται στους φοιτητές αποκάλυψε ότι ο αριθμός των αντικειμένων άθλησης σε Πανεπιστήμιο του Βερολίνου ("Freie Universitat Berlin, 2011) ήταν 96, στο Πανεπιστήμιο της Φραγκφούρτης ("Goethe Universität Frankfurt am Main," 2011) 89, στο Πολυτεχνείο του Βερολίνου ("Teshnische Universität Berlin," 2011) 103, στο πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ (University of Amsterdam, 2011) 80, στο πανεπιστήμιο της Βασιλείας ("University of Basel" 2011) 85 και στο πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ ("University of Manchester", 2011) 78. Στην Αγγλία διεξάγονται φοιτητικά πρωταθλήματα σε εθνικό και τοπικό επίπεδο σε 40 ομαδικά και 39 ατομικά αθλήματα (British Universities Sports Association, 2009). Εκτός από τα κλασικά αντικείμενα άθλησης, η πλειονότητα των αθλημάτων που προσφέρονται στα πανεπιστήμια αυτά είναι νέες δραστηριότητες που ανταποκρίνονται στο σύγχρονο τρόπο ζωής, στις ανάγκες και τις απαιτήσεις των φοιτητών. Εδώ αξίζει να αναφερθεί ότι στην Ελλάδα σε έρευνα καταγραφής της υποδομής που έγινε το 1999 καταγράφηκαν 4 ως 18 αντικείμενα άθλησης σε κάθε πανεπιστήμιο (Μασμανίδης, Τσιγγίλης, & Κουστέλιος, 2006). Αυτό το γεγονός έχει ως αποτέλεσμα τη μικρή σε σχέση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες συμμετοχή των φοιτητών στα προγράμματα άθλησης της Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Από την άλλη πλευρά, το χάσμα στη σύγκριση με την κατάσταση του Πανεπιστημιακού αθλητισμού στην Ελλάδα και την Αμερική μεγαλώνει, καθώς στην Αμερική ο Πανεπιστημιακός αθλητισμός κατέχει κυρίαρχη θέση σε όλα τα πανεπιστήμια, από τα πολύ μεγάλα μέχρι τα πιο μικρά. Οι Η.Π.Α. αποτελούν το πρότυπο ανάπτυξης του πανεπιστημιακού αθλητισμού. Οι αθλητικοί οργανισμοί των πανεπιστημίων στις Η.Π.Α είναι αυτόνομα τμήματα με διοικητική διάρθρωση, στελέχη μάρκετινγκ και δικό τους προϋπολογισμό. Διαχειρίζονται τις αθλητικές εγκαταστάσεις των πανεπιστημίων και τα δικαιώματα των ομάδων, οι οποίες συμμετέχουν στο κολεγιακό πρωτάθλημα (N.C.A.A.). Ο κολεγιακός αθλητισμός αποτελεί μια τεράστια βιομηχανία θεάματος, με νούμερα θεατών και τηλεθεατών τα οποία πολλές φορές ξεπερνούν και τα επαγγελματικά πρωταθλήματα (Αλεξανδρή 2011).

2.4 Πανεπιστημιακός Αθλητισμός Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ)

Στις 14 Απριλίου 1837, υλοποιήθηκε η ιδέα της ίδρυσης πανεπιστημίου στην Ελλάδα, με την έκδοση του διατάγματος "Περί συστάσεως του Πανεπιστημίου", όπου ιδρύθηκε το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το ΕΚΠΑ είναι το πρώτο Πανεπιστήμιο όχι μόνο της Ελλάδας αλλά και ολόκληρης της Βαλκανικής Χερσονήσου και της ευρύτερης περιοχής της Ανατολικής Μεσογείου. Το 1932 και προς τιμήν του Ιωάννη Καποδίστρια, μετονομάστηκε σε Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπως είναι μέχρι και σήμερα. Ως το 1925/26 αποτελούσε το μοναδικό Πανεπιστήμιο στην Ελλάδα, καθώς δεν υπήρχε άλλο.

Ο Πανεπιστημιακός αθλητισμός στο ΕΚΠΑ οργανώνεται και υλοποιείται μέσω του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου. Το πανεπιστημιακό Γυμναστήριο ιδρύθηκε περίπου το 1930 έχοντας ως στόχο μια καλύτερη ποιότητα ζωής για τους φοιτητές, που θα τους προσφέρει σωματική αλλά και ψυχική υγεία ενώ παράλληλα θα συμβάλλει στην δημιουργία μια ισορροπημένης προσωπικότητας και όλα αυτά μέσω της συμμετοχής τους στα διάφορα προγράμματα άθλησης κατά τον ελεύθερό τους χρόνο.

Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο ΕΚΠΑ

Το Πανεπιστημιακό γυμναστήριο του ΕΚΠΑ είναι υπεύθυνο για την οργάνωση καθώς και τη λειτουργία προγραμμάτων σωματικής άσκησης και αθλητικών δραστηριοτήτων των φοιτητών, συμπεριλαμβανομένης και της διδασκαλίας της

τεχνικής των αθλημάτων. Οι δραστηριότητες που προσφέρονται στους φοιτητές του ΕΚΠΑ είναι οι παρακάτω:

- Αεροβική γυμναστική
- Γυμναστική (Φυσική κατάσταση)
- Επιτραπέζια Αντισφαίριση
- Σκάκι
- Αντισφαίριση
- Καλαθοσφαίριση
- Πετοσφαίριση
- Ποδόσφαιρο
- Κλασσικός αθλητισμός
- Pilates
- Παραδοσιακοί χοροί

Πανεπιστημιακές Ομάδες ΕΚΠΑ

Οι φοιτητές μπορούν να συμμετέχουν στις παρεχόμενες δραστηριότητες που αναφέρθηκαν παραπάνω για ψυχαγωγικούς σκοπούς, αλλά όσοι από αυτούς έχουν τις ικανότητες και το επιθυμούν, δίνεται η δυνατότητα να ενταχθούν στις ομάδες που θα αντιπροσωπεύουν το τμήμα τους ή και ολόκληρο το Πανεπιστήμιο σε διάφορες διοργανώσεις. Ομάδες υπάρχουν στα αθλήματα του ποδοσφαίρου, του volley και του μπάσκετ για άντρες και για γυναίκες.

Αθλητικές Δράσεις

Λαμβάνοντας μέρος σε κάποια από τις προαναφερθείσες ομάδες του ΕΚΠΑ, καθώς και στο άθλημα της αντισφαίρισης, οι φοιτητές έχουν την ευκαιρία να παίρνουν μέρος σε διάφορες αθλητικές δράσεις, που διοργανώνονται κατά καιρούς στην διάρκεια του Ακαδημαϊκού έτους.

Εσωτερικά Πρωταθλήματα

Καθ' όλη την διάρκεια του ακαδημαϊκού έτος πραγματοποιείται εσωτερικό πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου και εσωτερικό πρωτάθλημα Μπάσκετ ανάμεσα στις ομάδες των τμημάτων του ΕΚΠΑ. Προς το τέλος της χρονιάς πραγματοποιείται ο τελικός ανάμεσα στις δύο καλύτερες ομάδες για να βγει η νικήτρια ομάδα της χρονιάς.

Αθλητική Πανεπιστημιάδα

Η Ε.Α.Τ.Ε κάθε δύο χρόνια, βάση του οικονομικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Παιδείας και των Ανώτατων Ιδρυμάτων, παραχωρεί με απόφαση της Γενικής της Συνέλευσης την διοργάνωση της εκάστοτε Αθλητικής Πανεπιστημιάδας σε κάποιο Πανεπιστήμιο της χώρας. Τα αθλήματα που πραγματοποιούνται σε κάθε τέτοια διοργάνωση είναι όλα τα ευρέως γνωστά αθλήματα και Ολυμπιακά αγωνίσματα. Το Πανεπιστήμιο του ΕΚΠΑ έχει αναλάβει κατά καιρούς τη διοργάνωση του σημαντικού αυτού γεγονότος.

Πανελλήνια Πρωταθλήματα

Τα Πανελλήνια Φοιτητικά Πρωταθλήματα, τα οποία προκηρύσσονται τα ακαδημαϊκά έτη που δεν πραγματοποιούνται Αθλητικές Πανεπιστημιάδες, πραγματοποιούνται καθ' όλη τη διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους. Η Ε.Α.Τ.Ε. είναι υπεύθυνη για την διαμοιρασμό των αθλημάτων και των αγωνισμάτων που θα πραγματοποιηθούν στα διάφορα Πανεπιστήμια της χώρας και φυσικά σε διαφορετικές πόλεις. Τα Πανελλήνια Πρωταθλήματα συνήθως διαρκούν τρεις με τέσσερις ημέρες.

Πανευρωπαϊκά Πρωταθλήματα

Πανευρωπαϊκά πρωταθλήματα διοργανώνονται κάθε ακαδημαϊκό έτος για ατομικά και ομαδικά αθλήματα. Οι αγώνες προκηρύσσονται από την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Πανεπιστημιακού Αθλητισμού (Ε.Υ.Σ.Α.) και δικαίωμα συμμετοχής έχουν όλα τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα της χώρας ως αυτόνομες ομάδες.

Η Ε.Υ.Σ.Α. διοργανώνει δεκάδες Πανευρωπαϊκά Πρωταθλήματα κάθε χρόνο και σχεδιάζονται προσεκτικά με τέτοιο τρόπο ώστε να μην συμπίπτουν μεταξύ τους και έτσι πραγματοποιούνται σε διαφορετική εποχή και διαφορετική πόλη κάθε φορά.

Η συμμετοχή των φοιτητών στα Πανευρωπαϊκά αθλήματα γίνεται μετά από αξιολόγηση των φοιτητών-αθλητών από τον Διευθυντή του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου.

Παγκόσμια Πρωταθλήματα

Η Παγκόσμια Ομοσπονδία Πανεπιστημιακού Αθλητισμού (FISU) προκηρύσσει τα Παγκόσμια Φοιτητικά Πρωταθλήματα. Πραγματοποιούνται σε διαφορετικές χώρες και πόλεις κάθε φορά για διαφορετικά αθλήματα και αγωνίσματα, καθ' όλη την διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους.

Η Ε.Α.Τ.Ε. είναι ο αρμόδιος φορέας οργάνωσης της αποστολής για την Ελλάδα, όπου σε συνεργασία με τις αντίστοιχες Ομοσπονδίες, τα Πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας και τα Πανεπιστημιακά Γυμναστήρια αυτών προετοιμάσει την κάθε αποστολή.

Αθλητικές εγκαταστάσεις Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Οι αθλητικές εγκαταστάσεις του ΕΚΠΑ βρίσκονται στην Πανεπιστημιούπολη του Πανεπιστημίου Αθηνών, στα Άνω Ιλίσια και περιλαμβάνουν:

- Δύο (2) Γήπεδα τένις
- Αίθουσα μουσικής ενδυνάμωσης (γυμναστήριο)
- Κλειστό γήπεδο Μπάσκετ (χρησιμοποιείται και ως αίθουσα ελεύθερης γυμναστικής και ομαδικών προγραμμάτων -πολυχώρος)
- Στίβο 400m
- Γήπεδο ποδοσφαίρου

Ωράριο Λειτουργίας Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου

Το Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο και οι δραστηριότητές του λειτουργούν κάθε μέρα 09:00-18:00, εκτός Σαββατοκύριακου και εκτός επίσημων αργιών. Επίσης δεν λειτουργούν κατά την διάρκεια των φοιτητικών διακοπών των Χριστουγέννων και του Πάσχα. Η λειτουργία του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου ξεκινάει στον Σεπτέμβρη και τελειώνει με την λήξη του Πανεπιστημιακού έτους, περίπου δηλαδή στα μέσα Ιουλίου. Οι εξωτερικές αθλητικές εγκαταστάσεις (Στίβος, ποδόσφαιρο, τένις) είναι όμως ελεύθερες όλες τις ώρες και μέρες του χρόνου, όχι για αποκλειστική χρήση από τους φοιτητές του ΕΚΠΑ αλλά και για όποιον άλλο θέλει, φοιτητή ή μη.

Φωτογραφίες εγκαταστάσεων

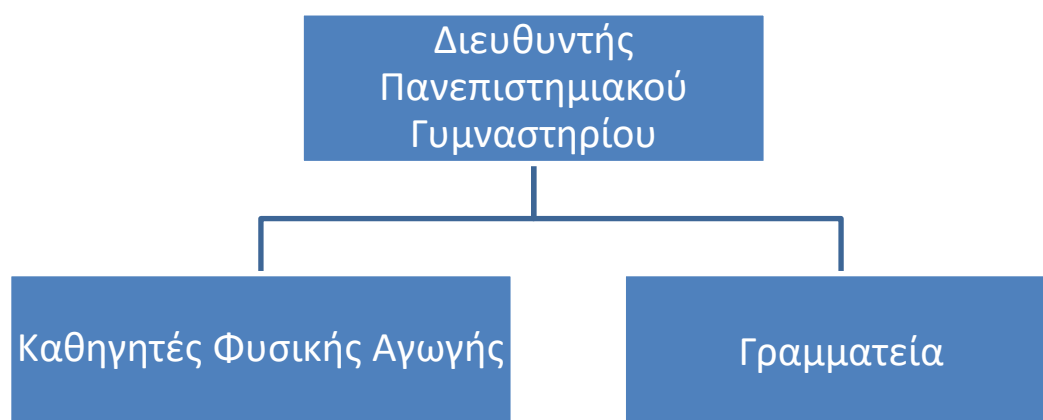
Εικόνα 1: Δορυφορική εικόνα Αθλητικών εγκαταστάσεων ΕΚΠΑ (πηγή: GoogleMaps)

Εικόνα 2: Αθλητικές Εγκαταστάσεις ΕΚΠΑ (Πηγή: Facebook σελίδα Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου και Τένις)

Στελέχωση Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου ΕΚΠΑ

Το Πανεπιστημιακό γυμναστήριο αποτελεί τμήμα της Πανεπιστημιακής Λέσχης. Το σύνολο των υπαλλήλων στο Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο είναι 10, χωρίς σε αυτούς να προσμετρούνται όσοι έρχονται κάθε χρόνο με απόσπαση από άλλες βαθμίδες της εκπαίδευσης. Στο παρακάτω σχήμα φαίνεται η οργανωτική δομή του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου του ΕΚΠΑ.

Σχήμα 4 : Οργανόγραμμα Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου ΕΚΠΑ

(Πηγή:https://www.uoa.gr/to_panepistimio/ypiresies_panepistimiakes_monades/panepistimiaki_leschi/)

Στρατηγικός Σχεδιασμός [Στρατηγικό Σχέδιο Ανάπτυξης ΕΚΠΑ 2019-2028 (ΦΕΚ 1726, τ. Β', 6/5/2020)]

Σύμφωνα με το στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης 2019-2028 του ΕΚΠΑ, το περιβάλλον σωματικής ψυχικής και πνευματικής υγείας αποτελεί στρατηγικό εργαλείο στην ανάπτυξη του στρατηγικού σχεδιασμού. Υποστηρίζεται ότι η επιτυχία και η ευεξία όλων των ενδιαφερόμενων μερών, φοιτητών, καθηγητών, διοικητικών υπαλλήλων επέρχεται μέσω της ενίσχυσης ενός θετικού περιβάλλοντος και της ανάπτυξη δράσεων που δίνουν έμφαση στη σωματική, πνευματική και ψυχική τους υγεία. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται:

α) Η δημιουργία γυμναστηρίων, χώρων αναψυχής, περισυλλογής, κοινωνικής προσφοράς, πολιτισμού και αθλητισμού

β) Η κατάλληλη διαμόρφωση πανεπιστημιακών χώρων που θα παρέχουν ειδικές υπηρεσίες στους φοιτητές, όπως υπηρεσίες υγείας, συμβουλευτικής και ψυχολογικής υποστήριξης

γ) Η εξέλιξη των παραδοσιακών χώρων εστίασης και η προώθηση υγιεινής διατροφής

δ) Η διατήρηση αρμονίας της επαγγελματικής και της προσωπικής ζωής, με ταυτόχρονη μείωση του περιττού άγχους στο ακαδημαϊκό περιβάλλον

ε) Η καταπολέμηση της παχυσαρκίας και του περιττού βάρους, η εναντίωση στη χρήση ουσιών και βιολογικών εξαρτήσεων, η διαμόρφωση συναγωνιστικής κουλτούρας, η ανάπτυξη του Αθλητικού ιδεώδους, η ανάπτυξη της φιλίας, της ομαδικότητας, της αγωνιστικότητας και του «ευ αγωνίζεσθαι».

Αποστολή

Η αποστολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, σύμφωνα με το Άρθρο 4 του Ν. 4009/2011 είναι:

α) Η παραγωγή και η μεταλαμπάδευση της γνώσης μέσω της διδασκαλίας και της έρευνας, η προετοιμασία των φοιτητών για την επαγγελματική τους αποκατάσταση και η καλλιέργεια του πολιτισμού και της τέχνης

β) Η παροχή ανώτατης εκπαίδευσης και η προώθηση της δια βίου μάθησης με σύγχρονες μεθόδους διδασκαλίας (εξ' αποστάσεως διδασκαλία), με βάση το ανώτερο επίπεδο ποιότητας στην επιστημονική και τεχνολογική έρευνα.

γ) Η ανάπτυξη των δεξιοτήτων και της κριτικής τους σκέψης των φοιτητών, η επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων και η διαμόρφωση των κατάλληλων συνθηκών για την ανάδειξη νέων ερευνητών

δ) Η ανταπόκριση στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, καθώς και στις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας, και η προώθηση διάχυσης της γνώσης, η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της έρευνας και της καινοτομίας για βιώσιμη ανάπτυξη.

ε) Η επισύναψη συνεργασιών με άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, η αποτελεσματική συμβολή του εκπαιδευτικού προσωπικού, των φοιτητών και των αποφοίτων του, στην οικοδόμηση του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας

στ) Η διαμόρφωση χαρακτήρων με αξίες, όπως αυτές της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης ώστε να μπορούν οι αυριανοί πολίτες να ανταποκρίνονται στις διάφορες απαιτήσεις με επιστημονική, επαγγελματική, πολιτιστική επάρκεια και υπευθυνότητα.

Αξίες

- Αφοσίωση στην παραγωγή της γνώσης και στην μετάδοσή της
- Δημιουργικότητα και καινοτομία με ενθάρρυνση νέων ιδεών
- Ακαδημαϊκή ελευθερία σε φοιτητές και διδάσκοντες
- Ιδρυματική ευθύνη ώστε να παραμερίζονται τα όποια συμφέροντα και να λειτουργούν όλα προς όφελος του Πανεπιστημίου
- Συνεργασία και δημιουργία νέων τομέων έρευνας
- Ένταξη στα ιδανικά του πανεπιστημίου χωρίς κοινωνικές, φυλετικές, εθνικές διακρίσεις ή διακρίσεις άλλων ιδιαιτεροτήτων.
- Συνέπεια στόχων και τήρηση των υποχρεώσεων του Πανεπιστημίου
- Ακεραιότητα και δέσμευση για διαφάνεια σε κάθε δραστηριότητα
- Να αποτελεί καλή επιρροή σε κρίσιμα ζητήματα της κοινωνίας
- Βιωσιμότητα και προστασία των φυσικών πόρων
- Χρησιμοποίηση του διαλόγου για την επίλυση όποιων διαφωνιών
- Αλληλεγγύη και αίσθημα ενότητας μεταξύ των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας
- Ισότητα ευκαιριών ανεξαρτήτου οικονομικής κατάστασης, φύλου, θρησκείας ή οποιασδήποτε διαφορετικότητας
- Κατανόηση και ανοχής την διαφορετικότητα

Πολιτική ποιότητας

Κύριος στόχος του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών είναι η παροχή υψηλής ποιότητας ανώτατης εκπαίδευσης στους φοιτητές του και παράλληλα η ανάπτυξη ενός δημιουργικού περιβάλλοντος έρευνας και εργασίας για το προσωπικό του. Στρατηγική επιλογή διοίκησης, για την συνεχή βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών, αποτελεί η δέσμευση της ηγεσίας αλλά και όλου του ανθρώπινου δυναμικού του Ιδρύματος.

Όραμα του Πανεπιστημίου είναι η συμβολή του στην αντιμετώπιση κοινωνικών, πολιτιστικών και αναπτυξιακών αναγκών της χώρας, με προσήλωση στις αρχές της επιστημονικής δεοντολογίας, της λογοδοσίας, της βιώσιμης ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής.

Η πολιτική ποιότητας που έχει θεσπίσει και εφαρμόζει το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το κανονιστικό και νομικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία του Ιδρύματος.

Το ΕΚΠΑ δεσμεύεται να επιφέρει ακόμα υψηλότερες επιδόσεις, μέσω της θέσπισης, της συνεχούς ανασκόπησης και του επαναπροσδιορισμού της πολιτικής ποιότητας. Εφαρμόζοντας την στρατηγική αυτή η ανάπτυξη της χώρας θα έχει σταθερή πορεία αφού θα αναδειχθούν σημαντικές αξίες και πρότυπα.

Σύνδεση Πολιτικής Ποιότητας με την στρατηγική του Ιδρύματος

Μέρος της στρατηγικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών είναι η πολιτική Διασφάλισης Ποιότητας που διαθέτει, την οποία και έχει αναπτύξει και εφαρμόζει.

Για την ανάπτυξη και την εφαρμογή της πολιτικής, απαιτείται η συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών του Πανεπιστημίου όπως: όργανα διοίκησης, μέλη ΔΕΠ, διδάσκοντες και ερευνητές, εργαζόμενοι, φοιτητές.

Η υλοποίηση της Πολιτικής του Ιδρύματος καθώς και η στρατηγική εφαρμογή της πραγματοποιούνται μέσω της Μονάδας Διασφάλισης Ποιότητας (ΜΟ.ΔΙ.Π) ΕΚΠΑ. Η Μονάδα αυτή δημιουργήθηκε το 2008 έχοντας ως στόχο την οργάνωση, τον συντονισμό και την υλοποίηση των διαδικασιών Αξιολόγησης και Διασφάλισης Ποιότητας σύμφωνα με τις απαιτήσεις του θεσμικού πλαισίου που ισχύει στην Ελλάδα (Ν. 3374/2005).

Οι δείκτες αξιολόγησης και τα κριτήρια που χρησιμοποιεί και παρακολουθεί (βάση του ανωτέρω θεσμικού πλαισίου) αναφέρονται σε τέσσερις άξονες που έχουν να κάνουν με την ποιότητα: (α) του διδακτικού έργου, (β) του ερευνητικού έργου, (γ) των προγραμμάτων σπουδών, και (δ) την ποιότητα των λοιπών υπηρεσιών (διοικητικών, υποδομών, φοιτητικής μέριμνας, οικονομική διαφάνεια, κ.λπ.).

2.5 Πανεπιστημιακός Αθλητισμός DEREΕ-ACG

Το Αμερικανικό κολλέγιο Ελλάδος ιδρύθηκε στην Σμύρνη της Μικράς Ασίας το 1875. Είναι το παλαιότερο και μεγαλύτερο διαπιστευμένο Αμερικανικό κολλέγιο της Ευρώπης. Εδώ και 147 χρόνια το ACG προσφέρει μετασχηματιστική εκπαίδευση και καλλιεργεί μια γόνιμη συνεργασία μεταξύ Ελλάδας και ΗΠΑ σε πνευματικό και πολιτιστικό επίπεδο. Είναι ανεξάρτητο, μη κερδοσκοπικό εκπαιδευτικό ίδρυμα και χωρίζεται σε τρία τμήματα και κατευθύνσεις: α) το Pierce το οποίο αποτελεί μέρος της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, διαθέτοντας Γυμνάσιο, Λύκειο και IB Program, β) το Deree, το οποίο αποτελεί και το αντικείμενο της παρούσας μελέτης, προσφέροντας προπτυχιακά και μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών και αποτελώντας μέρος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και τέλος γ) το Alba το οποίο και αυτό αποτελεί μέρος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, προσφέροντας μεταπτυχιακά προγράμματα στον τομέα της διοίκησης επιχειρήσεων.

Ο αθλητισμός παίζει σημαντικό ρόλο στην φιλοσοφία του Deree. Με την δημιουργία σύγχρονων αθλητικών εγκαταστάσεων θέλησε να προσφέρει πρόσβαση στους φοιτητές σε μια ποικιλία αθλητικών δραστηριοτήτων και να ενθαρρύνει την συμμετοχή τους σε διάφορα ομαδικά ή ατομικά προγράμματα γυμναστικής αλλά και διάφορες ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, με στόχο την ενίσχυση της πνευματικής, ηγετικής και προσωπικής τους ανάπτυξης. Το 1974 κατασκευάστηκε το κλειστό γήπεδο μπάσκετ και έκτοτε μέχρι και σήμερα υπάρχει μια διαρκής εξέλιξη και συνεχής προσπάθεια για την βελτίωση της ποιότητας που παρέχεται εντός των εγκαταστάσεων.

Οι αθλητικές εγκαταστάσεις του Deree, βρίσκονται όλες μέσα στο campus του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος, στην Αγία Παρασκευή, και περιλαμβάνουν:

- Γυμναστήριο πλήρως εξοπλισμένο
- Τρεις(3) αίθουσες ομαδικών προγραμμάτων
- Κλειστά γήπεδα αθλοπαιδιών (Μπάσκετ-βόλεϋ)
- Στίβο 400 μέτρων
- Κολυμβητήριο
- Τέσσερα (4) γήπεδα τένις
- Γήπεδο ποδοσφαίρου

- Τοίχο αναρρίχησης

Εκτός από τις εγκαταστάσεις που προαναφέρθηκαν, στις οποίες οι φοιτητές μπορούν να ασκούνται μόνοι τους όποτε οι ίδιοι επιθυμούν, υπάρχουν και άλλες οργανωμένες αθλητικές δράσεις που πραγματοποιούνται μέσω του ACG στις οποίες μπορούν να συμμετέχουν. Αυτές είναι οι παρακάτω:

Intercollegiate Athletics: Ομάδες Deree

Οι κολεγιακές ομάδες αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης του Deree, αφού πιστεύεται πως η επιδίωξη αριστείας μέσα στο γήπεδο επιφέρει και υψηλότερα ακαδημαϊκά αποτελέσματα. Στόχος της λειτουργίας των κολεγιακών ομάδων είναι να προωθηθούν οι αξίες της συνεργασίας, της αφοσίωσης, της προσπάθειας και του θεμιτού παιχνιδιού, που θα συντροφεύουν τους φοιτητές/αθλητές σε όλη την εκπαιδευτική τους εμπειρία. Οι φοιτητές έχουν την δυνατότητα να πάρουν μέρος στις κολεγιακές ομάδες και να προπονούνται σε συγκεκριμένο πρόγραμμα. Υπάρχουν ομάδες γυναικών και ανδρών σε διάφορα αθλήματα όπως: μπάσκετ, βόλεϊ, κολύμβηση, τένις, ποδόσφαιρο, rugby, futsal και water polo οι οποίες συμμετέχουν σε διάφορες διοργανώσεις τόσο σε τοπικό, εθνικό αλλά και διεθνές επίπεδο προσφέροντας στους φοιτητές την ευκαιρία να ζήσουν έντονο ανταγωνισμό, αλλά και να γνωρίσουν νέες κουλτούρες και να κάνουν διαφορετικές κοινωνικές επαφές. Για να γίνουν μέλη οι φοιτητές σε κάποια ομάδα, είναι απαραίτητη προϋπόθεση η προηγούμενη εμπειρία τους με το συγκεκριμένο άθλημα. Επιπλέον γίνεται αξιολόγησή τους από τους προπονητές, σε συγκεκριμένες ημέρες στην αρχή κάθε εξαμήνου προτού τελικώς γίνουν δεκτοί ως μέλη της ομάδας.

Αθλητικές υποτροφίες

Το Αμερικανικό Κολέγιο της Ελλάδας προσφέρει στους ταλαντούχους φοιτητές-αθλητές την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε ένα πολύ ανεπτυγμένο αθλητικό πρόγραμμα, ενώ ταυτόχρονα λαμβάνουν υψηλής ποιότητας εκπαίδευση. Οι αθλητικές υποτροφίες καλύπτουν το 20% των διδάκτρων και χορηγούνται σε υποσχόμενους αθλητές στα ακόλουθα αθλήματα: βόλεϊ γυναικών, μπάσκετ ανδρών και γυναικών και ποδόσφαιρο ανδρών.

Intramural Sports: Εσωτερικά πρωταθλήματα

Αποστολή των Intramural Sports είναι να προσφέρουν ένα ευρύ και ποικίλο φάσμα ατομικών και ομαδικών πρωταθλημάτων σε μια ποικιλία ανταγωνιστικού και ψυχαγωγικού επιπέδου για τους φοιτητές, αλλά και τους καθηγητές και όλο το προσωπικό του Οργανισμού. Στόχος του προγράμματος είναι η συμμετοχή και η χαρά που πηγάζει μέσα από ένα κλίμα υγιούς ανταγωνισμού και συναδελφικότητας. Υπάρχει μεγάλη ποικιλία αθλημάτων όπως: ποδόσφαιρο, αντισφαίριση, καλαθοσφαίριση, επιτραπέζια αντισφαίριση, τοξοβολία, σκάκι και άλλα. Η διάρκεια των πρωταθλημάτων μπορεί να είναι ημερήσια ή μπορεί να διαρκέσει ένα ολόκληρο εξάμηνο. Μέρος στα intramural Sports μπορούν να πάρουν όλοι οι φοιτητές ανεξαιρέτως επιπέδου.

Υπαίθριες Δραστηριότητες αναψυχής (Outdoor recreation)

Μέσω των προγραμμάτων αυτών, παρέχεται η δυνατότητα στους φοιτητές να συμμετάσχουν σε εξωτερικούς χώρους αναψυχής, απολαμβάνοντας μια ψυχαγωγική δραστηριότητα που δημιουργεί το αίσθημα της ευεξίας. Οι υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής περιλαμβάνουν διάφορες βιωματικές δραστηριότητες με βάση την περιπέτεια, όπως πεζοπορία, αναρρίχηση, καταδύσεις, ποδηλασία και σκι μέσω οργανωμένων ταξιδιών, παρέχοντας παράλληλα τον απαραίτητο εξοπλισμό. Έτσι δίνεται η ευκαιρία στους συμμετέχοντες να εξοικειωθούν με νέες δεξιότητες, να κοινωνικοποιηθούν και να εξερευνήσουν το περιβάλλον γύρω τους.

Γυμναστήριο

Το γυμναστήριο του Deree βρίσκεται μέσα στις εγκαταστάσεις του κολλεγίου και περιλαμβάνει εξοπλισμό για αερόβια άσκηση και μυϊκή ενδυνάμωση. Επίσης προσφέρει ομαδικά προγράμματα, εξατομικευμένα προγράμματα άσκησης, ειδικά προγράμματα για συγκεκριμένα αθλήματα, fitness training. Όλα αυτά με την καθοδήγηση εξειδικευμένων καθηγητών φυσικής αγωγής.

Διάφορες άλλες αθλητικές παροχές

Εκτός από όσα αναφέρθηκαν ήδη, στο DEREE παρέχονται επιπλέον και υδάτινα σπορ, όπως κολύμβηση, water polo και water fitness.

Ένας ακόμη τρόπος προτροπής των φοιτητών σε αθλητικές δραστηριότητες που παρέχεται στο DEREΕ είναι η επιλογή της φυσικής κατάστασης ως μάθημα επιλογής εξαμήνου. Οι φοιτητές μπορούν να διαλέξουν ανάμεσα σε αντισφαίριση, κολύμβηση, power Pilates και water fitness ως μάθημα επιλογής για ένα διδακτικό εξάμηνο. Με αυτόν τον τρόπο παίρνουν 1 πιστωτική μονάδα για την απόκτηση του πτυχίου τους αλλά παράλληλα αθλούνται, βελτιώνοντας την φυσική τους κατάσταση και γενικότερα τον τρόπο ζωής τους.

Τέλος, για 5 συνεχόμενα έτη, από το 2015 ως το 2019, το DEREΕ αναλαμβάνει και διοργανώνει στις εγκαταστάσεις του, το “International Sports Festival”, στο οποίο συμμετέχουν πάνω από 10 Πανεπιστήμια από όλο τον κόσμο, μέσα σε αυτά και κάποια Ελληνικά, όπως το ΕΚΠΑ, το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Το φεστιβάλ έχει διάρκεια 3 μέρες, δίνοντας την ευκαιρία στους φοιτητές να λάβουν μέρος σε μια πληθώρα αθλημάτων, να κάνουν νέους φίλους, να έρθουν σε επαφή με διαφορετικές κουλτούρες και όλα αυτά μέσα από την χαρά του αθλητισμού.

Αθλητικά Βραβεία (Athletic Awards)

Όλοι οι απόφοιτοι φοιτητές του Deree, που συμμετείχαν στα αθλητικά προγράμματα και τις ομάδες του Πανεπιστημίου, μπορούν να είναι επιλέξιμοι για τα παρακάτω βραβεία:

- Βραβείο Αθλητή της χρονιάς (Athletic Award- Male Athlete of the year)
- Βραβείο Αθλήτρια της χρονιάς (Athletic Award- Female Athlete of the year)
- Sportsmanship Award: απονέμονται σε τρεις (3) διακεκριμένους αθλητές ή συμμετέχοντες φοιτητές στα προσφερόμενα αθλητικά προγράμματα του Πανεπιστημίου.
- Team Athletic Award: απονέμεται στην ομάδα που πέτυχε την σπουδαιότερη διάκριση κατά την διάρκεια της χρονιάς.

Τα βραβεία απονέμονται στα πλαίσια διοργάνωσης της Βραδιάς Φοιτητικών βραβείων (Student Awards night), η οποία πραγματοποιείται στο τέλος κάθε ακαδημαϊκής χρονιάς.

Ωράριο Λειτουργίας Αθλητικών εγκαταστάσεων

Το ωράριο λειτουργίας των αθλητικών εγκαταστάσεων του DEREΕ είναι: Δευτέρα έως Παρασκευή 9:00-22:00 και Σαββατοκύριακα 10:00-17:00, ενώ παραμένει κλειστό στις (ελληνικές) εθνικές αργίες, καθώς και στις 4/7 και 26/7, την Τρίτη του Πάσχα, τις ημέρες των Ευχαριστιών (Thanksgiving), στις 24/12 και 31/12, καθώς και όλο τον Αύγουστο.

Φωτογραφίες εγκαταστάσεων

Εικόνα 3: Σχέδιο εγκαταστάσεων DEREΕ (Πηγή: <https://www.acg.edu/wp-content/uploads/2021/11/DEREE-ATHLETICS-HANDBOOK.pdf>).

Εικόνα 4: Εικόνες εγκαταστάσεων DEREΕ (Πηγή: <https://www.acg.edu/wp-content/uploads/2021/11/DEREE-ATHLETICS-HANDBOOK.pdf>).

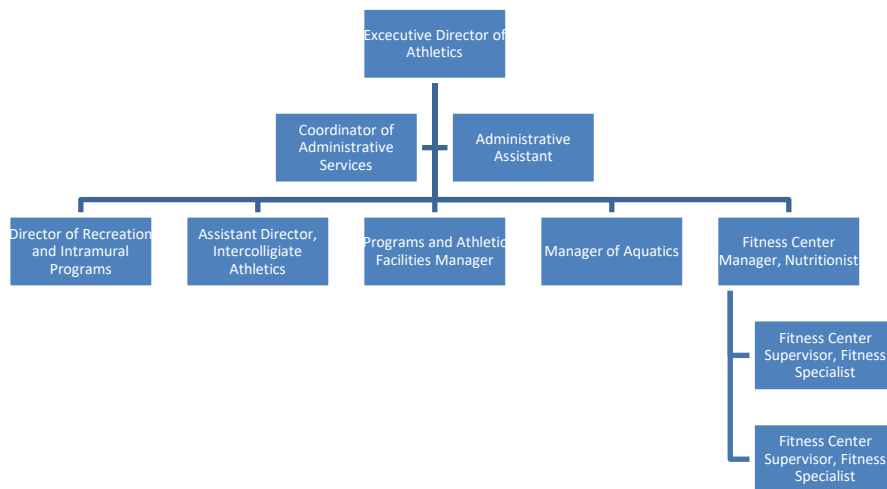
Στελέχωση Αθλητικού Τμήματος DEREΕ

Το προσωπικό που απασχολείται στο κομμάτι του Αθλητισμού στο Deree είναι 21 συνολικά άτομα. Από αυτά, τα 13 είναι μόνιμο προσωπικό και τα 8 είναι βοηθητικό προσωπικό, part-time όπου είναι κυρίως οι προπονητές των αθλημάτων.

Το μόνιμο προσωπικό αποτελείται από τον Γενικό Διευθυντή του Αθλητικού τμήματος (Executive Director of Athletics), τον Συντονιστή Διοικητικών Υπηρεσιών (Coordinator of Administrative Services), τον Αναπληρωτή βοηθό Διοικήσεως (Administrative Assistant), τον Υπεύθυνο για τα αθλήματα αναψυχής και τα εσωτερικά προγράμματα (Director of Recreation and Intramural Programs), τον βοηθό Υπευθύνου για τις ομάδες του Κολλεγίου (Assistant Director, Intercollegiate Athletics), τον Μάνατζερ Αθλητικών Προγραμμάτων και Εγκαταστάσεων (Programs and Athletic Facilities Manager), τον Μάνατζερ Υγρού Στίβου (Manager of Aquatics), τον Μάνατζερ του γυμναστηρίου και διατροφολόγο (Fitness Center Manager, Nutritionist) και 2 επιβλέποντες γυμναστηρίου και γυμναστές (Fitness Center Supervisor, Fitness specialist). Τέλος, στο μόνιμο προσωπικό συγκαταλέγονται και 2 ναυαγασώστες.

Επίσης αξίζει να αναφερθεί πως υπάρχει και η Αθλητική Επιτροπή, η οποία συνεδριάζει μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή του Αθλητικού τμήματος και αποφασίζει για θέματα που αφορούν: τις αθλητικές υποτροφίες, την εισαγωγή ενός νέου αθλήματος, την διοργάνωση σημαντικών εκδηλώσεων αλλά και την επίλυση προβλημάτων που μπορεί να προκύψουν. Η επιτροπή απαρτίζεται από τα εξής μέλη: Executive Director of Athletics, Director of Recreation and Intramural Sports, Assistant Director for Intercollegiate Athletics, Manager of Aquatics και τέλος από τον Fitness Center Manager. Σε ειδικές περιπτώσεις μπορεί να προστεθούν στην επιτροπή και δύο επιπλέον μέλη, αυτά είναι ο εκπρόσωπος Ακαδημαϊκών υποθέσεων (Academic Affairs representative) και ο εκπρόσωπος φοιτητικών υποθέσεων (Student Affairs representative).

Στο παρακάτω σχήμα φαίνεται η οργανωτική δομή του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού στο Deree.

Σχήμα 5: Οργανόγραμμα Αθλητικού τμήματος Deree (Πηγή: <https://www.acg.edu/current-students/athletics/staff-directory/>)

Στρατηγικός σχεδιασμός (Deree Athletics Strategic Plan 2020-2025)

Ο στρατηγικός σχεδιασμός του αθλητικού τμήματος του Deree εντάσσεται στο όραμα, τους στόχους, τις στρατηγικές και τις προτεραιότητες του συνόλου του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος (ACG 150 Goals, Strategies&Priorities) και εστιάζει στις ακόλουθες στρατηγικές κατευθύνσεις:

1. *Εκπαιδευτική και Αθλητική Αριστεία:* Να καταφέρει υψηλά επίπεδα απόδοσης σε όλα τα εκπαιδευτικά προγράμματα και να κάνει ουσιαστική διαφορά στην ελληνική οικονομία, τη δημόσια υγεία και την κοινωνική συνοχή.
Επιμέρους στόχος: η πνευματική, προσωπική και ηγετική ανάπτυξη κάθε μαθητή-αθλητή και η ανάπτυξη και διατήρηση εξαιρετικών αθλητικά προγραμμάτων που να αναγνωρίζονται για την ακεραιότητά τους και τα οποία επιτυγχάνουν εθνική και διεθνή αριστεία.
2. *Διοικητική Αριστεία:* Να καλλιεργήσει υψηλή απόδοση, βιώσιμη οργανωσιακή κουλτούρα που να βασίζεται στην διαφάνεια, την αμοιβαία στήριξη, την συλλογικότητα και τη συνεχή βελτίωση.
Επιμέρους στόχος: η διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού και των πόρων με τέτοιο τρόπο που να διασφαλίζει την εμπιστοσύνη και η παροχή ποιοτικού αθλητικού προσωπικού και ποιοτικών υπηρεσιών στους μαθητές-αθλητές.
3. *Κολλεγιακή Αριστεία:* Να καθιερώσει ηγετική θέση και να χτίσει μια κουλτούρα συνεργατικής αλληλεγγύης και φιλανθρωπίας

Επιμέρους στόχος: η δημιουργία κολλεγιακού πνεύματος μεταξύ των φοιτητών και υπερηφάνειας στους αποφοίτους καθώς και προοπτικής αύξησης της επιτυχίας της ανάπτυξης του Κολλεγίου.

4. *Υγιές Οικονομικό μοντέλο και μοντέλο υποδομών*: διασφάλιση ενός ολοκληρωμένου και βιώσιμου οικονομικού μοντέλου και μοντέλου υποδομών.

Επιμέρους στόχος: η ενίσχυση των αθλητικών προγραμμάτων και αξιοποίηση των αθλητικών εγκαταστάσεων για τη δημιουργία εσόδων που συμβάλλουν στην υποστήριξή τους, δημιουργώντας παράλληλα μια κουλτούρα οικονομικής ευθύνης.

Αποστολή

Η δήλωση αποστολής του κολλεγίου DEREΕ συνοψίζεται σε τρεις λέξεις «Ήθος-Προσπάθεια-Αριστεία». Πιο αναλυτικά, σκοπός του αθλητικού τμήματος είναι να παρέχει ποιοτικά προγράμματα άθλησης που θα βοηθήσουν τους φοιτητές με ήθος να κάνουν τις καλύτερες δυνατές προσπάθειες προκειμένου να αριστεύσουν στον αθλητισμό, στην εκπαίδευση και γενικότερα στην ζωή τους.

Αξίες

Οι αξίες που διέπουν το DEREΕ είναι οι παρακάτω:

- Ακεραιότητα
- Σεβασμός
- Ευγενής Άμιλλα
- Αξιοπρέπεια
- Ανταγωνιστικότητα
- Ηγεσία
- Εκπαίδευση («Νους υγιής εν σώματι υγιεί»)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Η παρούσα μελέτη είναι μια συγκριτική μελέτη, η οποία έχει στόχο να εντοπίσει τις ομοιότητες και διαφορές στον τομέα της οργάνωσης και διοίκησης του Πανεπιστημιακού αθλητισμού, μεταξύ ενός δημόσιου ελληνικού Πανεπιστημίου και ενός ιδιωτικού Αμερικανικού Κολλεγίου που εδρεύουν στην Ελλάδα.

3.1 Δείγμα

Οι τεχνικές δειγματοληψίας διακρίνονται σε δύο κατηγορίες: α) τη δειγματοληψία με πιθανότητες ή αλλιώς αντιπροσωπευτική δειγματοληψία και β) τη δειγματοληψία χωρίς πιθανότητες ή δειγματοληψία κρίσης. Στην παρούσα έρευνα το δείγμα επιλέχθηκε σύμφωνα με την δεύτερη τεχνική. Έτσι το δείγμα χαρακτηρίζεται ως δείγμα σκοπιμότητας (*purposive sampling*), αφού ο ερευνητής επιλέγει εκούσια το δείγμα και όχι τυχαία, καθώς το επιλεγμένο δείγμα μπορεί να δώσει πολύτιμες απαντήσεις στα ερωτήματα της μελέτης.

Πιο συγκεκριμένα, το δείγμα της παρούσας μελέτης αποτελούν δύο(2) άτομα, ο Διευθυντής του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου του ΕΚΠΑ και ο Διευθυντής Αθλητικού Τμήματος του DEREΕ.

3.2 Μέσα συλλογής δεδομένων

Για την παρούσα μελέτη χρησιμοποιήθηκαν δεδομένα που συλλέχθηκαν από δευτερογενείς πηγές όπως επιστημονικά περιοδικά, άρθρα και από βάσεις δεδομένων, όπως Google Scholar, Pubmed και άλλα.

Επίσης, χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία από προσωπική συνέντευξη που πραγματοποίησε ο ερευνητής, με τον Διευθυντή του αθλητικού τμήματος του DEREΕ-ACG, καθώς και τον Διευθυντή του Πανεπιστημιακού γυμναστηρίου του ΕΚΠΑ. Το είδος της συνέντευξης που χρησιμοποιήθηκε χαρακτηρίζεται ως τυποποιημένη, δομημένη συνέντευξη. Η δομημένη συνέντευξη είναι ένα σύνολο προκαθορισμένων, ερωτήσεων που σχεδιάστηκαν για να τεθούν στους συνεντευξιαζόμενους. Ο τύπος των ερωτήσεων που χρησιμοποιήθηκε ήταν ανοιχτές ερωτήσεις. Οι ανοιχτές ερωτήσεις δίνουν την δυνατότητα στον ερωτώμενο να μιλήσει ανοιχτά και να αναπτύξει τις απόψεις του ελεύθερα και να τις εκφράσει με δικά του

λόγια, για τον λόγο αυτό θεωρούνται κατάλληλες για τη λήψη ποιοτικών πληροφοριών. Οι ερωτήσεις αυτού του τύπου δεν γίνεται να απαντηθούν μονολεκτικά. Αντιθέτως, θα πρέπει ο ερωτώμενος να σκεφτεί καθαρά πριν την απάντηση, αν και πολλές φορές προκαλούν δυσκολία, μπορούν να παρέχουν μεγάλη ποσότητα πληροφοριών. Και στους δύο συνεντευξιαζόμενους δόθηκε το ίδιο πλαίσιο ερωτήσεων. Έτσι, καθένας λαμβάνει το ίδιο ερέθισμα συνέντευξης δηλαδή, ίδιες ερωτήσεις, με την ίδια σειρά. Επιπρόσθετα, δεν υπάρχει ευελιξία ή υπάρχει περιορισμένη, γιατί όσο αυστηρά και αν είναι δομημένη, από την στιγμή που είναι μια ζωντανή διαδικασία υπάρχει περίπτωση να γίνουν τροποποιήσεις με βάση όσα συμβαίνουν τη στιγμή της διεξαγωγής της. Συνεπώς, μπορεί σε μια συνέντευξη να μας ενδιαφέρει να συλλέξουμε και να καταγράψουμε αφενός μεν τις απόψεις των ερωτώμενων έτσι όπως εκείνοι θα τις εκφράσουν (Bird & συν., 1999: 152), αλλά και κάποιες απόψεις ή παράγοντες που δεν είχαν ληφθεί υπόψη. Άρα, όσο λεπτομερώς και διεξοδικά μπορεί να είναι σχεδιασμένες και οργανωμένες οι συνεντεύξεις, πάντα θα δίνουν την ευκαιρία να ακολουθήσουμε μια άλλη απρόβλεπτη κατεύθυνση προς την οποία μπορεί να οδηγήσει η γνώση αυτών που απαντούν (Bird & συν., 1999: 86). Το πλεονέκτημα της δομημένης συνέντευξης είναι η τυποποίηση της διατύπωσης των ερωτήσεων και της καταγραφής τους. Έτσι περιορίζεται το σφάλμα και υπάρχει ευκολία στην επεξεργασία των δεδομένων. Η προσέγγιση αυτή θεωρείται η πιο αποτελεσματική όταν πρόκειται να ληφθούν δεδομένα που βασίζονται σε πραγματικά γεγονότα και τα οποία καλύπτουν μια σειρά θεμάτων, προσδιορίζοντας ή επιβεβαιώνοντας συγκεκριμένα σημεία του ελέγχου και ελέγχοντας μια σειρά υποθέσεων. Τα αποτελέσματα τέτοιου είδους συνεντεύξεων μπορούν να κωδικοποιηθούν και να αναλυθούν καθώς και να συγκριθούν μεταξύ τους.

3.3 Διαδικασία συλλογής δεδομένων

Η βιβλιογραφική ανασκόπηση έγινε από πηγές που αναζητήθηκαν και ανακτήθηκαν από βάσεις δεδομένων, όπως το Google Scholar, PubMed και emerald. Στην αναζήτηση χρησιμοποιήθηκαν λέξεις-όροι όπως: «Διοίκηση Ολικής Ποιότητας», «Ποιότητα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση» και «πανεπιστημιακός αθλητισμός». Δεν υπήρξε κάποιος χρονικός περιορισμός στην αναζήτηση και συμπεριλήφθησαν μεταπτυχιακές και διδακτορικές διατριβές.

Επίσης το θεωρητικό υπόβαθρο της εργασίας βασίστηκε σε βιβλία και σε Online εκπαιδευτικό πρόγραμμα του ΕΚΠΑ με θέμα «Διοίκηση του Αθλητισμού με έμφαση στην Επιχειρηματικότητα και την Αριστεία» που παρακολουθούσε ο ερευνητής παράλληλα με την συγγραφή της μελέτης.

Το επόμενο βήμα ήταν η συλλογή πληροφοριών για το κάθε Αθλητικό Τμήμα χωριστά. Οι περισσότερες από αυτές τις πληροφορίες ανακτήθηκαν από τις ιστοσελίδες των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αλλά και από τις ατομικές συνεντεύξεις που πραγματοποίησε ο ερευνητής με στους Διευθυντές των Αθλητικών τμημάτων του ΕΚΠΑ και του DEREΕ.

Τα βήματα που ακολουθήθηκαν για την διαδικασία λήψης των συνεντεύξεων ήταν τα εξής:

Αρχικά έγινε η επιλογή του δείγματος, το οποίο αναλύθηκε σε ξεχωριστό κεφαλαίο παραπάνω.

Στη συνέχεια, έγινε η προετοιμασία και ο σχεδιασμός της συνέντευξης. Αφού ολοκληρώθηκε η βιβλιογραφική ανασκόπηση, προέκυψαν κάποιες απορίες που αποτέλεσαν και τις ερωτήσεις της συνέντευξης. Οι ερωτήσεις που τέθηκαν δε ζητούσαν μακροσκελείς απαντήσεις. Σύμφωνα με την άποψη που διατύπωσε ο Morgan και συν. (2000) θα πρέπει να προτιμώνται περισσότερες ερωτήσεις που να ζητούν μικρότερες απαντήσεις από πιο περιεκτικές ερωτήσεις που προδιαθέτουν σε μακροσκελείς απαντήσεις. Έτσι οι συνεντεύξεις σχεδιάστηκαν με βάση κάποιους θεματικούς άξονες που σχετίζονται με τον στόχο της παρούσας μελέτης. Οι θεματικοί άξονες δημιουργήθηκαν με βάση τον κύκλο του Deming για την βελτίωση της ποιότητας (PDCA). Έτσι οι θεματικοί άξονες αφορούσαν: στοιχεία σχετικά με τον σχεδιασμό, τις δράσεις που πραγματοποιούνται στα γραφεία αθλητισμού των Πανεπιστημίων που μελετώνται και τέλος στοιχεία σχετικά με τον έλεγχο και την αξιολόγηση. Ο κάθε θεματικός άξονας αποτελούταν από 3 συγκεκριμένες ερωτήσεις. Η τελική μορφή της συνέντευξης, όπως πραγματοποιήθηκε, παρατίθεται στο Παράρτημα.

Έπειτα, καθορίστηκε ο χώρος και ο χρόνος της συνέντευξης. Οι παράγοντες αυτοί παρόλο που δεν αφορούν καθ' αυτού το περιεχόμενο της συνέντευξης, πολλές φορές μπορούν την επηρεάσουν την διεξαγωγή της, για τον λόγο αυτό πρέπει να

λαμβάνονται υπόψη. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, ορίστηκε ραντεβού με τον κάθε έναν Διευθυντή ξεχωριστά, ενώ ο χώρος που επιλέχθηκε να πραγματοποιηθούν οι συνεντεύξεις ήταν το προσωπικό γραφείο του κάθε ερωτώμενου. Η επιλογή αυτή έγινε με το σκεπτικό να είναι οικείος ο χώρος προς τους συνεντευξιαζόμενους.

Ο χρόνος των συνεντεύξεων είχε υπολογιστεί στα 20 λεπτά. Και εκεί περίπου κυμάνθηκαν, 15 λεπτά η μια και 28 λεπτά η άλλη.

Προτού πάρουν μέρος στην συνέντευξη οι δύο Διευθυντές των αθλητικών τμημάτων, είχαν ενημερωθεί για τον σκοπό της συνέντευξης, είχαν ενημερωθεί περιληπτικά για τον τρόπο διεξαγωγής της και είχαν δώσει την συγκατάθεσή τους. Το θέμα τους φάνηκε πολύ ενδιαφέρουν και θέλησαν να βοηθήσουν με τον τρόπο τους.

Τέλος, να αναφερθεί πως οι συνεντεύξεις κατεγράφησαν από το κινητό τηλέφωνο του ερευνητή, με την συγκατάθεση φυσικά των συνεντευξιαζόμενων.

3.4 Ανάλυση δεδομένων

Απώτερος στόχος της έρευνας είναι η ανάλυση των δεδομένων.. Στην παρούσα έρευνα, μετά την πραγματοποίηση των συνεντεύξεων έγινε απομαγνητοφώνηση του υλικού που συλλέχθηκε και γραπτή καταγραφή του. Η διαδικασία ήταν αρκετά απαιτητική και χρονοβόρα.

Η εγκυρότητα της έρευνας διακυβεύεται από το υψηλό ποσοστό σφάλματος. Πηγές σφαλμάτων μπορεί να είναι:

- Μη κατανόηση της ερώτησης από τον ερωτώμενο
- Όχι καλή διατύπωση της ερώτησης
- Ο ερωτώμενος δεν θυμάται
- Η καταγραφή των δεδομένων
- Επεξεργασία των δεδομένων (κωδικοποίηση ή εισαγωγή στον Η/Υ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στο κεφάλαιο αυτό συγκεντρώνονται και απεικονίζονται τα αποτελέσματα που προκύπτουν μετά από τη σύγκριση των δύο Αθλητικών Τμημάτων του ΕΚΠΑ και του DEREΕ που αναλύθηκαν παραπάνω.

Για την πιο εύληπτη παρουσίαση των αποτελεσμάτων της έρευνας, αυτά ομαδοποιήθηκαν στις παρακάτω κατηγορίες:

4.1. Προφίλ Ιδρυμάτων

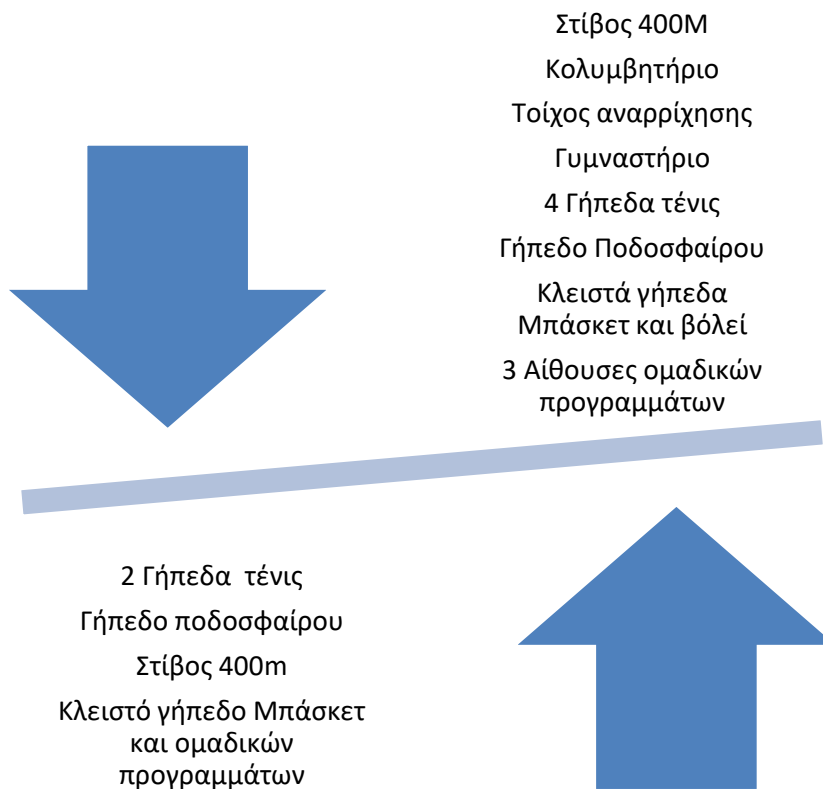
Αρχικά και τα δύο Πανεπιστήμια είναι από τα πιο αναγνωρισμένα Πανεπιστήμια στην Ελλάδα. Το ΕΚΠΑ είναι ένα δημόσιο Ελληνικό Πανεπιστήμιο ενώ το DEREΕένα Ιδιωτικό Αμερικάνικο Κολλέγιο. Συνεπώς διέπονται από διαφορετικά εκπαιδευτικά συστήματα.

Σύμφωνα με το Webometrics.info (στοιχεία 7/2/22), το ΕΚΠΑ βρίσκεται στην παγκόσμια κατάταξη Πανεπιστημίων στην θέση 256^η ενώ το DEREΕ στην 2966^η.

Το σύνολο των φοιτητών στο ΕΚΠΑ είναι περίπου 100.000 ενώ στο DEREΕ περίπου 4.000.

4.2. Αθλητικές εγκαταστάσεις και Παροχές

Όσο αφορά στις αθλητικές εγκαταστάσεις, η διαφορά μεταξύ των δύο ιδρυμάτων είναι αξιοσημείωτη. Οι διαφορές είναι και ποσοτικές και ποιοτικές. Στο ΕΚΠΑ οι εγκαταστάσεις είναι στην πλειοψηφία των περιπτώσεων σε μέτρια κατάσταση. Εκτός από τα γήπεδα τένις που ανακαινίστηκαν πρόσφατα και το κλειστό γήπεδο μπάσκετ που διατηρείται σε μια καλή σχετικά κατάσταση, τα υπόλοιπα χρίζουν ανακαίνισης. Από την άλλη πλευρά, οι εγκαταστάσεις του DEREΕ είναι όλες σε άρτια κατάσταση, οι προδιαγραφές των οποίων είναι τόσο καλές, που η ομάδα κολύμβησης της Αμερικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004, προπονούταν στην πισίνα του DEREΕ. Ενδεικτικά αναφέρονται ως παραδείγματα, η κατάσταση του στίβου και του γηπέδου ποδοσφαίρου των δύο ιδρυμάτων. Στην περίπτωση του ΕΚΠΑ ο στίβος είναι ασφαλτοστρωμένος, με κακή μάλιστα κατάσταση (λακκούβες) χωρίς διαγράμμιση και χωρίς φωτισμό, ενώ στην περίπτωση του DEREΕ ο στίβος διαθέτει υψηλής ποιότητας ταρτάν, με διαγράμμιση 6 αγωνιστικών διαδρόμων και πολύ καλό φωτισμό. Το γήπεδο ποδοσφαίρου του ΕΚΠΑ είναι στρωμένο με χαλίκι, χωρίς διαγράμμιση και χωρίς φωτισμό, ενώ το γήπεδο ποδοσφαίρου του DEREΕ διαθέτει συνθετικό οικολογικό χλοοτάπητα ειδικών προδιαγραφών, με διαγράμμιση και φωτισμό.

Και στα δύο Πανεπιστήμια η πρόσβαση των φοιτητών στις αθλητικές εγκαταστάσεις είναι ελεύθερη, δεν απαιτεί δηλαδή κάποια συνδρομή. Στο ΕΚΠΑ προσφέρονται 11 αθλητικά προγράμματα ενώ στο ΔΕΡΕΕ 18. Στο ωράριο λειτουργίας παρατηρείται επίσης σημαντική διαφορά. Συγκεκριμένα, στο ΕΚΠΑ το Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο λειτουργεί Δευτέρα με Παρασκευή 9πμ-6μμ εκτός Σαββατοκύριακου και εκτός επίσημων αργιών. Επίσης κατά την διάρκεια των φοιτητικών διακοπών των Χριστουγέννων και του Πάσχα είναι κλειστά. Η λειτουργία του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου ξεκινάει τον Σεπτέμβρη και τελειώνει με την λήξη του Πανεπιστημιακού έτους, περίπου δηλαδή στα μέσα Ιουλίου. Οι εξωτερικές αθλητικές εγκαταστάσεις (Στίβος, ποδόσφαιρο, τένις) είναι όμως ελεύθερες όλες τις ώρες και μέρες του χρόνου, όχι για αποκλειστική χρήση από τους φοιτητές του ΕΚΠΑ αλλά και για όποιον άλλον θέλει, φοιτητή ή μη, γεγονός που δυσχεραίνει την χρήση των εγκαταστάσεων από τους φοιτητές, διότι πολλές φορές τα γήπεδα είναι κατειλημμένα. Στο ΔΕΡΕΕ από την άλλη πλευρά, η πρόσβαση στις εγκαταστάσεις είναι αποκλειστικά και μόνο για τους φοιτητές. Το ωράριο λειτουργίας τους είναι Δευτέρα-Παρασκευή 9πμ-10μμ και Σάββατο και Κυριακή 10πμ-5μμ. Ενώ παραμένουν

κλειστές τις εθνικές αργίες, 4/7 και 26/7, την Τρίτη ημέρα μετά το Πάσχα, τις ημέρες των Ευχαριστιών (Thanksgiving), 24/12 και 31/12, καθώς και όλο τον Αύγουστο.

4.3.Αγωνιστική Δραστηριότητα

Αξιοσημείωτες είναι οι διαφορές σχετικά με τις αγωνιστικές δράσεις που διοργανώνουν τα Αθλητικά Τμήματα των Πανεπιστημίων του ΕΚΠΑ και του DEREΕ. Αφενός στο ΕΚΠΑ, οι δράσεις κυρίως διοργανώνονται από την Ε.Α.Τ.Ε και πραγματοποιούνται σε ετήσια βάση, δηλαδή μια φορά τον χρόνο, όπου διοργανώνονται Πανελλήνια, Πανευρωπαϊκά και Παγκόσμια Πρωταθλήματα. Η εκπροσώπηση του ΕΚΠΑ στα πρωταθλήματα αυτά γίνεται από τους καλύτερους αθλητές, οι οποίοι επιλέγονται από τον Διευθυντή του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου και όταν πρόκειται για Παγκόσμιο πρωτάθλημα την τελική απόφαση παίρνει η Ομοσπονδία σε συνεννόηση με το υπουργείο Παιδείας. Το Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο όμως, διοργανώνει πρωταθλήματα μπάσκετ και ποδοσφαίρου μεταξύ των Τμημάτων του ΕΚΠΑ, που διαρκούν σχεδόν όλο το ακαδημαϊκό έτος και δικαίωμα σε αυτά έχουν όλοι οι φοιτητές. Και τέλος αρκετές φορές, έχει αναλάβει την διοργάνωση και υλοποίηση Διαπανεπιστημιακού πρωταθλήματος Πανεπιστημίων Αττικής. Αφετέρου στο DEREΕ, οι αγωνιστική δραστηριότητα παίζει σημαντικό ρόλο. Για τον λόγο αυτό, προσπαθούν με κάθε τρόπο να βρίσκουν τρόπους να συμμετέχουν οι ομάδες των φοιτητών σε πολλούς αγώνες, κάθε εβδομάδα. Οι φοιτητές που στελεχώνουν τις ομάδες του Κολλεγίου συμμετέχουν στο πρόγραμμα Intercollegiate Athletics, μέσω του οποίου η αγωνιστική δραστηριότητα είναι μεγάλη. Αρχικά οι ομάδες μπάσκετ και βόλεϊ γυναικών συμμετέχουν στο πρωτάθλημα της ομοσπονδίας και αυτό διότι δεν υπάρχει συμμετοχή από άλλες ομάδες πανεπιστημίων, η ομάδα του ποδοσφαίρου συμμετέχει σε εργασιακά πρωταθλήματα. Το DEREΕ διοργανώνει φιλικά παιχνίδια μεταξύ των μελών της ομάδας, τα οποία είναι 6 κάθε εξάμηνο, δηλαδή 12 τον χρόνο. Επίσης, κάθε χρόνο το DEREΕ διοργανώνει το International Sports Festival, στο οποίο μέσα σε 3 μέρες παίζονται 160 παιχνίδια σε ομαδικά και ατομικά αθλήματα και συμμετέχουν διάφορα Πανεπιστήμια από Αμερική, Ευρώπη και Μέση Ανατολή και μερικά μεγάλα Ελληνικά. Τέλος οι ομάδες του DEREΕ κάθε χρόνο κάνουν ένα ταξίδι εκτός, σε ένα αντίστοιχο τέτοιο τουρνουά, ώστε να πάρουμε την εμπειρία από το ταξίδι, της πολυπολιτισμικότητας.

4.4. Συμμετοχή των φοιτητών στα Αθλητικά προγράμματα

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, υπάρχει μεγάλη διαφορά στον αριθμό των φοιτητών του ενός και του άλλου εκπαιδευτικού Ιδρύματος, με το ΕΚΠΑ να υπερτερεί σε σύνολο φοιτητών. Παρόλα αυτά, αν υπολογίσουμε πως το σύνολο των εγγεγραμμένων φοιτητών στο ΕΚΠΑ που είναι εγγεγραμμένοι στο Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο (και άρα σε θέση να συμμετάσχουν σε αθλητικές δραστηριότητες του Πανεπιστημίου) είναι περίπου 2.500 σε σύνολο 100.000 φοιτητών, δηλαδή ένα ποσοστό 2,5%, ενώ στο DEREΕ το σύνολο των φοιτητών που συμμετέχουν στις ομάδες είναι 175 αθλητές και περίπου το 90% του συνολικού αριθμού των φοιτητών συμμετέχει σε κάποια αθλητική δραστηριότητα, όχι απαραίτητα αγωνιστική. Προκύπτει λοιπόν πως η συμμετοχή των φοιτητών του ΕΚΠΑ σε αθλητικά προγράμματα είναι σημαντικά μικρότερη σε σύγκριση με τη αντίστοιχη συμμετοχή των φοιτητών του DEREΕ. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφερθεί ότι στο Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο μπορεί να εγγραφεί κάθε φοιτητής, είτε έχει προηγούμενη εμπειρία είτε όχι, καθώς υπάρχουν τμήματα προχωρημένων και αρχάριων σε ορισμένες παρεχόμενες δραστηριότητες (πχ. Τένις) με την καθοδήγηση προπονητών. Από την άλλη, στο DEREΕ οι συστηματικές προπονήσεις πραγματοποιούνται μόνο για τα μέλη που στελεχώνουν τις ομάδες του DEREΕ (Intercollegiate Athletics), οι οποίες είναι 12, οι υπόλοιποι μπορούν να προπονούνται μόνοι τους και να συμμετέχουν στα εσωτερικά πρωταθλήματα (Intramural Athletics) που διοργανώνονται στο Κολλέγιο. Για να γίνει κάποιος μέλος σε μια αθλητική ομάδα του DEREΕ, θα πρέπει αρχικά να έχει προηγούμενη εμπειρία στο συγκεκριμένο άθλημα, στη συνέχεια θα πρέπει να κάνει ένα δοκιμαστικό με τον προπονητή ώστε να αξιολογηθεί η επίδοσή του για να γίνει δεκτός στην ομάδα.

Κίνητρα για ενασχόληση με Αθλητική Δραστηριότητα

Είναι γνωστό ότι σημαντικός παράγοντας συμμετοχής των φοιτητών σε αθλητικές δραστηριότητες είναι η ύπαρξη κινήτρων. Ο αθλητισμός παίζει σημαντικό ρόλο στη φιλοσοφία του DEREΕ, για το λόγο αυτό προσπαθεί με κάθε δυνατό τρόπο να παρακινεί τους φοιτητές να συμμετέχουν στον Πανεπιστημιακό αθλητισμό, είτε με αγωνιστική μορφή, είτε με ψυχαγωγική. Στην κατεύθυνση αυτή παρέχει μεγάλη ποικιλία αθλητικών προγραμμάτων ώστε να ικανοποιήσει τις προτιμήσεις μεγάλου μέρους των φοιτητών, ενώ επιπλέον, μέσω κινήτρων και δράσεων προσπαθεί να

ωθήσει τους φοιτητές στον αθλητισμό. Ένα τέτοιο κίνητρο είναι τα Αθλητικά βραβεία, τα οποία δίνονται στο τέλος της ακαδημαϊκής χρονιάς στους καλύτερους αθλητές και στην καλύτερη ομάδα της χρονιάς, σε μια φαντασμαγορική τελετή, όπου αφενός οι αθλητές απολαμβάνουν την επιβράβευση και αφετέρου για τους υπόλοιπους αθλούμενους φοιτητές, που συμμετέχουν ως θεατές, οι βραβευμένοι αθλητές λειτουργούν ως πρότυπα. Επίσης, ένα άλλο σημαντικό κίνητρο είναι η δυνατότητα προαιρετικής επιλογής του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής ως μάθημα εξαμήνου, δίνοντας στους φοιτητές 1 credit για το πτυχίο τους. Εδώ αξίζει να αναφερθεί πως οι «Study Abroad International Students», που σπουδάζουν στο DEREΕ, είναι υποχρεωμένοι να επιλέξουν το μάθημα αυτό. Τελευταίο και πολύ σημαντικό κίνητρο, είναι οι αθλητικές υποτροφίες που δίνονται σε αθλητές-φοιτητές, ώστε να τα καταφέρουν να ανταπεξέλθουν οικονομικά στην ολοκλήρωση των σπουδών τους. Από την άλλη πλευρά, στο ΕΚΠΑ, εκτός του γεγονότος ότι παρέχονται ορισμένα, ωστόσο περιορισμένα σε αριθμό, εναλλακτικά αθλητικά προγράμματα, δεν εφαρμόζεται κάποια περαιτέρω πολιτική κινητοποίησης των φοιτητών.

4.5. Ανθρώπινο Δυναμικό

Σημαντικές διαφορές εντοπίζονται επίσης στη στελέχωση του Ανθρωπίνου Δυναμικού των δύο Τμημάτων. Στο ΕΚΠΑ, το σύνολο των μόνιμων υπαλλήλων στο Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο είναι 10, συν κάποιους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς από την Πρωτοβάθμια και την Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, οι οποίοι βέβαια δεν είναι σταθεροί στη θέση τους κάθε χρόνο. Από την άλλη πλευρά, στο DEREΕ το σύνολο των υπαλλήλων είναι 13 άτομα πλήρους ωραρίου, συν 8 άτομα μερικούς απασχόλησης που εργάζονται ως προπονητές αθλημάτων. Η διαφορά αυτή είναι πολύ σημαντική, διότι όπως αναφέρθηκε και παραπάνω το σύνολο των φοιτητών στο ΕΚΠΑ είναι 100.000 ενώ στο DEREΕ είναι σχεδόν 4.000. Συνεπώς, το προσωπικό του ΕΚΠΑ είναι πολύ λίγο για να μπορέσει να εξυπηρετήσει τις ανάγκες όλων αυτών των φοιτητών, σε περίπτωση βέβαια που υπάρξει το ανάλογο ενδιαφέρον συμμετοχής, εκ μέρους αυτών. Επίσης, ενδιαφέρον προκαλεί το γεγονός ότι στο DEREΕ ακολουθείται «πυραμιδική οργάνωση», όπου υπάρχει ένας Διευθυντής, ο οποίος ασχολείται αποκλειστικά με την Οργάνωση και Διοίκηση του Αθλητικού Τμήματος και κάτω από αυτόν υπάρχουν Διευθυντές για κάθε Παρεχόμενη

δραστηριότητα, οι οποίοι επιβλέπουν τους γυμναστές- προπονητές του κάθε αθλήματος. Αντιθέτως, στο ΕΚΠΑ, ακολουθείται «επίπεδη οργάνωση», ο Διευθυντής του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου δεν ασχολείται με αποκλειστικά με την Οργάνωση και Διοίκηση του γραφείου, αλλά παράλληλα είναι και ο προπονητής Αντισφαίρισης του Πανεπιστημίου.

4.6. Στρατηγικός Σχεδιασμός

Παραπάνω παρουσιάστηκε ο Στρατηγικός Σχεδιασμός του κάθε Ιδρύματος ξεχωριστά. Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημανθεί μια σημαντική διαφορά μεταξύ τους: Το DEREΕ διαθέτει ξεχωριστό Στρατηγικό Σχεδιασμό για το Αθλητικό Τμήμα, ενώ το Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο του ΕΚΠΑ ακολουθεί τον γενικό στρατηγικό σχεδιασμό ολόκληρου του Ιδρύματος. Η διαφορά αυτή είναι καθοριστικής σημασίας διότι μέσα από τον στρατηγικό σχεδιασμό αποτυπώνονται οι στόχοι, οι στρατηγικές, οι διαδικασίες, ο τρόπος έλεγχου και ο τρόπος αξιολόγησης με στόχο την αποτελεσματική λειτουργία του Τμήματος.

Στόχοι Αθλητικού Τμήματος

Παρακάτω παρατίθενται οι στόχοι του κάθε αθλητικού τμήματος, όπως εκφράστηκαν από τον Διευθυντή του αντίστοιχου Αθλητικού Τμήματος αλλά και μέσα από τον στρατηγικό σχεδιασμό του καθενός .

ΕΚΠΑ	DEREE
Καλύτερη δυνατή εκμάθηση	Να παρέχει ποιοτική αθλητική εκπαίδευση
Καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση	Να αγαπήσουν οι φοιτητές τον αθλητισμό
Σύγχρονα μέσα εκμάθησης	Να πάρουν τις αξίες του αθλητισμού
	Εκπαιδευτική και Αθλητική Αριστεία
	Διοικητική Αριστεία
	Κολεγιακή Αριστεία
	Υγιές Οικονομικό μοντέλο και μοντέλο υποδομών

Φιλοσοφία

Η φιλοσοφία των δύο εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων φαίνεται πως συγκλίνει στην παροχή ποιοτικών αθλητικών προγραμμάτων. Η φιλοσοφία του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου του ΕΚΠΑ, σύμφωνα με τα λεγόμενα του Διευθυντή, είναι να παρέχει όσο το δυνατόν καλύτερες υπηρεσίες και αναβαθμισμένη ποιότητα στους φοιτητές. Το ίδιο ισχύει και για το DEREΕ, η φιλοσοφία του είναι η παροχή ποιοτικής αθλητικής εκπαίδευσης, που θα βοηθήσει τους φοιτητές στην μετέπειτα ζωή τους έξω από το Πανεπιστήμιο.

Αξιολόγηση

Η διαδικασία αξιολόγησης είναι υψίστης σημασίας, αφού από αυτήν εξαρτάται η υλοποίηση των στρατηγικών στόχων του κάθε Τμήματος αλλά και η βελτίωση τους. Οι διαδικασίες αξιολόγησης του ΕΚΠΑ και του DEREΕ διαφέρουν σημαντικά. Συγκεκριμένα, από τη μια πλευρά, στο ΕΚΠΑ η αξιολόγηση γίνεται κάθε χρόνο, προς το τέλος της ακαδημαϊκής χρονιάς, από τον Διευθυντή του Πανεπιστημιακού Γυμναστήριου, ο οποίος αξιολογεί το προσωπικό και όχι τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Από την άλλη πλευρά, το DEREΕ πραγματοποιεί κατά καιρούς έρευνες ικανοποίησης των φοιτητών, οι οποίες πραγματοποιούνται με ερωτηματολόγιο που συμπληρώνουν οι φοιτητές. Στόχος είναι να εντοπιστούν τα πιθανά προβλήματα, ή οι τυχόν αλλαγές που πρέπει να γίνουν ώστε να γίνει προσαρμογή στις νέες ανάγκες των φοιτητών.

Επίσης, πραγματοποιούνται διαδικασίες αξιολόγησης των διαδικασιών και των προσφερόμενων προγραμμάτων, ώστε να διακρίνονται τα προβλήματα όσο πιο γρήγορα γίνεται και να προσχωρούν σε αλλαγές ή βελτιώσεις. Οι αξιολογήσεις αυτές παίζουν σημαντικό ρόλο στην βελτίωση της ποιότητας, για τον λόγο αυτό γίνονται πάνω από δύο φορές τον χρόνο.

Ενέργειες για βελτίωση ποιότητας

Τέλος, οι ενέργειες που πραγματοποιούνται για την βελτίωση ποιότητας των δύο εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων διαφέρουν σε σημαντικά σημεία. Ο Διευθυντής του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου σε συνεργασία με τους καθηγητές Φυσικής Αγωγής, προσπαθεί να παρέχει στους φοιτητές την καλύτερη και ποιοτικότερη αθλητική εκπαίδευση στους φοιτητές και να διαχειρίζεται όσο καλύτερα γίνεται τα έξοδα και τον προϋπολογισμό που έχει σαν Πανεπιστημιακό γυμναστήριο, ώστε να βελτιώνονται οι αθλητικοί χώροι και να παρέχεται όσο το δυνατόν καλύτερο εξοπλισμός στους φοιτητές. Για οποιοσδήποτε άλλες ενέργειες σχετικά με την βελτίωση της ποιότητας του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού στο ΕΚΠΑ, την τελική απόφαση έχει το Πανεπιστήμιο. Από την άλλη πλευρά το Αθλητικό Τμήμα του DEREΕ δίνει πολύ μεγάλη σημασία στον έλεγχο, την συντήρηση και την ανάπτυξη των αθλητικών εγκαταστάσεων, καθώς αποτελούν μεγάλο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, στη συνέχεια αξιολογεί τα παρεχόμενα προγράμματα, κατά πόσο αυτά ανταποκρίνονται στις ανάγκες των φοιτητών αλλά και της απαιτήσεις της εποχής και κάνει τις απαραίτητες τροποποιήσεις για την βελτίωση τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΣΥΖΗΤΗΣΗ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ποιότητα στην Ανώτατη εκπαίδευση προσδίδει υψηλή προστιθέμενη αξία σε κάθε εκπαιδευτικό Ίδρυμα. Δεδομένου ότι οι φοιτητές της Ανώτατης εκπαίδευσης αποτελούν μέρος του πλούτου μιας χώρας, είναι αυτοί που καθορίζουν το μέλλον της, είναι αυτοί που θα αναλάβουν να τη συνεχίσουν και να τη διαμορφώσουν όταν αποφοιτήσουν, η παροχή μιας ποιοτικής εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι κύριο μέλημα όλων των πανεπιστημίων. Οι στόχοι ποιότητας που καθορίζονται κατά τον στρατηγικό σχεδιασμό, θα πρέπει να αναφέρονται συνολικά σε όλες τις δραστηριότητες του Πανεπιστημίου συνεπώς και τον αθλητισμό. Οι φοιτητές που

συμμετέχουν στον Πανεπιστημιακό αθλητισμό αποκομίζουν πολλά παραπάνω οφέλη, πέρα από αυτά της άσκησης, τα οποία θα τους ολοκληρώσουν σαν προσωπικότητες και θα τους ωφελήσουν στην μετέπειτα πορεία της ζωής τους.

Το κύριο συμπέρασμα που προκύπτει μέσα από την παρούσα έρευνα είναι ότι δεν υφίσταται μακροπρόθεσμος σχεδιασμός, προγραμματισμός, δεν υπάρχει διοικητική φιλοσοφία και πολιτική για την ανάπτυξη του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού στην Ελλάδα, πόσο μάλλον εφαρμογή των Αρχών Διοίκησης Ολικής Ποιότητας. Ο αθλητισμός στα ελληνικά πανεπιστήμια φαίνεται να έχει περιέλθει σε δεύτερη μοίρα. Αντιπαράδειγμα του ελληνικού μοντέλου αποτελούν ορισμένα διεθνή πρότυπα διοίκησης στον πανεπιστημιακό αθλητισμό, τα οποία φαίνεται πως παράγουν αποτελέσματα προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των παρεχόμενων υπηρεσιών στον τομέα τους.

Ο πανεπιστημιακός αθλητισμός στην Ελλάδα θα πρέπει να αλλάξει φιλοσοφία και χαρακτήρα, ώστε οι φοιτητές των Ελληνικών Πανεπιστημίων να μπορέσουν να έχουν ίσα δικαιώματα στην άθληση με τους φοιτητές της Ευρώπης και της Αμερικής.

Είναι κρίμα τα μεγαλύτερα ιδρύματα της χώρας μας, να διαθέτουν αθλητικές εγκαταστάσεις που θα μπορούσαν να υποστηρίξουν ποικιλία αθλητικών δραστηριοτήτων και να μην αξιοποιούνται κατάλληλα, διότι δεν υπάρχει μέριμνα από τους αρμόδιους φορείς.

Ο Πανεπιστημιακός Αθλητισμός στην Ελλάδα πρέπει να οργανωθεί πάνω σε σωστές βάσεις. Σε αυτό θα πρέπει να βοηθήσει αφενός μεν το Υπουργείο Παιδείας, το Υπουργείο Αθλητισμού και η Ε.Α.Τ.Ε, που είναι και η πλέον αρμόδια στο κομμάτι του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού στην Ελλάδα, αφετέρου, τα στελέχη των Πανεπιστημιακών Γυμναστηρίων. Τα στελέχη των Πανεπιστημιακών Γυμναστηρίων θα ήταν καλό να έχουν γνώσεις αθλητικού μάνατζμεντ και μάρκετινγκ, προκειμένου να μπορούν να ασχοληθούν με τον σχεδιασμό και την οργάνωση των προγραμμάτων, και μαζί με τις πρυτανικές αρχές να χαράσσουν την πολιτική και τους στόχους του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου.

Προτάσεις για μελλοντική έρευνα

Η βιβλιογραφία της οργάνωσης και διοίκησης του Πανεπιστημιακού αθλητισμού είναι περιορισμένη. Έτσι με την ολοκλήρωση της παρούσας μελέτης, γεννάται μια σειρά από προβληματισμούς, οι οποίοι θα μπορούσαν να αποτελέσουν έμπνευση για νέες μελέτες στο μέλλον. Πιο συγκεκριμένα παρατίθενται μερικές προτάσεις για μελλοντική έρευνα:

- Συγκριτική μελέτη Βαθμού ικανοποίησης των φοιτητών του ΕΚΠΑ και του DEREΕ από την συμμετοχή τους στα παρεχόμενα Αθλητικά προγράμματα.
- Συγκριτική μελέτη κινήτρων συμμετοχής στην άθληση σε ξένα και ελληνικά πανεπιστήμια.
- Έρευνα εύρεσης χορηγών για την διοργάνωση φιλικών Πανεπιστημιακών πρωταθλημάτων.
- Αξιολόγηση του αθλητικού τμήματος του DEREΕ βάση κάποιου Μοντέλου Επιχειρηματικής Αριστείας πχ. EFQM.
- Αξιολόγηση του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού στο ΕΚΠΑ το 2028, που θα έχει ολοκληρωθεί η εφαρμογή του παρόντος Στρατηγικού σχεδιασμού, που είναι βασισμένος στην ποιότητα.
- Ανάδειξη βελτιώσεων Πανεπιστημιακού Αθλητισμού ΕΚΠΑ με την υιοθέτηση ανεξάρτητου Στρατηγικού σχεδιασμού.
- Τρόποι βελτίωσης των αθλητικών εγκαταστάσεων στα Ελληνικά πανεπιστήμια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική βιβλιογραφία

Αλεξανδρής Κωνσταντίνος (2011). ΑΡΧΕΣ ΜΑΝΑΤΖΜΕΝΤ ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ, Οργανισμών και επιχειρήσεων αθλητισμού και αναψυχής (κεφάλαιο 1).

Γδοντέλη, Κ. & Μουντάκης, Κ.(2007). Η παρεχόμενη ποιότητα υπηρεσιών στον αθλητισμό στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.8 ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελληνικής Εταιρείας Αθλητισμού (ΕΛΛΕΔΑ), Αθήνα 14-16 Δεκεμβρίου 2007.

Γδοντέλη Κρινάνθη (2009). Ψυχολογικά χαρακτηριστικά των αθλούμενων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και η σχέση τους με την παρεχόμενη ποιότητα υπηρεσιών.

Γκίκα Ι. Σοφία (2004). Η ποιότητα στην Ανώτατη εκπαίδευση-Οργανωτικές Δομές Αξιολόγησης στην Ευρώπη και στην Ελλάδα.

Γρίβας Ν. (2004). Συμμετοχή των φοιτητών/φοιτητριών στα αθλητικά προγράμματα/δραστηριότητες του Πανεπιστημίου Αθηνών. 5^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Αθλητικής Διοίκησης (ΕΛΛΕΔΑ). Πανεπιστήμιο Πατρών 10-12 Δεκεμβρίου.

Δαγκλής, Ι. (2008). Η Έρευνα για τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του συστήματος Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Στο Εκπαίδευση και Ποιότητα στο Ελληνικό Σχολείο: Εισηγήσεις Δημερίδων (σελ. 23-32). Αθήνα: Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Δερβιτσιώτης Κώστας, (2006). Διοίκηση Ολικής Ποιότητας, Β' έκδοση, Οικονομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα (κεφάλαια 2,3, 13,14).

Ευθυμιάδου Ευγενία(2003). Αξιολόγηση και διασφάλιση ποιότητας στην Ανώτατη εκπαίδευση.

Ζαβλανός, Μ. (2003). Η Ολική Ποιότητα στην Εκπαίδευση. Αθήνα: Εκδόσεις Σταμούλη.

Ζαρώτης, Γ., Τοσουνίδης, Α. & Κατσαγκόλης, Α. (2004). Ανάλυση κινήτρων στον πανεπιστημιακό αθλητισμό και στον αθλητισμό ευεξίας. 5^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Αθλητικής Διοίκησης (ΕΛΛΕΔΑ). Πανεπιστήμιο Πατρών 10 – 12 Δεκεμβρίου.

Ζαχαριουδάκης, Σ. & Πυνηρτζής, Γ. (2007). Απόψεις Διοικούντων και καθηγητών Φυσικής Αγωγής των ΑΕΙ και ΤΕΙ για την αναβάθμιση του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού.8^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελληνικής Εταιρείας Αθλητισμού (ΕΛΛΕΔΑ).Αθήνα 14-16 Δεκεμβρίου 2007.

Ζέρβας Ι. (1993). Ψυχολογία Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (σελ 15).

Κριεμάδης Θάνος, Χρηστάκης Μιχάλης (2009), ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΥΠΑ ΜΑΝΑΤΖΜΕΝΤ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ τους ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ, διεθνείς τάσεις και Ευρωπαϊκή προσέγγιση. Νομική Βιβλιοθήκη (κεφάλαιο 9,10)

Κουθούρης Χ. (2009). Υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής, Ακραία αθλήματα, Μάνατζμεντ Υπηρεσιών και εκπαίδευση Στελεχών. Εκδόσεις Χριστοδουλίδη.

Κωνσταντινάκος, Π. (2008). Η οργάνωση της Άσκησης – Άθλησης στην Ελληνική Κοινωνία. Εκδόσεις Παπαζήση: Αθήνα.

Μαλλιός θ.(2004). Αθλητισμός στην τριτοβάθμια εκπαίδευση: το παρόν και το μέλλον, ένα μοντέλο ανάπτυξης. 5ο Πανελλήνιο Συνέδριο Αθλητικής Διοίκησης (ΕΛΛΕΔΑ). Πανεπιστήμιο Πατρών 10 – 12 Δεκεμβρίου.

Μαντά Κωνσταντίνα (2016). Η διοίκηση Ολική Ποιότητας στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Μάρκου Κωνσταντίνου (2010). Διερεύνηση της ικανοποίησης των συμμετεχόντων σε προγράμματα αθλητισμού και αναψυχής του ΤΕΙ Σερρών.

Μασμανίδης Θ. (2012). Διερεύνηση της Αθλητικής Συμμετοχής Φοιτητών/τριων Ελληνικών Πανεπιστημίων. Ελληνικό Περιοδικό Διοίκηση Αθλητισμού & Αναψυχής τόμος 9 (1), 30 – 37

Μασμανίδης, Θ., Τσιγγίλης, Ν. & Κουστέλιος, Α. (2002). Η φυσική αγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση: Διερεύνηση της υπάρχουσας κατάστασης. Φυσική δραστηριότητα και Ποιότητα Ζωής, Ηλεκτρονικό περιοδικό, www.pe.auth.gr τεύχος 3, 1-9.

Μασμανίδης, Θ., Τσιγγίλης, Ν., & Κουστέλιος, Α. (2006). Φυσική Αγωγή στην Γ/θμια εκπαίδευση: Διερεύνηση της υπάρχουσας κατάστασης. Πρακτικά 1ου Πανελληνίου Φόρουμ Πανεπιστημιακού Αθλητισμού, σ.24-33, Βούλα Αττικής.

Μεσσήνης Αλέξανδρος (2008). Συγκριτική έρευνα Φυσικής Αγωγής, Αναψυχής και Αθλητισμού στα Ελληνικά και Βρετανικά Πανεπιστήμια.

Μπίτσικας Χ. (1996). Θεσμοθέτηση και οργάνωση της Φυσικής Αγωγής στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ανακοίνωση που παρουσιάστηκε στο 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο καθηγητών Φυσικής Αγωγής, Αθήνα.

Παππάς Δημήτριος (2004). Τα βασικά χαρακτηριστικά, οι αντικειμενικοί σκοποί, τα αποτελέσματα και οι εφαρμογές της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας στο Δημόσιο Τομέα.

Παπαποστόλου Ε.(1996). Δομή του αθλητισμού της Ελλάδας. . 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελληνικής Εταιρείας Διοίκησης Αθλητισμού, Θεσσαλονίκη, 26-28 Οκτωβρίου 1996.

Παππάς Δημήτριος (2014). Τα βασικά χαρακτηριστικά, οι αντικειμενικοί σκοποί, τα αποτελέσματα και οι εφαρμογές της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας στο Δημόσιο Τομέα.

Παπαχαρίσης, Β., Δήμου, Κ., & Αλεξανδρής, Κ. (2006). Εκτίμηση της ποιότητας υπηρεσιών της 5ης Αθλητικής Πανεπιστημιάδας με βάση τις αντιλήψεις φοιτητών και φοιτητριών που συμμετείχαν στους αγώνες. Πρακτικά 1ου Πανελληνίου Φόρουμ Πανεπιστημιακού Αθλητισμού, σ.63-65, Βούλα Αττικής.

Πυνητζής, Γ. & Ζαχαριουδάκης, Σ. (2007). Ανάπτυξη και οργάνωση των Αθλητικών Εγκαταστάσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. 8^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελληνικής Εταιρείας Αθλητισμού (ΕλλΕΔΑ). Αθήνα 14-16 Δεκεμβρίου 2007

Σταμούλη Μ.(1996). Οργάνωση του Πανεπιστημιακού αθλητισμού. 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελληνικής Εταιρείας Διοίκησης Αθλητισμού, Θεσσαλονίκη, 26-28 Οκτωβρίου 1996.

Τσολάκη Α.Μ (2009). Ποιότητα και Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών Διαδικασιών στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Φασουλής Κ.(2001). «Η ποιότητα στη Διοίκηση του ανθρώπινου δυναμικού της Εκπαίδευσης» [(Κριτική προσέγγιση στο σύστημα «Διοίκησης Ολικής Ποιότητας» - ΔΟΠ (TQM)]. Περιοδικό «Επιθεώρηση Επιστημονικών και Εκπαιδευτικών θεμάτων», έκδοση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, τεύχος 4, σ. 186-198, Χαραχούσου-Καμπίτση, Υ. (1988). Συγκριτική ανάλυση της αθλητικής δραστηριότητας στην Αγγλία και Ελλάδα, ελλήνων φοιτητών του εξωτερικού. Φυσική Αγωγή και Αθλητισμός, 24, 34-42.

Λευκή βίβλος για τον αθλητισμό (2007)

Νομ. 1268/1982 «Για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» (ΦΕΚ 87 τ.Α΄)

Ξενόγλωσση βιβλιογραφία

Adams, M. & Brynteson, P. (1992). A comparison of attitude and exercise habits of alumni from colleges with varying degrees of physical education activity programs. *Research Quarterly for Exercise and Sports*, 63, 148-152.

Alexandris, K., Zahariadis, P., Tsorbatzoudis, H., & Grouios, G. (2004a). An empirical investigation into the role of the outcome dimension in measuring perceived service quality in a health club context. *International Journal of Sport Management*, 5, 281-294.

Alexandris, K., & Carroll, B. (1997a). An analysis of leisure constraints based on different recreational sport participation levels: results from a study in Greece. *Leisure Sciences*, 19, 1-15.

Aman, J. (1995). Sport for all at all levels. *Proceedings of the 18th Universiade of the FISU/SECU Conference, Sport and man: creating a new vision*, pp.82-85, Fukuoka, Japan.

Bodin, T., & Martinsen, E. W. (2004). Mood and self-efficacy during acute exercise in clinical depression. A randomized, controlled study.

Bird, M., Hammersley, M., Gomm, R., & Woods, P. (1999). Εκπαιδευτική Έρευνα στην Πράξη, Εγχειρίδιο Μελέτης, (μτφ. Ε. Φράγκου). Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

- Cheng Y. And Tam W. (1997), Multi-Models of quality in education.22-31.
- Collins, J., Valerius, L., King, T., & Graham, A. (2001). The relationship between college students' self-esteem and the frequency and importance of their participation in recreational activities. *NIRSA Journal*, 25, 38- 47
- Crosby P.B., (1989) *Let's talk quality*, McGraw-Hill.
- Danylchuk, K., & Maclean, J. (2001). Intercollegiate athletics in Canadian universities: Perspectives on the future. *Journal of Sport Management*, 15, 364-379.
- Deming W.E.(1986), *Out of the Crisis*, Cambridge University Press.
- Deming, W.E. (1993). Total Quality Management in Higher Education. *Management Services*, 35, 18-20.
- Donnelly, J. E., Blair, S. N., Jakicic, J. M., Manore, M. M., Rankin, J. W., & Smith, B. K. (2009). American College of Sports Medicine Position Stand. Appropriate physical activity intervention strategies for weight loss and prevention of weight regain for adults.
- Downs, P., (2003). Value of Recreational Sports on College Campuses: Determinants of College Satisfaction & Success. (2003). *Recreational Sports Journal*, 27(1), 17–31.
- Everard K. B.,& Morris G. (1996). *Effective School Management*, Paul Chapman Publishing Ltd. (3rdEdition), London.
- Eriksen, S.D. (1995). TQM and the Transformation from an Elite to a Mass System of Higher Education in the UK. *Quality Assurance in Education*, 3, 14-29.
- Eriksson, J. G. (1999). Exercise and the treatment of type 2 diabetes mellitus. An update.
- Forrester, S., Arterberry, C., & Barcelona, B. (2006). Student attitudes toward sports and fitness activities after graduation. *Recreational Sports Journal*, 30, 87-99.
- Gallien, C. L. (2004). Education and Sport, Topic in the FISU forum: «Education through University Sport», Lisbon.

Garber, C. E., Blissmer, B., Deschenes, M. R., Franklin, B. A., Lamonte, M. J., Lee, I. M., ... American College of Sports Medicine (2011). American College of Sports Medicine position stand. Quantity and quality of exercise for developing and maintaining cardiorespiratory, musculoskeletal, and neuromotor fitness in apparently healthy adults: guidance for prescribing exercise.

Gordon G. & Partington P. (1993). Quality in higher education: overview and update. Briefing Paper 3. Sheffield: University Staff Development Unit, University of Sheffield.

Hachmeister, C. (2001). Facilities and profiles of German university sports: An empirical analysis. Proceedings of the 6th Annual Congress of the European College of Sport Science-15th Congress of the German Society of Sport Science. 507. Cologne, Germany.

Haines, D. (2001). Undergraduate Benefits from University recreation. NIRSA Journal, 25, 25-33.

Helms, S. and Key, C.H. (1994). "Are Students More than Customers in the Classroom?" Quality Progress, 27, 97-99

Jerry R. Thomas, EdD, Jack K. Nelson, EdD (2003). Research Methods in Physical Activity (3rd edition)

Juran J.M., (1988). "Juran on planning for quality", The Free Press.

Kriemadis Athanasios, (1997), "Strategic planning in higher education athletic departments", International Journal of Educational Management, Vol. 11 Iss 6 pp. 238 - 247

Lagrosen S., Seyyed-Hashemi R. & Leitner M. (2004). Examination of the dimensions of quality in higher education. Quality Assurance in Education, 12, (2), 61-69.

Lindsey, R. & Sessoms, E. (2006). Assessment of a campus recreation program on student, retention, and frequency of participation across certain demographic variables. Recreational Sports Journal, 30, 30-39.

Marivoet, S. (2004). Social Valorisation of University Sport, Topic in the FISU forum: «Education through University Sport», Lisbon.

- Mein. J. (1991). "Is the Baldrige overblown?" *Fortune*, July 1, p.63
- Motwani, J. and Kumar, A. (1997), "The need for implementing total quality management in education", *International Journal of Educational Management*, Vol. 11 No. 3, pp. 131-135
- Morrow, J.R., Jackson, A.W., Disch, J.G., & Mood, D.P. (2000). *Measurement and Evaluation in Human Performance (2nded)*. Champaign, IL.: Human Kinetics Books.
- Owlia, M.S. and Aspinwall E.M (1997), "TQM in higher education - a review", *International Journal of Quality & Reliability Management*, Vol. 14 No. 5, pp. 527-543.
- Parente, F. (2004). *The Unity and Mobility of the University System*, Topic in the FISU forum: «Education through University Sport», Lisbon.
- Ramona Kay Micahel, Victor E. Sower, Jaideep Motwani, *A comprehensive model for implementing total quality management in higher education. Benchmarking for quality management & technology*, MCB University Press, V.4, No2,1997 pp.104-120.
- Sallis, E. (1993). *Total quality management in education*. London: Kogan Page Limited.
- Sanjay Sharma, Sachin Modgil(2019).TQM, SCM and operational performance: an empirical study of Indian pharmaceutical industry. *Business Process Management Journal*, Vol. 26 No. 1, pp. 331-370.
- Shaskin M. And K. Kizer(1993). *Putting total quality management to work*. Berrett-Koehler, San Francisco, SA.
- Scholtes P.R. (1988). *The Team Handbook: How to Use Teams to Improve Quality*, Joiner Associates, Madison, WI.
- Sim S. & Sims R., (1995), *TQM in higher education. Is it working? Why or why not?*. Praeger Publisher, Westport.

Sirvanci, M.B. (2004). Critical Issues for TQM Implementation in Higher Education. *The TQM Magazine*, 16, 382-386.

Sohel Ahmad, Roger G. Schroeder (2002), The importance of recruitment and selection process for sustainability of total quality management, *International Journal of Quality & Reliability Management*.

Soltani, E., Van R., & Williams, T., (2004), "Challenges Posed to Performance Management by TQM Gurus: Contributions of Individual Employees Versus Systems-Level Features", *Total Quality Management*, Vol. 15, No. 8

Sullum, J., Clark, M., & King, T. (2000). Predictors of exercise relapse in a college population. *Journal of American College Health*, 51, 175-180.

Svetoslav Georgiev, Seiichi Ohtaki (2019). Critical success factors for TQM implementation among manufacturing SMEs: Evidence from Japan. *Benchmarking: An International Journal*, Vol. 27 No. 2, pp. 473-498.

Venkatraman, S. (2007). A Framework for Implementing TQM in Higher Education Programs. *Quality Assurance in Education*, 15, 92-112

Watson, J., Ayers, S., Zizzi, S., & Naol, A. (2006). Student recreation center: A comparison of users and nonusers on psychosocial variables. *Recreational Sport Journal*, 30, 9-19.

Walton M (1986), *The Deming Management method*, Putnam, New York

Weese, W.J. (1997). The development of an instrument to measure effectiveness in campus recreation programs. *Journal of Sport Management*, 11, 263-274.

West-Burnhman(1992). *Managing Quality in Schools. A TQM approach*, Addison Wesley Longman.

Wipfli, Landers, Nagoshi, & Ringenbach (2011). An examination of serotonin and psychological variables in the relationship between exercise and mental health.

Klaus J. Zink, (2010). *Measuring universities against the European Quality Award criteria*.

Ιστοσελίδες

<https://www.e-nomothesia.gr/kat-ekpaideuse/tritobathmia-ekpaideuse/proedriko-diatagma-387-1983-phek-141a-7-10-1983.html>

<https://www.fisu.net/fisu/about-fisu>

<https://www.ncaa.org/>

<https://www.eusa.eu/eusa/about-eusa>

<https://www.enqa.eu/>

<https://www.acg.edu/>

<https://www.acg.edu/wp-content/uploads/2021/11/DEREE-ATHLETICS-HANDBOOK.pdf>

<https://www.uoa.gr/>

<https://www.ethaae.gr/el/diasfalisi-poiotitas/ektheseis-eksoterikis-aksiologisis-idrymaton>

https://www.uoa.gr/to_panepistimio/apostoli_politikes_kai_dimosieymata/

<http://www.gym.auth.gr/el/history>

<https://www.e-nomothesia.gr/kat-ekpaideuse/tritobathmia-ekpaideuse/n-1674-1986.html>(Αριθ. Φ.14.1/Β3/1034/1986 (ΦΕΚ 110 Β')

<https://nirsa.net/nirsa/about>

<https://www.naia.org/>

<https://efqm.org/>

<https://www.uoc.gr/life/athletics-gen/sport-uoc.html>

<https://baldrigefoundation.org/who-we-are/history.html>

<https://asq.org/quality-resources/malcolm-baldrige-national-quality-award>

http://www.juse.or.jp/deming_en/award/1026.html

<https://deming.org/>

<https://eede-ementoring.gr/>

<https://www.eureka.edu.gr/%CE%B7->

[%CF%80%CE%BF%CE%B9%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1-](https://www.eureka.edu.gr/%CE%B7-%CF%80%CE%BF%CE%B9%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1-)

[%CF%83%CF%84%CE%B7-](https://www.eureka.edu.gr/%CF%83%CF%84%CE%B7-)

[%CE%B4%CE%B9%CE%BF%CE%AF%CE%BA%CE%B7%CF%83%CE%B7-](https://www.eureka.edu.gr/%CE%B4%CE%B9%CE%BF%CE%AF%CE%BA%CE%B7%CF%83%CE%B7-)

[%CF%84%CE%BF%CF%85-](https://www.eureka.edu.gr/%CF%84%CE%BF%CF%85-)

[%CE%B1%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%8E%CF%80%CE%B9%CE%BD%CE%BF/](https://www.eureka.edu.gr/%CE%B1%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%8E%CF%80%CE%B9%CE%BD%CE%BF/)

https://www.uoa.gr/foitites/paroches_drastiriotites/panepistimiako_gymnastirio/

<https://www.webometrics.info/en/Europe/Greece%20>

<https://www.timeshighereducation.com/world-university-rankings/national-and-kapodistrian-university-athens>

<https://stars.aashe.org/>

https://modip.uoa.gr/diasfalisi_poiotitas/stochothesia_poiotitas/

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. Ερωτήσεις Συνέντευξης

A. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΝΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΑΘΕ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΟΠ.

1. Γνωρίζετε την προσέγγιση της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας (ΔΟΠ) ως σύγχρονη προσέγγιση διοίκησης;
2. Η ΔΟΠ θεωρεί ότι οι υπηρεσίες θα πρέπει να εστιάζονται στην καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση του φοιτητή. Συμφωνείτε με την άποψη αυτή;
3. Έχετε πάρει κάποιο βραβείο ποιότητας στον οργανισμό σας; Αν ναι, Ποιο;

B. ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ.

1. Ποιοί είναι οι στόχοι που επιδιώκει ο οργανισμός σας;
2. Ποιες είναι οι δράσεις που πραγματοποιούνται για την ικανοποίηση των παραπάνω στόχων;
3. Ποια είναι η κατευθυντήρια φιλοσοφία του οργανισμού σας; Πως ιεραρχείτε τους στρατηγικούς στόχους;

Γ. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ.

1. Πόσοι υπάλληλοι εργάζονται συνολικά στο Αθλητικό τμήμα? Πόσοι από αυτούς είναι πλήρους απασχόλησης και πόσοι βοηθητικό προσωπικό?
2. Πόσα προγράμματα προσφέρονται;
3. Ο πανεπιστημιακός αθλητισμός έχει και αγωνιστικό χαρακτήρα. Κάθε πόσο συχνά διοργανώνετε αθλητικές δράσεις τέτοιου είδους;

Δ. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

1. Πόσοι φοιτητές συμμετέχουν στα αθλητικά προγράμματα του Πανεπιστημίου φέτος; Ποιο το ποσοστό τους σε σύγκριση με το σύνολο των φοιτητών;
2. Πραγματοποιείτε κάποια αξιολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών; Αν ναι, κάθε πότε συμβαίνει αυτό; Και με ποιον τρόπο πραγματοποιείται;
3. Τι είδους ενέργειες πραγματοποιείτε για την βελτίωση της ποιότητας του οργανισμού σας;

Ε. ΕΡΩΤΗΣΗ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ποια στοιχεία πιστεύετε ότι θα μπορούσαν να συμβάλλουν θετικά στη βελτίωση της ποιότητας του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού στην Ελλάδα;

II. Συνέντευξη από τον Διευθυντή Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου του ΕΚΠΑ.

Ερώτηση: Γνωρίζετε την προσέγγιση της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας (ΔΟΠ) ως σύγχρονη προσέγγιση διοίκησης;

Απάντηση: Ναι, την γνωρίζω.

Ερώτηση: Η ΔΟΠ θεωρεί ότι οι υπηρεσίες θα πρέπει να εστιάζονται στην καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση του φοιτητή. Συμφωνείτε με την άποψη αυτή;

Απάντηση: Συμφωνώ απόλυτα.

Ερώτηση: Έχετε πάρει κάποιο βραβείο ποιότητας στον οργανισμό σας; Αν ναι, Ποιο;

Απάντηση: Ναι έχει πάρει το Ίδρυμα βραβεία ποιότητας. Δεν γνωρίζω ποια είναι αυτά.

Ερώτηση: Ποιοί είναι οι στόχοι που επιδιώκει ο οργανισμός σας;

Απάντηση: ο οργανισμός μας επιδιώκει την καλύτερη δυνατή εκμάθηση, εξυπηρέτηση, με τα πιο σύγχρονα πρότυπα που υπάρχουν αυτή την στιγμή στον αθλητισμό, για τους φοιτητές.

Ερώτηση: Ποιες είναι οι δράσεις που πραγματοποιούνται για την ικανοποίηση των παραπάνω στόχων;

Απάντηση: καταρχάς είναι καθημερινά προγράμματα εκπαίδευσης και εκμάθησης τα οποία παρέχονται δωρεάν από το Ίδρυμα στους φοιτητές. Και η προσωπική ενασχόληση από το προσωπικό του Πανεπιστημιακού γυμναστηρίου, για κάθε άθλημα ξεχωριστά, το οποίο έχει να κάνει ακόμη και με ατομική προπόνηση σε ορισμένες καταστάσεις. Εκτός αυτού υπάρχουν και κίνητρα για Πανελλήνια, Πανευρωπαϊκά και Παγκόσμια Πρωταθλήματα.

Ερώτηση: Ποια είναι η κατευθυντήρια φιλοσοφία του οργανισμού σας; Πως ιεραρχείτε τους στρατηγικούς στόχους;

Απάντηση: η φιλοσοφία μας είναι να παρέχουμε όσο το δυνατόν καλύτερες υπηρεσίες και αναβαθμισμένη ποιότητα στους φοιτητές. Αυτό που μας ενδιαφέρει πρώτα είναι η ασφάλεια των φοιτητών, δεύτερον η συνέπεια του προσωπικού προς

τους φοιτητές και τρίτον είναι η προσωπική ενασχόληση σε σημείο να είμαστε φίλοι με τα παιδιά παρά να είμαστε καθηγητές.

Ερώτηση: Πόσοι υπάλληλοι εργάζονται συνολικά στο Αθλητικό τμήμα? Πόσοι από αυτούς είναι πλήρους απασχόλησης και πόσοι βοηθητικό προσωπικό?

Απάντηση: το σύνολο των εργαζομένων είναι 10, οι οποίοι είναι όλοι πλήρους απασχόλησης. Μετά έχουμε και κάποιους αποσπασμένους από την Πρωτοβάθμια και την Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, οι οποίοι δεν είναι στάνταρ κάθε χρόνο πόσοι θα είναι.

Ερώτηση: Πόσα προγράμματα προσφέρονται;

Απάντηση: είναι 11 τα προγράμματα.

Ερώτηση: Ο πανεπιστημιακός αθλητισμός έχει και αγωνιστικό χαρακτήρα. Κάθε πόσο συχνά διοργανώνετε αθλητικές δράσεις τέτοιου είδους;

Απάντηση: τα τελευταία χρόνια λόγω covid-19 δεν υπήρχε κάποια αγωνιστική δράση, για αυτό το λόγο προσπαθήσαμε να κάνουμε Διαπανεπιστημιακά Online, για παράδειγμα το καλοκαίρι έγινε ένα Διαπανεπιστημιακό πρωτάθλημα σκάκι, το οποίο διοργανώσαμε εμείς σαν ΕΚΠΑ. Από την στιγμή που δεν υπάρχει το πρόβλημα με τον covid-19,κάθε χρόνο προσπαθούμε να κάνουμε φιλικά μεταξύ των Ιδρυμάτων, υπάρχουν τα Πανεπιστημιακά και Διαπανεπιστημιακά πρωταθλήματα από την ΕΑΤΕ, το Υπουργείο Παιδείας που είναι αρμόδιο. Τα οποία γίνονται κάθε χρόνο. Εμείς σαν ΕΚΠΑ προσπαθούμε να αναλαμβάνουμε κάποιο από αυτά τα Πανελλήνια φοιτητικά αν όμως οι συνθήκες δεν μας το επιτρέπουν, αναλαμβάνουμε προσωπικά σαν Ίδρυμα να κάνουμε κάτι στην περιοχή μας, πχ Διαπανεπιστημιακό πρωτάθλημα Ιδρυμάτων Αττικής, γιατί απαιτούνται προφανώς και χρήματα να έρθει ένα Ίδρυμα από την Κρήτη για παράδειγμα, στην Αθήνα χωρίς να είναι κάτι επίσημο.

Ερώτηση: Πόσοι φοιτητές συμμετέχουν στα αθλητικά προγράμματα του Πανεπιστημίου φέτος; Ποιο το ποσοστό τους σε σύγκριση με το σύνολο των φοιτητών;

Απάντηση: τα τελευταία δύο χρόνια λόγω covid-19 ήμασταν κλειστά, από την στιγμή που είμαστε ανοιχτά περίπου έχουμε 2.500 φοιτητές που εγγράφονται στο Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο.

Ερώτηση: Πραγματοποιείτε κάποια αξιολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών; Αν ναι, κάθε πότε συμβαίνει αυτό; Και με ποιον τρόπο πραγματοποιείται;

Απάντηση: αξιολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών δεν γίνεται, αυτό που γίνεται είναι μια αξιολόγηση του προσωπικού, από εμένα που είμαι υποχρεωμένος να κάνω στο τέλος κάθε ακαδημαϊκού έτους.

Ερώτηση: Τι είδους ενέργειες πραγματοποιείτε για την βελτίωση της ποιότητας του οργανισμού σας;

Απάντηση: οι ενέργειες που κάνουμε εμείς, δεν εξαρτώνται τόσο από εμάς, εξαρτάται περισσότερο από το πόσο εύκαμπτο είναι το Πανεπιστήμιο στο να μας βοηθήσει να τα πετύχουμε αυτά. Για να γίνει κάτι άμεσο στο Πανεπιστήμιο για παράδειγμα, θα πρέπει να περάσει από Υπηρεσιακό συμβούλιο, από Διοικητικό συμβούλιο, από Πρυτανικό συμβούλιο και στο τέλος να εγκριθεί κάτι για το χώρο μας. Αν και εφόσον γίνουν όλα αυτά, πρέπει περισσότερο πιστεύω να υπάρχει προσωπική ενασχόληση από εμάς, από τους καθηγητές από το Γυμναστήριο για να μπορέσουμε να πετύχουμε κάτι. Επειδή δεν ξέρω κατά πόσο οι χορηγίες επιτρέπονται, δεν έχουμε μπει σε διαδικασία χορηγιών για να αναβαθμιστούμε λίγο, προσπαθούμε μόνοι μας με τα έξοδα και τον προϋπολογισμό που έχουμε σαν Πανεπιστημιακό γυμναστήριο να δουλεύουμε τον χώρο και να προσπαθούμε να παίρνουμε ότι πιο καινούργιο γίνεται, από πλευράς εξοπλισμού, για τους φοιτητές.

Ερώτηση: Ποια στοιχεία πιστεύετε ότι θα μπορούσαν να συμβάλλουν θετικά στη βελτίωση της ποιότητας του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού στην Ελλάδα;

Απάντηση: το να μπαίνει ο φοιτητής μέσα στο χώρο και να γυμνάζεται και να θεωρεί ότι μπαίνει μέσα σε μια οικογένεια. Το να είναι το προσωπικό με τον φοιτητή «φίλος», μέχρι το σημείο το οποίο επιτρέπεται. Επίσης να παρέχονται στους φοιτητές όλες αυτές οι διευκολύνσεις ώστε να μπορούν να γυμνάζονται εύκολα είτε είναι φοιτητές κανονικοί είτε είναι Φ.ΜΕΑ, δηλαδή φοιτητές με ειδικές ανάγκες, να υπάρχουν όλες οι δικλίδες ασφαλείας στο χώρο και στους χώρους τους οποίους γυμνάζονται. Να υπάρχουν όλες οι προτεραιότητες για κάθε φοιτητή ξεχωριστά. Και φυσικά να είναι πάντα εκπαιδευμένο το προσωπικό ώστε να κάνει το καλύτερο δυνατό για την εξυπηρέτηση ή για το έργο του πάνω σε αυτό το άθλημα το οποίο ασχολείται.

III. Συνέντευξη από τον Διευθυντή του αθλητικού τμήματος DEREΕ.

Ερώτηση: Γνωρίζετε την προσέγγιση της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας (ΔΟΠ) ως σύγχρονη προσέγγιση διοίκησης;

Απάντηση: Ναι.

Ερώτηση: Η ΔΟΠ θεωρεί ότι οι υπηρεσίες θα πρέπει να εστιάζονται στην καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση του φοιτητή. Συμφωνείτε με την άποψη αυτή;

Απάντηση: Ναι, συμφωνώ.

Ερώτηση: Έχετε πάρει κάποιο βραβείο ποιότητας στον οργανισμό σας; Αν ναι, Ποιο;

Απάντηση: Όχι.

Ερώτηση: Ποιοί είναι οι στόχοι που επιδιώκει ο οργανισμός σας;

Απάντηση: Στόχος του Αθλητικού γραφείου είναι η παροχή μιας ποιοτικής αθλητικής εκπαίδευσης, αντίστοιχη του υψηλού ακαδημαϊκού προγράμματος του Deree. Πραγματικά πιστεύω ότι ο αθλητισμός είναι αναπόσπαστο κομμάτι της εκπαίδευσης και το βλέπουμε μέσα από αυτό το μότο, δηλαδή προσπαθούμε να δώσουμε αυτή την οπτική και στα παιδιά. Στόχος μας είναι να αγαπήσουν τον αθλητισμό, να πάρουν τις αξίες που προσφέρει και να πετύχουν στη ζωή τους όπου αποφασίσουν και όχι να γίνουν πρωταθλητές.

Ερώτηση: Ποιες είναι οι δράσεις που πραγματοποιούνται για την ικανοποίηση των παραπάνω στόχων;

Απάντηση: οι στόχοι που αναφέρθηκαν ικανοποιούνται μέσα από τον σχεδιασμό του αθλητικού προγράμματος. Το πρόγραμμα αυτό περιέχουν: αγώνες, που είναι είτε καθημερινοί είτε εβδομαδιαίοι σε πρωταθλήματα που λαμβάνουμε μέρος , αλλά και με διάφορες διοργανώσεις που κάνουμε εμείς, όπως το International Sports Festival, όπου καλούμε Πανεπιστήμια από Αμερική, Ευρώπη και Μέση Ανατολή και τα μεγαλύτερα Ελληνικά δημόσια Πανεπιστήμια ώστε να δώσουμε την ευκαιρία στους φοιτητές να πάρουν την αθλητική εμπειρία και να δώσουμε το μήνυμα που θέλουμε. Από εκεί και πέρα πάμε και ένα ταξίδι εκτός, σε ένα αντίστοιχο τέτοιο τουρνουά, ώστε να πάρουμε την εμπειρία από το ταξίδι, της πολυπολιτισμικότητας, πηγαίνοντας σε άλλες χώρες, βλέπεις άλλες κουλτούρες, γνωρίζεις νέους φίλους. Αυτό είναι

μεγάλο κέρδος για τους φοιτητές και εμπειρίες που δεν τις βρίσκεις σε ένα βιβλίο μέσα, πρέπει να τις ζήσεις κιόλας.

Ερώτηση: Ποια είναι η κατευθυντήρια φιλοσοφία του οργανισμού σας; Πως ιεραρχείτε τους στρατηγικούς στόχους;

Απάντηση: η φιλοσοφία πρέπει να κουμπώνει με τους στόχους, γιατί πολλές φορές μπορεί να δούμε έναν στόχο με άλλη φιλοσοφία. Είναι πολύ ξεκάθαρο το πλαίσιο, έχουμε πάρει δύσκολες αποφάσεις, όταν έρθει η στιγμή που πρέπει να διαλέξεις πρέπει να μείνεις πιστός στις αρχές σου ή να τις ξεχάσεις. Εμείς προσπαθούμε να είμαστε πολύ ξεκάθαροι στο τι θέλουμε να κάνουμε και πως θέλουμε να το πετύχουμε. Όλη η φιλοσοφία μας περιστρέφεται γύρω από το πως θα δώσουμε στους φοιτητές την αθλητική εμπειρία, του αθλητισμού, των καλών εγκαταστάσεων. Η εμπειρία που θα πάρουν από τον αθλητισμό, θα συμπληρώσει το βιογραφικό τους και θα τους βοηθήσει πολύ να βρουν μια δουλειά αύριο, δείχνοντας ότι έχουν και άλλα ενδιαφέροντα.

Ερώτηση: Πόσοι υπάλληλοι εργάζονται συνολικά στο Αθλητικό τμήμα? Πόσοι από αυτούς είναι πλήρους απασχόλησης και πόσοι βοηθητικό προσωπικό?

Απάντηση: Συνολικά εργάζονται 21 άτομα. Από αυτούς οι 13 αποτελούν μόνιμο προσωπικό (11 και 2 ναυαγοσώστες) και οι υπόλοιποι είναι part-time προπονητές των ομάδων.

Ερώτηση: Πόσα προγράμματα προσφέρονται;

Απάντηση: Όπως χωρίζουμε τα προγράμματα εμείς έχουμε: τα Intercollegiate Athletics όπου παιδιά με προηγούμενη εμπειρία στον αθλητισμό και μετά από δοκιμαστικά, στελεχώνουν τις ομάδες του Κολλεγίου, που είναι 13 αυτή τη στιγμή, ώστε να εκπροσωπούν το κολλέγιο σε διάφορες διοργανώσεις είτε εντός είτε εκτός και σε πρωταθλήματα. Μετά έχουμε ένα άλλο πρόγραμμα το οποίο είναι ευρύτατα διαδεδομένο και στην Αμερική, το εσωτερικό πρωτάθλημα, όπου κάνουμε γύρω στα 10-12 σπορ κάθε semester, στο οποίο οι φοιτητές κάνουν ομάδες και μπορούν να παίξουν μπάσκετ, τένις, ποδόσφαιρο και διάφορα άλλα όπως competition and fitness, εκεί μπορούν να συμμετέχουν όλοι οι φοιτητές. Μετά έχουμε το Fitness, το γυμναστήριο, όπου έχουν ελεύθερη πρόσβαση όλοι οι φοιτητές, μπορούν να πάρουν και μια προσωπική αξιολόγηση, ένα assessment του τι θέλουν, με μια συνέντευξη με

τους γυμναστές, δεν είναι personal, αναλόγως του στόχους που έχουν μπορούν αν πάρουν ένα πρόγραμμα και να το τηρούν ώστε να πετύχουν τους στόχους τους. Υπάρχει και ένα αντίστοιχο πρόγραμμα εκεί, που έχει να κάνει με διατροφή, πάλι με συνεντεύξεις. Μετά υπάρχει το πρόγραμμα του κολυμβητηρίου, το Fitness Education Classes όπου τα παιδιά μπορούν να πάρουν 1 credit, ενώ το κάθε μάθημα έχει 3-4. Αυτό στην Αμερική είναι υποχρεωτικό ώστε να πάρεις το πτυχίο σου, οπότε οι Study Abroad International Students έχουν μεγάλη συμμετοχή σε αυτό το πρόγραμμα. Και τέλος έχουμε και ένα πρόγραμμα που ονομάζεται Students Assistant, στο οποίο οι φοιτητές μπορούν αν εργαστούν κανονικά με μισθό και ασφάλιση για 3 ώρες/ ημέρα, σε κάποια διοικητική ή αθλητική δραστηριότητα.

Ερώτηση: Ο πανεπιστημιακός αθλητισμός έχει και αγωνιστικό χαρακτήρα. Κάθε πόσο συχνά διοργανώνετε αθλητικές δράσεις τέτοιου είδους;

Απάντηση: επειδή δυστυχώς στην Ελλάδα δεν υπάρχει Πανεπιστημιακός αθλητισμός, να δούμε πότε θα μπορέσει να γίνει κάτι ... έχουμε βάλει τις ομάδες μπάσκετ και βόλεϊ γυναικών στο πρωτάθλημα της ομοσπονδίας, το οποίο, είναι κάτι το οποίο δεν το θέλω πολύ, μάλλον δεν το θέλω καθόλου. Όμως είναι κάτι αναγκαστικό ώστε να βρύνε οι ομάδες μας αγωνιστική δραστηριότητα, κάθε εβδομάδα. Εδώ βέβαια παρότι δεν είμαι πολύ σωστός, έχουμε φτάσει με την ομάδα βόλεϊ Β' εθνική κατηγορία, χωρίς να είναι στόχος αυτός. Ο στόχος μας είναι να παίζουν τα παιδιά παιχνίδια. Οι ομάδες μπάσκετ και ποδοσφαίρου των αγοριών βρίσκουν κάτι πρωταθλήματα εργασιακά, οπότε παίζουν εκεί. Έχουμε πολλά φιλικά παιχνίδια που παίζουν τα παιδιά, θέλουμε να παίζουν τουλάχιστον 6 παιχνίδια κάθε εξάμηνο, σύνολο δηλαδή 12 το χρόνο. Και μετά κάνουμε κάθε χρόνο το International Sports Festival, όπως σου είπα, το οποίο γίνεται μέσα σε τρεις μέρες, με 13 διαφορετικά αθλήματα. Εκεί παίζουμε, γύρω στα 160 είναι τα παιχνίδια τα ομαδικά, τεράστιος αριθμός! και άλλα τόσα είναι τα ατομικά που. Αυτό τα τελευταία 2 χρόνια δεν μπορέσαμε να το κάνουμε λόγω covid-19 και δεν θα το κάνουμε ούτε και φέτος. Πιστεύω όμως την επόμενη χρονιά να το κάνουμε, ο στόχος είναι να γίνεται κάθε χρόνο. Και τέλος το ταξίδι όπως σου είπα, μπορεί να πάνε όλες οι ομάδες μαζί, ή να πάμε σε δύο διαφορετικούς προορισμούς. Έχουμε κάνει και μια ένωση Αμερικανικών Πανεπιστημίων, Μέσης Ανατολής και Ευρώπης, η οποία έχει και στόχο να κάνει και ένα πρωτάθλημα. Αυτό δεν είναι πολύ εύκολο να γίνει λόγω των διαφορετικών ακαδημαϊκών περιόδων, έφτασε όμως πολύ κοντά στο να υλοποιηθεί και ίσως να το

βλέπαμε σαν αρχή, αν δεν είχαμε τα πάγωμα αυτά τα 2 χρόνια με τον Covid-19. Όλοι οι άλλοι εκτός από εμάς του Έλληνες έχουν πολύ οργανωμένα Πανεπιστημιακά Πρωταθλήματα. Στόχος θα ήταν να κάνουμε το ίδιο με τα Ελληνικά Πανεπιστήμια, αλλά ενώ υπάρχει διάθεση δεν υπάρχουν τα μέσα για να γίνει και όταν πούμε να το φτιάξουμε, εκεί μένουμε πίσω. Στόχος είναι να κάνουμε ένα Πανεπιστημιακό Πρωτάθλημα στην Αττική, θα δούμε.

Ερώτηση: Πόσοι φοιτητές συμμετέχουν στα αθλητικά προγράμματα του Πανεπιστημίου φέτος; Ποιο το ποσοστό τους σε σύγκριση με το σύνολο των φοιτητών;

Απάντηση: Αυτή τη στιγμή έχουμε 175 αθλητές που είναι μέλη στις κολεγιακές ομάδες. Από εκεί και πέρα, σχεδόν όλοι οι φοιτητές (περίπου 3.500), περνούν από κάποια αθλητική δραστηριότητα που προσφέρεται και έτσι, παίρνουν μια αθλητική εκπαίδευση.

Ερώτηση: Πραγματοποιείτε κάποια αξιολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών; Αν ναι, κάθε πότε συμβαίνει αυτό; Και με ποιον τρόπο πραγματοποιείται;

Απάντηση: Πραγματοποιούμε κατά καιρούς έρευνες ικανοποίησης των φοιτητών. Θέλουμε να το κάνουμε σε ποιο σταθερή βάση, βέβαια τα δύο τελευταία χρόνια λόγω covid-19 δεν κάναμε κάποια έρευνα γιατί δεν ήταν οι φοιτητές συνέχεια εδώ, αλλά είναι κάτι το ποίο θέλουμε να το βλέπουμε και τα ποιοτικά του χαρακτηριστικά και κάποιες προστάσεις που μπορεί να δεχόμαστε και να τις αξιολογούμε, ώστε αν μπορέσουμε να τις υλοποιήσουμε γιατί όλο αυτό είναι πολύ ζωντανό το κομμάτι και πρέπει να μπορούμε γρήγορα να διακρίνουμε τι δεν κάνουμε καλά, ή τι πρέπει να αλλάξουμε ή τι πρέπει να προσαρμόσουμε στις καινούργιες ανάγκες. Η έρευνα ικανοποίησης γίνεται με ερωτηματολόγιο που συμπληρώνουν οι φοιτητές.

Ερώτηση: Τι είδους ενέργειες πραγματοποιείτε για την βελτίωση της ποιότητας του οργανισμού σας;

Απάντηση: κοίταξε, για εμένα παίζει πολύ μεγάλο ρόλο να εξετάζεις συνέχεια τις διαδικασίες και τα προγράμματα που έχεις, άρα τα αξιολογούμε περισσότερο από δύο φορές το τι κάνουμε, και πως το κάνουμε και αν πρέπει να το αλλάξουμε, ή να το βελτιώσουμε. Δίνω πάρα πολύ μεγάλη βάση στον έλεγχο, συντήρηση και ανάπτυξη των αθλητικών εγκαταστάσεων. Το campus εδώ είναι 275 στρέμματα, τεράστιος χώρος. Εδώ γίνονται συνέχεια έργα συντήρησης με στόχο να γίνεται καλύτερο και όχι

χειρότερο. Άρα η καλύτερη διασφάλιση ποιότητας πιστεύω είναι η θέληση που έχει όλο το Αμερικανικό Κολλέγιο να γίνεται καλύτερο, και κάθε γραφείο αντίστοιχα ακολουθεί. Δίνω πάρα πολύ μεγάλη βάση στις εγκαταστάσεις και μετά όπως σου είπα, να αξιολογούμε τα προγράμματα που έχουμε και πόσο ανταποκρίνονται στις ανάγκες της εποχής και των φοιτητών κυρίως.

Ερώτηση: Ποια στοιχεία πιστεύετε ότι θα μπορούσαν να συμβάλλουν θετικά στη βελτίωση της ποιότητας του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού στην Ελλάδα;

Απάντηση: πιστεύω καταρχάς ότι θα πρέπει να ξεπεραστεί κάτι που εμάς μας τουλάχιστον μας αφορά πολύ, το Άρθρο 16 του Συντάγματος, που δεν αναγνωρίζει η Ελλάδα, είναι η μόνη χώρα στον κόσμο που δεν αναγνωρίζει ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Και αυτό για την επόμενη πενταετία δύσκολα θα αλλάξει, μέχρι να αναθεωρηθεί το Σύνταγμα. Αυτό, εφόσον τώρα πλέον όλοι το θέλουν, θα μας βοηθούσε πάρα πολύ να εμπλακούμε στο γίνεσθαι του Πανεπιστημιακού αθλητισμού, γιατί τώρα ουσιαστικά δεν έχουμε κάποιον λόγο, ούτε μπορούμε να βρούμε διέξοδο προς την Ευρώπη μέσω του Ελληνικού κράτους. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό είτε το Υπουργείο Παιδείας, είτε το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού να σκύψει πάνω στον Πανεπιστημιακό αθλητισμό, και να δει πως μπορεί να τον βοηθήσει. Γιατί και τα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν εξαιρετικές εγκαταστάσεις, είναι λίγο παρατημένες βέβαια, αλλά υπάρχει η βάση να γίνει κάτι πολύ καλό και να υπάρξει αυτή η συνεργασία. Αν αυτό γίνει, θα μας δώσει περισσότερα όπλα στο να φέρουμε παιδιά στον Πανεπιστημιακό αθλητισμό και να τα εντάξουμε σε ένα περιβάλλον όπου θα έχουν, είναι πολύ σημαντικό για εμένα, να μπορούν τα παιδιά να έχουν κάθε εβδομάδα αγώνες. Αυτή τη στιγμή όταν έχουμε, ομάδες οι οποίες παίζουν φιλικά με συλλόγους ή παίζουν σε πρωταθλήματα βετεράνων ή οτιδήποτε άλλο δεν είναι αυτό που πρέπει να πάμε, γιατί τα ελληνικά πανεπιστήμια δεν έχουν καν τέτοιο πρόγραμμα. Εάν μπορέσουμε να δώσουμε αυτό το κίνητρο, να οργανωθεί σε σωστές βάσεις ο Πανεπιστημιακός Αθλητισμός όπως γίνεται παντού σε όλων τον κόσμο, και δεν λέω στην Αμερική, λέω στο Λίβανο ή στην Αίγυπτο, δεν είναι δυνατόν να μην γίνεται στην Ελλάδα! Από εκεί θα ξεκινήσει για να γίνει κάτι ουσιαστικό, αλλιώς θα είναι μόνο στα λόγια. Εμείς εδώ προσπαθούμε να κάνουμε πράγματα που μπορούμε μόνοι μας αλλά είναι για τους δικούς μας φοιτητές. Αν το δούμε σε πιο ευρύ πλαίσιο θα πρέπει να υπάρξει..υπάρχει η Επιτροπή Αθλητισμού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, αυτός είναι ένας φορέας που έχει αυτό το ρόλο, αλλά δεν κάνει τίποτα. Αυτός θα

πρέπει να δει, και όλοι να βοηθήσουμε εκεί πέρα, στο τι πρέπει να κάνει. Πιστεύω ότι πρέπει να βρεθεί ένα οργανωμένο πλαίσιο Πανεπιστημιακού αθλητισμού, δεν είναι δύσκολο, ούτε είναι πυρηνική Φυσική! Απλώς δεν ασχολείται και κανείς...